

1967 மார்ச் 20] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கணக்கின்மீது (Non-Plan Account) எத்தகைய உபரியோ பற்றுக் குறையோ இல்லாமல் செயல்படுகின்ற நிலையிலேயே நிதிக் கமிஷனின் ஏற்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. ஆனால், திட்டத்திற்குப் புறம்பான இனங்களில் புதிதாக எழும் பொறுப்புக்களை மாநிலங்கள் ஏற்றுச் சமாளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளுக்கு இப்பொழுது வகை செய்யப்படவில்லை. இன்றைய ஏற்பாடுகளில் உள்ள இப் பெரிய குறைபாட்டினை நான்காவது நிதிக் கமிஷன் உணர்ந்துள்ளது. ஆனால், இப்பிரச்சினை அதன் ஆய்வு வரம்பிற்கு ஆப்பாற்றப்பட்டதாக இருப்பதால், எந்தவிதமான தீர்வையும் அதனால் எடுத்துக்கூற முடியவில்லை. நிதிக் கமிஷனின் தீர்ப்பு முடிவாகாமலிருக்கிற நிலையில் மாநில அரசாங்கப் பணியாளர்களின் அகவிலைப்படி வீதங்களின் காரணமாக ஏற்படும் கூடுதல் செலவினத்திற்காக மாநிலங்களுக்குப் போதிய நிதி வசதியை ஒதுக்க வேண்டிய தேவை குறித்து மீண்டும் கஜேந்திரகாட்கர் கமிஷனின் முன்பு நாங்கள் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளோம். மாநில அளவில் நிதி நிர்வாகத்தைக் கடினமாக்கியுள்ள நெடுநாளைய இந்தச் சிக்கலுக்கு நியாயமான—நீடித்த தீர்வு ஒன்றைக் கமிஷன் தனது இறுதி அறிக்கையில் தெரிவிக்குமென நான் நம்புகிறேன்.

10. 1967-68-க்குரிய முறையான திட்டத்தைத் தயாரித்து ஜூன் திங்கள் வாக்கில் சட்டப் பேரவையின் முன் வைக்கத் தற்போதைய அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும். அதற்குள் மாநிலத் திட்டத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய மத்திய உதவியின் அளவு தெளிவாகத் தெரிந்துவிடும். அதற்கப் பால் நபது மக்களின் உள்ளத்தில் அரும்பியுள்ள ஆவல்களையும் நம்பிக்கைகளையும் இன்னும் திறம்பட நிறைவேற்ற முற்படும் ஒரு திட்டத்தை மன்றத்தின் முன் வைக்க முடியும் என்ற எண்ணுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, 1967-68-க்குரிய வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இம் மன்றம் ஏற்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

6. கவர்னர் பேருரையின்மீது விவாதம் (தொடர்ச்சி)

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவைமுன் வைத்த 1967-68-ம் ஆண்டின் இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நாளை விவாதம் நடைபெறும். அடுத்த அலுவல் கவர்னர் அவர்களின் பேருரையின் மீது விவாதம் இரண்டாம் நாளாக இன்று தொடர்ந்து நடைபெறும். இன்னும் ஏறத்தாழ 100 உறுப்பினர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் இன்று உரையாற்றல்களில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்கு கால வரம்பு 10 நிமிடம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முந்திய நாள் போலவே நான் இந்த மனரையை அடிக்காமல் இருப்பதற்கு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலில் மதிப்பிற்குரிய சௌடி. சுந்தரபாரதி அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.

[1967 மார்ச் 20]

* திரு. சௌடி. சுந்தரபாரதி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த 17—3—1967 அன்று கவர்னர் அவர்கள் வாயிலாக நாம் நமது ஆரசாங்கத்தினுடைய புதிய கொள்கையைப் பற்றிய உரையைக் கேட்டோம். எனக்கு முன்பு பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் புதிதாக சொல்லப்பட்டுள்ள இந்தத் கொள்கைகளிலே தெளிவான கொள்கை விளக்கங்கள் காணப்படவில்லை, திட்டங்கள் காணப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி குறை கூறினார்கள். இந்தக் கொள்கை விளக்கத்தை ஒரு இடைக்கால கொள்கை விளக்கமாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே அல்லாது முழுக் கொள்கை விளக்கமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்று கேட்டால், புதிய மந்திரி சபை தனது கொள்கைகளையும், திட்டங்களையும் நிர்ணயித்துக்கொள்வதற்கு இன்னும் சற்று காலதாமதம் ஆகும். இது இடைக்கால பட்ஜெட்டைப் போல, இடைக்கால உரையாகத் தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த உரையில் பல விஷயங்கள் சொல்லப்படாமல் விட்டுப்போயிருக்கலாம். பல விஷயங்கள் தெளிவாக சொல்லப்படாமல் விட்டுப்போயிருக்கலாம். அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் இனிமேல் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் நாம் தெளிவான ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்க முடியும், காண முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் சமீபத்தில் நடந்த நான்காவது பொதுத் தேர்தலைப்பற்றி மிகவும் நன்றாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பொதுத் தேர்தல் ஒரு சாதாரண பொதுத் தேர்தல் அல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தப் பொதுத் தேர்தல் மூலம் ஒரு பெரிய மாறுதல், ரெவல்யூஷன் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் ஒரு ஊமைப் புரட்சியை நடத்தியிருக்கிறார்கள்—மிகவும் நல்ல முறையில் ஒரு ஊமைப் புரட்சியை (ஸ்பீச்செஸ் ரெவல்யூஷன்) தமிழ் நாடு மட்டுமல்லாது, இந்தியா பூராவும் மக்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயம். ஏனென்று கேட்டால் நம்முடைய மக்கள், கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், தங்கள் வருங்கால வாழ்வை தாங்களே வகுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை முற்றிலும் உணர்ந்துள்ளார்கள். மக்கள் தங்கள் வருங்காலத்தை நிர்ணயித்துக்கொள்ள தாங்களே தகுதியுள்ளவர்கள் என்பதை நன்றாக அறிந்துள்ளார்கள். அதற்கு உதவியாக பல பெருந் தலைவர்கள் இருந்தார்கள். அத்தகைய பெரியவர்களை நாம் இந்தத் தருணத்தில் நினைவு கொள்ளவேண்டும். மக்கள் தங்களது உரிமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள தங்களது வருங்காலத்தை தாங்களே நிர்ணயித்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டிய மகான் நமது மாமேதை ராஜாஜி என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மக்கள் ஊமைமைப் போல இல்லாமல், அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்பது இல்லாமல், தங்களுடைய குறைகளை அவர்கள் போக்கிக்கொள்ள முடியும், தங்களுக்கு

1967 மார்ச் 20]

[திரு. செளடி. சுந்தரபாரதி]

இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை போக்கிக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டி, மக்களை நல்ல பாதையிலே திருப்பிவிட்ட பெருமை அவரைச் சாரும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இத்தேர்தலில் குறிப்பாக மாணவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக்கூடாது என்பது பொதுவான கொள்கையாக இருந்தாலும், அவர்கள் இதில் அரசியலில் ஈடுபட்டதாகாது. நம்முடைய நாட்டில் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படவேண்டும், அப்படி காப்பாற்றப்படுவதற்கு அவர்களுடைய பங்கை இந்தப் பொதுத் தேர்தல் பொறுத்த அளவில் அவர்கள் செலுத்தினார்கள். அதனால் மாணவர்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டார்கள் என்று அர்த்தம் ஆகாது. அவர்கள் ஆற்றிய பணியை நாட்டு மக்களுக்கு ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு, காப்பாற்றுவதற்கு, அவர்கள் தந்த தொண்டாகத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் ஆற்றிய தொண்டிற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது ஒரு முக்கியமான விஷயம். அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற முக்கியமான கடமைகள் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உணவைத் தேடிக்கொடுப்பது, உடைகளை நல்ல முறையில் வழங்குவது, இருக்க இடம், கல்வி முதலியவற்றை அவர்களுக்கு வழங்குவது என்பது மட்டுமல்லாமல், ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற மக்களுக்கு எவ்வாறு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதோ, அதே மாதிரி சர்க்காருக்கும் சமமான சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது, அந்தக் கடமையும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் முன்பு இருந்த அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதிலே தவறியிருக்கிறது. கடந்த அரசாங்கமானது இந்த மாநிலத்தில் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இரண்டு நகரசபைகளைக் கலைத்திருக்கிறது. திருநெல்வேலி, அருப்புக்கோட்டை நகரசபைகளில் ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்தார்கள். அப்படி கொலை செய்யப்பட்ட ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றி, அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டிய ஒரு பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு அதுவும் ஒரு முக்கியமான காரணம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்ததை மக்கள் மறந்துவிடவில்லை என்பதை தேர்தல் முடிவு நன்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் சீக்கிரம் அதை மறுபரிசீலனை செய்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான விண்ணப்பம். இது ஒன்றும் பெரிய காரியம் அல்ல. இதில் எந்த விதமான ஒரு பெரிய கஷ்டமும் இல்லை, சட்டப் பிரச்சனை, சட்ட சிக்கல் எதுவும்

[திரு. சௌடி. சுந்தரபாரதி]

[1967 மார்ச் 20]

இல்லை. அரசாங்கம் நினைத்தால் உடனே மாற்றம் செய்ய முடியும், நிலைமையை மாற்றி கலைக்கப்பட்ட நகரசபைகளை செயல்பட வைக்க முடியும். அது தான் நல்லது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது உணவுக் கொள்கையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கமானது இடையில் இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே சற்று அவகாசம் எடுத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி தீவிரமாக ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். முன்பு இருந்த கொள்கையே நீடித்து வருகிறது என்பதைத் தான் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய விளக்க உரையிலிருந்து நாம் காண்கிறோம். அரசாங்கம் இன்னும் சற்று தீவிரமாக சிந்தித்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். முன்பிருந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை தற்போது 'ஷுகர் கோட்டப் ரொக்பூர் மெண்டு பாலிசி' யாக உருவெடுத்துள்ளது. அந்தகைய பாலிசியையே மீண்டும் நீடித்தால் அதை மக்கள் எவ்வளவு தூரம் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக அரசாங்கம் தீவிரமாக சிந்தித்து, ப்ரொக்பூர் மெண்டு பாலிசி அல்லாத, ஃபீர் மார்க்கெட் பாலிசியை கடைப்பிடிக்குமானால், அது மிகவும் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். தமிழ்நாட்டு அரசு தமிழ்நாட்டை விட்டு அரிசி வெளியே போகாமல் இருப்பதற்காக பார்டரை லீல் செய்வதற்கு வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். எப்பொழுது பார்டரை இந்த அரசாங்கம் அடைத்துவிட்டதோ, அதற்குப் பின்பு நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அரிசி வெளியே செல்வதற்குக் காரணம் இல்லை. அரிசியைப் பெறவேண்டும் என்பது தான் பிரச்சினையே ஒழிய வேறு பிரச்சனை முக்கியமானது அல்ல. பதுக்கப்பட்ட அரிசியை நாம் எப்படி பெறவேண்டும் என்பதற்குக் கடுமையான சட்டத்தைப் போட்டு, அவைகளைப் பெற்று ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க செயல்படலாம். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும், தானியத்தை கொள்முதல் மூலம் தான் வாங்கவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. கடுமையான சட்டங்கள் மூலம் பதுக்கல் செய்பவர்களிடமிருந்து அரிசியையும், தானியங்களையும் நாம் பெற முடியும். நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முக்கியமாக மக்களுடைய அன்பைப் பெற்று இருக்கிறோம். அதைத் துணைக்கொண்டு பதுக்கல்காரர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, அரிசியையும் நெல்லையும் வெளியிலே கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு இப்பொழுது இருக்கும் ப்ரொக்பூர்மெண்ட் பாலிசிதான் அவசியம் என்பது இல்லை. அந்த முறையில் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முற்பகல்
10-00

அடுத்து, தன்னுடைய கஷ்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, மத்திய சர்க்காருக்கும், தனக்கும் இருக்கும் அனிகார வரம்புகள் பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடிய நிலையில், அந்தச் சிக்கல் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகார வரம்புப் பிரச்சினையை ஒரு புருஷன் பெண்சாதிச்

1967 மார்ச் 20]

[திரு. செளடி. சுந்தரபாரதி]

சண்டையாகத்தான் கருதவேண்டுமேயன்றி, எதோ தாயாதிச் சண்டைடோலக் கருதித் கொள்ளக் கூடாது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாநில சர்க்காரை மனைவியாக எடுத்துக் கொண்டால், மத்திய சர்க்காரை புருஷனாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் இந்த பிரச்சினையை அணுகினால் நாட்டிற்கு நலமாக இருக்கும். நாட்டிற்கு நன்மை செய்ய முடியும். இந்தச் சண்டையை வேறு வகையில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், நல்ல முறையில் சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்வதற்குத் துரிதமாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கான ஆலோசனையைச் செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்து, ஒரு சில விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தல் நடந்த நேரத்தில், முன்பு இருந்த அரசாங்கம் சில உத்தரவுகளைப் போட்டிருந்தது. இப்பொழுது வந்திருக்கும் அரசாங்கம் அந்த உத்தரவுகளை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தேர்தல் சமயத்தில் 15-ம் தேதிக்குப் பிறகு போட்ட எல்லா உத்தரவுகளையும் இந்த அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், அவை எந்த முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டன என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. எந்த நியாயமான உட்கருத்தோடு போடப்பட்டது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவற்றை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தேர்தல் காலத்தில், சில தொகுதிகளில் தேர்தல் முடிவுகள் உடனக்குடன் தெரிவிக்கப்படாமல், தாமதமாகவே அறிவிக்கப்பட்டன. அப்படி தாமதப்படுத்தி அறிவிக்கப்பட்டதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் என்பதையும் பரிசீலனை செய்து இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், பூமிக்கு அடியில் இருக்கும், சப்-சாயில் வாட்டரை எடுத்து மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்ய எந்த எந்த வகைகளில் செயல்படவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தின் எல்லா இடங்களிலும் பாசனவசதி செய்து தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட பல இடங்கள் இருக்கின்றன. ரூறிப் பாக இராமநாதபுரம் பகுதியில் பாசனவசதிகள் அதிகமாக இல்லை. ஆகவே, பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரைமேலே கொண்டு வந்து, எப்படிப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்தால், அந்த மக்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். மக்களுக்குச் சேவை செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். மில்லுக்கும், கைத் தறிக்கும் போட்டி உணர்ச்சி இருக்கிறது. அந்தப் போட்டி உணர்ச்சியை நல்ல முறையிலே திருப்புவதில் கவனம் செலுத்

[திரு. செளடி. சுந்தரபாரதி]

[1967 மார்ச் 20]

தினில், நல்லாக இருக்கும்; அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, எந்தெந்த வகைகளில் கைத்தறிக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியும் என்று ஆலோசனை செய்ய ஒரு கமிட்டியைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், கடன் வசதி, மற்ற வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில், கூட்டுறவு மூலம் செய்வதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும் என்று ஒரு யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக, கூட்டுறவு மூலம் தான் இந்த வசதிகளையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமா என்பதையே யோசிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேறு வகையில், வேறு துறையின் மூலம் செய்து கொடுக்கலாமா என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். கூட்டுறவு மூலம் கொடுப்பதில் எவ்வளவோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து இருக்கிறோம். திருப்தி அளிக்கும் நிலை இல்லை என்பதையும் காண்கிறோம். ஆகவே, வேறு துறை மூலம், குறிப்பாக ரெவின்யூ துறை மூலம் கடன் முதலிய வசதிகளை கொடுக்க, அந்த முறைகளை “சிம்பிளிபை” செய்து, எப்படி இவற்றையெல்லாம் செய்யலாம் என்று ஆராய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தக் கமிட்டி யோசனை செய்யவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. எஸ். மணியன் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம், கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையிது நன்றி தெரிவித்துப் பேசும் நேரத்திலே, பொதுத் தேர்தல் அமைதியாக நடைபெற்று இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதற்கு, மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும், அமைதியாக நடைபெறாமல் இருந்ததற்கு, ஆங்காங்கே நடைபெற்ற சம்பவங்களை எடுத்துக் காட்டியது போல, என்னுடைய தொகுதியிலும் பொதுத் தேர்தல் அமைதியாக நடைபெறுவதற்கு சம்பவங்களையும், அதற்கான காரணங்களையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், என்னுடைய சோழவந்தான் தொகுதியில், வாடிப்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. அந்த சந்தர்ப்பத்திலே, முக்கியமான காங்கிரஸ்காரர் ஒருவர் அங்கே அந்த சம்பவத்தை உண்டாக்கியதும், அதற்குப் பின்னால் அந்தச் சம்பவத்திற்கு காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டியபோது, வழக்குகளை அங்கே போட்டு, அங்கே பணியாற்றிய டெபுடி சூப்ரிண்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ் தேர்தல் தினத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் முன்பாக மாற்றி இருக்கும் சம்பவத்தையும் பார்க்கும்போது, இந்தத் தேர்தல் அமைதியாக நடந்திருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை என்பதைமட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1967 மார்ச் 20] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

கவர்னர் பேருமகளுருடைய உரையில் வேளாண்மைத் துறை, தொழில் துறையிலும் “பெருந்தொகைகள் முதலீடு செய்யப் பட்டிருந்தும் நமது சாதனைகள் ஆறுதல் அளிக்கும் வகையிலே அமைந்திருக்கவில்லை” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே அதற்கு முக்கிய காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். சென்ற திட்டங்களிலே வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமான அளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட ஆங்காங்கே அப்பொழுது இருந்த சர்க்காருடைய கட்சியைச் சார்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், இவர்கள் அந்த அந்த தொகுதிகளில், அவற்றிற்கான நல்ல திட்டங்களை நல்ல முறையில் அரசாங்கத்திற்கு செயல்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. தவறான முறைகளையே எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால், என்னுடைய தொகுதியான, கோழவந்தானில், பாலமேடு பகுதியில், சாத்தியார் அணைக்கட்டு என்கிற திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அந்த திட்டம் ரூ. 15 லட்சம் செலவில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. 400 ஏக்கரா நிலத்திற்கு பாசன வசதி அளிக்கிறது என்று அரசாங்க புள்ளி விவரங்கள் எட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆனால், உண்மையிலேயே அது அங்கே 400 ஏக்கராவிற்கு பாசன வசதி அளிக்கவில்லை. 200 ஏக்கரா நிலத்திற்குத்தான் பயன்படுகிறது. அதற்கு ரூ. 15 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டின் பயனாக பாசன வசதி அளிக்கப்படுவது எந்த நிலத்திற்கு? திட்டத்தில் குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அப்பொழுது இருந்த காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அதிகமான அளவிற்கு அதில் தலையிட்டு இருக்கிறார் என்பதை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அந்த சாத்தியார் அணைக்கட்டுத் திட்டம் முதலிலே போடப்பட்ட திட்டப்படி நிறைவேற்றப்படவில்லை. அந்த அணைக்கட்டு கோணப்பட்டி கிராமத்திலிருந்து இரண்டு மைலுக்கு உள்அடக்கி ஊற்று எடுக்கும் இடத்தில் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும், அப்படிச் செய்தால் கிட்டத்தட்ட 2,500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டும், அப்போதிருந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர், தலையிட்டினால், மதுரையில் இருக்கும் ஒரு வக்கிலின் சொந்த நிலத்திற்கு பாசனவசதி கிடைக்க வேண்டும் என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக, இரண்டு மைல் பின்னால் தள்ளி அந்த அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டு, ரூ. 15 லட்சம் 200 ஏக்கருக்கு மட்டும் பாசனவசதி அளிக்கும் அளவிற்குத்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் இன்றைய அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பேரணையில் இருந்து திருமங்கலம் வரையில் ஒரு கால்வாய் கொண்டு சொல்லப்படுகிறது. அப்படிக் கொண்டு செல்லப்படுகிற நேரத்தில், திருமங்கலம், கால்வாய் ஊற்று நிறை எடுத்ததன் விளைவாக மண்ணிடி மங்கலம், கடுப்பாடி, குருவித்துறைப் பகுதிகளில் உள்ள

[திரு. பி. எஸ். மணியன்] [1967 மார்ச் 20]

500 ஏக்கரா நிலம் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்தது. அந்த ஊற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டு 500 ஏக்கரா நிலத்தைப் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்துவந்த நிலையை நேரில் சென்று பார்த்தால் தெரியும். ஆனால், ஏனோ தெரியவில்லை, அங்கிருக்கக்கூடிய அத்தனை வாய்க்கால்களிலும் சிமென்டு போட்டு, இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து, ஊற்றுப் பாசனத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி, 500 ஏக்கராவில் விளைச்சலைத் தடுக்கக்கூடிய சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று திட்டங்கள் போடுகிற நேரத்திலே, ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தால் எவ்வளவு பயன் ஏற்படும் என்று கணக்கிடுவதை விட்டுவிட்டு, வாய்க்கால்களுக்கு சிமென்ட் போடுவது, ஆலைக்கட்டுத் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பது, இருவருக்குச் சாதகமாக ஆக்குவது போன்ற செயல்களிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்தைத் தவறான வழிகளிலே ஈடுபடுத்திய காரணத்தால்தான், விவசாயத் திட்டங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவழித்தும் கூடப் பலன் ஏற்பட முடியவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவுக்குத் கடன் வசதி கிடைக்கக்கூடிய நிலையிலே, விவசாயிகளுக்கு உண்மையான விவசாயிகளுக்கு, நிலத்திலே பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகக் கடன் வசதிகள் போய்ச் சேருகின்ற நிலையிலே, ஏற்பட்டிருக்கும் நில அடமான பாங்குகளோடு அவர்கள் நேரடித் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையிலே தரகர்கள் போன்றவர்கள் நில அடமான பாங்குகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஊடே இருக்கிறார்கள். இந்தத் தவறான நிலையை மாற்றவேண்டுமானால், அந்தந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் நில அடமான பாங்குகளோடு அதிகமான அளவுக்குத் தொடர்பு வைக்கக்கூடிய ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பத்தை நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை மிகப் பணிவோடு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உர விநியோகம் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலமாகவும் மற்ற சொசைட்டி மூலமாகவும் நடைபெற்று வருகிறது. இந்த நிலையில், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நேரத்தில் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருக்கக்கூடிய கோஷ்டி மனப்பான்மையை வைத்துக்கொண்டு, கிராமங்களிலே ஒருகோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் உரம் கிடைப்பதும், இன்னொரு கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அதாவது எதிர்ப்பு கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உரம் போன்றவை கிடைக்க முடியாத நிலையும் இருப்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். நல்ல விதைகளும், நல்ல உரங்களும் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

1967 மார்ச் 20] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

இன்றைய அரசாங்கம் சென்ற அரசாங்கத்தினுடைய இத்தகைய தவறான போக்குகளின் விளைவுகளை நடைமுறையில் அனுபவித்திருக்கக்கூடிய பெரும் தலைவர்களைக் கொண்ட அரசாங்கமாக இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் கடந்த அரசாங்கத்தினுடைய இதுபோன்ற சிறு சிறு நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், குறிப்பாகக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் ஆகியவர்களுடைய பிரச்சினைகளிலே தலையிட்டு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சினை நாடு முழுதும் நிரம்பியிருக்கக்கூடிய பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. கரை போட்ட வேஷ்டி, துண்டுகள், சேலைகள் போடுவதற்குக் கைத்தறிக்கு அனுமதியும், அவைகள் மில்களுக்குக் கொடுக்கப்படாத நிலையும் உண்டாகுமானால், கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு ஒரு நல்ல அமைப்பாக அமையும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையைச் செயல்படுத்தத் திறமைமிக்க நம்முடைய பெரும் தலைவர், அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வீற்றிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு நல்லதொரு எதிர்காலம் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. மார்டின் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது விவாதம் நடத்துகின்ற நேரத்தில் இதில் கலந்துகொள்ள எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக முதற்கண் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு கட்சி ஏற்கனவே ஆட்சி பீடத்தில் இருந்து, பின்பு அது மறுபடியும் ஆட்சிக்கு வருகின்றபோது, கவர்னர் பெருமானின் உரையை மக்கள் கவனிப்பது உண்டு. ஆனால், பல காலம் எதிர்க்கட்சியாகப் பணியாற்றிய பின்பு, ஆட்சி பீடத்திற்கு முதன் முறையாக வருகின்றபோது, நிகழ்த்தப்பெறும் கவர்னர் உரையை மக்கள் மிகவும் விருப்பத்தோடும் ஆவலோடும் பார்ப்பார்கள். அவ்விதமாக, கவர்னர் பெருமானின் இந்த உரையைக் கவனித்துப் பார்க்கின்றபோது மக்களெல்லோரும் பெருத்த ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த உரை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடத்தப்படுகிற உரையா என்று கூட ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. காரணம் என்னவென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1967-ல் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் பல மிகவும் அவசியமான பணிகளையும் திட்டங்களையும் கூறியிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள பணிகள், திட்டங்கள் பலவற்றைப்பற்றி மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையில் எந்த விதமான அறிகுறியும் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. டி. மாட்டின்]

[1967 மார்ச் 20]

கடல் கடந்து, தமிழகத்தை விட்டுப் பிற நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழ் பேசும் நம் மக்கள் அங்கு மிகுந்த இன்னல்களுக்கு ஆளாகி, கங்களுடைய குடியுரிமையையும் இழந்து, தாயகத்திற்குத் திரும்பி வருகிறார்கள். திரும்பி வருகிற அவர்களுக்கு மறுபடியும் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கான வாழ்க்கை வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்குரிய திட்டங்களோ அல்லது தொழில் வாய்ப்புக்குரிய வசதிகளோ கவர்னர் பெருமானுடைய இந்த உரையில் இருக்குமா என்று பார்த்தால் யாதொருவிதமான அடையாளத்தையும் நாம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. நம்முடைய முதல்வர் முன்பு ஒரு முறை கூறியிருக்கிறார். “கடல் நீர் ஏன் உப்பானது? அது கடல் கடந்த தமிழர்கள் வடித்த கண்ணீர்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நான் சொல்லுகிறேன்—கடல் கடந்து சென்றபோது அவர்கள் வடித்தது கண்ணீர், இப்பொழுது அவர்கள் திரும்பி வருகிறபோது வடிப்பது சென்னிர். அவர்களுக்கான புனர்வாழ்வுத் திட்டங்கள் எதுவுமே கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையில் இல்லை என்பதை நான் இந்தச் சபையில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, நெல்லை மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியான சாத்தான்குளம் தொகுதியிலும் கடல் கடந்து சென்று, பின்பு அங்கிருந்து திருப்பியனுப்பப்பட்ட மக்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை கவனிக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், கிராமப் புறங்களில் உள்ள நடுத்தர மக்களும், ஏழைகளும் கடன் சமையால் மிகவும் அவதிப் பட்டுக்கொண்டு இருப்பதை நீக்கி ஒரு குறைந்த கால அளவுக்காவது அவர்களுக்கு விமோசனம் அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக தங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் அவர்கள் கூறியிருந்தார்கள். அதைப் பற்றியும் எந்த விதமான அறிகுறியும் இல்லை. ஆனால், மிகவும் அவசர அவசரமாக அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. அதாவது, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு சிறை சென்றவர்களுக்கு மன்னிப்பு அளித்து விடுதலை செய்யும் அந்த உத்தரவைப் பொறுத்த வரையில் இங்கு நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் முதலில் தமிழ்நாட்டில் மாணவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், நாளடைவில் அந்தப் போராட்டம் சமூக விரோதிகளின் கையில் சிக்கி, வன்முறை தாண்டவமாடியது. வன்முறை தாண்டவமாடியது என்றால், பொதுச் சொத்துக்களுக்கெல்லாம் சேதம் விளைவிக்கப்பட்டது. இரயில்வேக்களுக்குச் சேதம்; தபாலாபீஸ்களுக்குச் சேதம்; இன்னும் பொதுச் சொத்துக்களெல்லாம் சேதத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டன. அதோடு, பிறருடைய உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய பொறுப்பில் உள்ள, அதற்காகப் பணி புரற்றக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகளும், போலீஸ்காரர்களும் மிகவும் கொடுமையான சித்தாவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். பொதுமக்களுக்கும், அவர்களது உயிர், உடைமைகளுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்ட போலீஸ்காரர்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்கள், தங்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு தேடிக்கொள்ள முடியாது போய்விட்டது, அத்தகைய அவல நிலையில் எத்தனை பேர் மாண்டார்கள் என்கிற

1967 மார்ச் 20]

[திரு. டி. மார்குன்]

சோக சம்பவத்தை நாம் மறக்கவில்லை. ஆனால், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடக்கின்றபோது நம்முடைய ஆட்சித் தலைவர்--- திராவிட கட்சித் தலைவராக இருந்தவர்---அன்றைக்கு என்ன சொன்னார்கள்? 'வன்முறையைக் கண்டிக்கிறேன். இந்தப் போராட்டத்திற்கும், எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை' என்று அறிவித்தார்கள். அப்போது அந்தப் போராட்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்கவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறியவுடனே இந்திப் போராட்டத்தில் தொடரப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறபோது, மாணவர்கள், இளம் குழந்தைகள் திடீரென்று ஆத்திரத்தில் செய்துவிட்டார்கள், அவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வது என்றால் ஒருளகை; ஆனால் திட்டமிட்டுச் சதிசெய்து, கொலை, தீ இடுதல் ஆகிய சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் மீதான வழக்குகளை வாபஸ் பெற்று, அவர்களை மன்னித்து விடுதலை செய்வதானது நியாயமாக நடக்கக்கூடிய அரசியல் நிலைமையில் குந்தகம் ஏற்படுத்தும் ஓர் அறிகுறி என்றே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று அந்தக் கைதிகளை விடுதலை செய்கின்ற நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பதவி ஏற்றவுடன் அப்போதிருந்த அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யவில்லையா என்று கேட்கலாம். குறிப்பாக அன்றைக்கு நடந்த போராட்டம் அந்நியனை இந்த நாட்டை விட்டு விரட்டுவதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டம். அந்தப் போராட்டத்திற்கு மகாத்மா காந்தி அடிகள் பொறுப்பேற்றிருந்தார்கள். ஆனால் இன்று ஆட்சிப் பீடத்தில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வன்முறைச் செயல்களுக்குப் பொறுப்பு எடுக்கவில்லை என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் உணவு உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது கடல் வளத்தை மறந்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் கூறப்பட்ட முக்கியமான திட்டங்களில் ஒன்று, கடல் நீரைக் குடிநீராக்கும் திட்டம், சூரிய வெப்பத்தை விஞ்ஞான முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் திட்டம், மற்றும் திராவிட முன்னேற்ற கழக திட்டமாகிய கடல் பாசியை அல்வா கிண்டும் திட்டம், கடல் ஆமையைப் பிடித்து, பக்குவப்படுத்தி, கறி சமைத்து அயல் நாட்டுக்கு அனுப்பி அந்நியச்செலாவணி பெற்று அர்ஜன்டீனா அரிசியை இறக்குமதி செய்யும் திட்டம் ஆகியவற்றை இன்று பார்க்க முடியவில்லை. வேதனைமிக்க சம்பவம், அவர்களது தேர்தல் அறிக்கையில் அவர்கள் பதவிக்கு வந்தவுடன் கவர்னர் பதவி ஒழிப்புக்கான பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்ற, வெற்றி காணப் பாடு படப்போவதாகவும், அதற்குப் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பை நாடுகிறோம் என்றும் கூறினார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவிக்கு வந்தவுடனே அந்தக் கொள்கையை மிகவும் அநாயாசமாக காற்றில் பறக்கவிட்டுவிட்டார்கள். அதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை ஓர் அறிக்கைவிடவேண்டும். தேர்தலுக்கு முன்னால் தாங்கள் சொன்ன எந்த எந்தத் திட்டங்களை இப்போது கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டும்.

[திரு. டி. மார்டின்]

[1967 மார்ச் 20]

இன்னும் என்ன என்ன திட்டங்களைக் கைவிடப்போகிறோம் என்றும் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு மக்கள் மன்றத்திற்குச் சமர்ப்பித்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பேருரை விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு அளித்ததற்காக அவைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு எனது சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரை மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் சில விஷயங்களைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பாக இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய மேம்பாடு குறித்து ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், இந்த அமைச்சரவை அவர்களது முன்னேற்றம் குறித்து பற்பல திட்டங்களிலும் போதுமான கவனம் செலுத்தும் என்றே நம்புகிறேன். கடந்த 20 வருடகால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் கடுமையாக இருந்ததே தவிர, நடைமுறையில் சரியான வகையில் அமல் செய்யப்படவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகக் கேவலமான முறையில்தான் நடத்தப்பட்டு வந்தார்கள். பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிக்கப்பட்டதில்லை. பொது இடங்களில், பொதுச்சாலைகளில் அவர்கள் சுதந்திரமாக நடக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இன்றைய தினம் பல்லாயிரக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எகிர்பார்த்தது எல்லாம் 1931-ஆம் வருட கராச்சி தீர்மானத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறியதுபோலச் செய்வார்கள், அதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கையில் மலர்ச்சி ஏற்படும் என்பதுதான். ஆனால் அந்தத் தீர்மானம் காற்றில் விடப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர்த்தப்பட்டதா, அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் மலர்ச்சி ஏற்பட்டதா என்றால் இல்லை. குறிப்பாக எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், கடந்த ஒருபது வருட காங்கிரஸ் ஆட்சியில் குடியிருக்கக்கூட இடமில்லாத ஒட்டாண்டிகளாகத்தான் இருந்து வரும் நிலை இருக்கிறது. பெரிய நிலப் பிரபுகளுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் அவர்கள் தயவைக்கொண்டு குடியிருப்பதும், அவர்கள் கோபத்திற்கு அளாகி வெளியேற்றப்படுவதும், குடிதண்ணீர் வசதியின்றி நடைபாதை வசதியின்றி அவர்கள் படுகிற அல்லல்கள் சொல்ல முடியாது. அதுமாதிரிமல்ல, இன்றையதினம் அந்த ஜில்லாவில் பல மடங்களும், கோயில்களும், அவற்றின் டிராஸ்டிகளும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை பலவகையில் சீரழித்து வருகிறார்கள். மடங்களையும், கோயில்களையும், ஆளுகின்ற டிராஸ்டிகள் இன்றைய தினம் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சரண்டி வருகிறார்கள். இன்றையதினம் இந்தச் சர்க்கார் தருந்த நடவடிக்கை எடுத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களது வாழ்க்கை உயர்வு அடைய, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வளிக்க முன்வரவேண்டும்.

1967 மார்ச் 20]

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

குறிப்பாக, 20 வருட காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒரு கட்சி சர்வாதிகாரம் நடத்திருக்கிறதே தவிர, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலை உயரவில்லை. பொதுத்தேர்தல் மூலமாக அந்த நிலைக்கு முடிவு கட்டி விட்டார்கள். இந்த நல்லாட்சியில் தங்கள் நிலை எல்லா சீராகையிலும் முன்னேற்றம் அடையும் என்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். கோயில், மடங்கள் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் இவர்களையும் சரிசமமாகப் போடவேண்டும். சாரி நந்தம் போன்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனை பட்டா செய்து தரப்பட வேண்டும். பெரு நிலக்காரர்களின் பிடியில் இருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டும். இதைக் கவனத்தில்கொண்டு உடனே செய்தாக வேண்டும். குடியிருப்பு மனைக் கட்டுகள் எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாகக் கூடிய அளவிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் புதிய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதிலும், ஹாஸ்டல் நடத்துவதிலும் அரிஜனங்களுக்கு மான்யங்கள் வழங்குவதிலும் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மட்டும் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. அதையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்துக் கொடுப்பதன் மூலம் உணவுப் பிசாசனையைத் தீர்க்க முடியும், விவசாய அபிவிருத்தியைத் தீவிரப்படுத்த முடியும்.

10-30
மூலம்

எங்களுடைய ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. காலையில் வேலைக்குச் சென்றால் பேரம் பேசவேண்டிய நிலைமையான இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே அவர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் கொண்டுவந்தது எங்கள் ஜில்லாவை நீக்கி மற்ற ஜில்லாக்களுக்குத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. இதைபும் கவனித்து, அந்த ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி நிர்ணயம் செய்ய ஒரு சட்டம் கொண்டுவரும் இந்தப் புதிய அரசாங்கம் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் கிழக்குக் கடற்கரை ஓரமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் அத்தனையும் வடிகால் வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய காரணத்தால், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாழாகிவிடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதைபும் புதிய அரசாங்கத்தினுடைய மதிப்பிற்குரிய மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள மராமத்துப் பணிகளைக் காலத்தோடு கரைகளைப் பலப்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் சின்னஞ்சிறு மிராசுதார்களிடமிருந்து தபால் வந்திருக்கிறது. ஏப்ரல் மாதம் விவசாய காலம். அங்கே இப்பொழுதுதான் அறுவடை முடிந்திருக்கிறது. இன்றைய தினமே உடைந்த கரைகளைப் பலப்படுத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். விவசாயம் பெருகுவதற்கும், உற்பத்தியைப் பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கும்

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1967 மார்ச் 20]

இந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும், இந்தக் கோரிக்கைகளை மக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பாகவே காலத்தில் மராமத்து செய்யக்கூடிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். புதிய அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய கட்சி உதவிகரமாகவும், பக்கபலமாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: மதிப்பிற்குரியச் சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, அண்மையிலே நடைபெற்ற தேர்தலில் தமிழக அரசியலில் ஒரு மாபெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய விளைவால் கிழக்குப் பக்கம் ஆளுங்கட்சியாக அமர்ந்திருக்க வேண்டியவர்கள், இன்றைய தினம் பரிதாபகரமாக எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இதே மன்றத்திலே பழைய முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அடிக்கடி பேசுகின்ற பொழுது, இந்த நாட்டிலே நல்ல ஒரு எதிர்க்கட்சி இல்லையே என்ற அவர்களுடைய கவலையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர் இந்தச் சமயத்திலே இந்தச் சபையிலே இல்லாவிட்டாலும்கூட, அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அவருடைய கவலையைப் போக்க நல்ல ஒரு எதிர்க்கட்சியாக நடப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்கு உள்ள அழகு, உள்ளதை உள்ளபடி பேசவேண்டுமே தவிர, எதையும் திருத்தியோ அல்லது மாறுபடுத்தியோ பேசுவது அழகான செயல் அல்ல.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் வந்தவுடனே மொழிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டுச் சிறைசென்ற தியாகிகளை விடுதலை செய்யும்படியும், அது சம்பந்தமான வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெறும்படியும் உத்திரவிட்டிருப்பதை நல்ல எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் கட்டாயம் வரவேற்றிருக்க வேண்டும். காரணம், சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலே அதிலே ஈடுபட்டு அதனாலே தூக்குமேடை வரைக்கும் சென்றவர்களுக்கூட அவர்கள் விடுதலை செய்ததை அவர்கள் மறந்து இருக்க முடியாது. அதையும் அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். சுதந்திரப் போராட்டமும், மொழிப் போராட்டமும் அவ்வளவு வேறுபட்ட காரியங்கள் அல்ல. இரண்டும் ஒன்றுதான். செய்கிற ஆட்கள்தான் மாறியிருக்கிறார்கள். அதனாலே பொதுவாக இருக்கிற நியாயம் மாறிவிட முடியாது.

தமிழக அரசியலிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பெரிய மாறுதலை ஒரு பெரிய திருப்பம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆங்கிலத்திலே “ஹிஸ்டரி ரிப்பீட்ஸ் இட்ஸெல்ஃப்” என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல தமிழக அரசியலிலே வரலாறு திரும்பி இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றிக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தல் காலத்திலே பேசுகின்றபொழுது, அவர்களுடைய பிறப்பு என்ன, வளர்ப்பு என்ன, அவர்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்றெல்லாம் தரக்குறைவாகப் பேசினார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தப் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தது என்பதை வரலாற்றைத் திருப்பிப் பார்த்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு

1967 மார்ச் 20] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

முன்பு நாடாண்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பரம்பரையாகும். உங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும், இதே சட்ட மன்றத்திலே 1920-லிருந்து 1937 வரையில் பிரிட்டிஷா ரோடு மிகத் திறமையாக இரட்டை ஆட்சி நடத்தி உலகம் பூராவும் பெயர் பெற்றவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள். அந்தக் கட்சியின் வழிவழி வந்தவர்கள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பனகல் அரசும், தியாகராயரும், டாக்டர் நாயரும் எந்தப் பரம்பரையில் உதித்தவர்களோ, அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள்தான் நாங்கள். அந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியினுடைய ஆட்சியை 1937-லே காங்கிரஸ்காரர்கள் கைப்பற்றினார்கள். அது நேற்றுவரை காங்கிரஸ் கையில் இருந்தது. அதை 1967-லே நாங்கள் மீண்டும் கைப்பற்றியிருக்கிறோம். அந்த அளவிலே சரித்திரம் திரும்பியதற்கு அடையாளம்தான் நீங்கள் எதிர்க்கட்சியின் வரிசையில் உட்கார்ந்துருக்கிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் நல்ல எதிர்க்கட்சியாக நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் உள்ளதை உள்ளபடி பேசி, மக்களிடத்திலே மாற்றிப் பேசாத நிலையிலே செயல்படவேண்டும். இதே மன்றத்திலே கவர்னர் உரையை பகிஷ்கரித்ததைச் சுட்டிக்காட்டி, “நீங்கள் ஏன் இன்றைய தினம் கவர்னர் உரைக்கு ஆதரவாகப் பேசுகிறீர்கள்?” என்று கேட்கிறார்கள். கவர்னர் பதவி எந்தக் காலத்திலே எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை அறிந்துகொள்ள வரலாறு படிக்கவேண்டும். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி இந்தியாவுக்குள் புகுந்து சண்டைபோட்டு, 1757-லே பிளாஷிச் சண்டைக்குப் பிறகு பிரிட்டிஷார் ஆட்சி இந்தியாவிலே வேரூன்றியதற்கு பிறகு, இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த ஒருவர் இந்தியாவிலிருந்துகொண்டே ஆட்சியை நடத்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அனுப்பப்பட்ட முதல் கவர்னர் ராபர்ட் கிளைவ் என்பவர். எனவே அந்த முறையில்தான் கவர்னர் என்பவரை நியமித்தார்கள். இதிலேயிருந்து பார்த்தால் கவர்னர் இன்னொரு அரசாங்கத்தின் ஏஜென்ட் அல்லது கங்கானி என்பதுதான் பொருள் என்பது தெளிவாகும். அந்த அளவில் ஏஜென்ட் முறையும், கங்கானி முறையும் சுதந்திர நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அமைப்பு அதை எதிர்த்து வந்திருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத்தினாலேயும் கவர்னர் பதவியை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை.

அது மாத்திரமல்ல. ஆதிக்கவாதிகளின் ஏஜெண்டுகளாக இருப்பதைப் போலவே இந்த நாட்டிலே கவர்னர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் பல இருக்கின்றன. 1757-ல் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி இந்தியாவிலே கவர்னர் முறையை உண்டாக்க ஏற்பாடு செய்ததைப் போலவே 1947-ல் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அல்ல, வடக்கு இந்தியக் கம்பெனி கவர்னர் என்ற அமைப்பை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தியது. இந்த முறை ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது, சுதந்திரத்திற்கு விரோதமானது என்ற அடிப்படையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதை எதிர்த்து வந்தது. இதற்கும், சட்டபூர்வமாக என்ன செய்ய வேண்டுமோ

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1967 மார்ச் 20]

அதற்கான காரியத்தைக் கட்டாயம் செய்யும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டுமே கவர்னர் என்ற அமைப்புக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்று யாரும் கருதவேண்டாம். அன்மையில் பழைய சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி திரு. டி. எல். வெங்கட்டராமையா பம்பாயில் பேசுகிறபோது, ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். ராஜ்யபதி மூலமாகச் செயல்படும் யூனியன் சர்க்கார் ராஜ்யங்களின் கவர்னர்களை நியமிப்பது அரசியல் அமைப்பின் சமஷ்டிக் தன்மைக்கு இசைவானதுதானா என்ற கேள்வியைப் பம்பாயில் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதோடு கட்சி சார்பற்ற நபர்களையே ராஜ்ய கவர்னர்களாக நியமிப்பதற்கான ஒரு சம்பிரதாயத்தை உருவாக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதோடு தம் முடைய கட்சிக்கு ஆதரவு திரட்டுவதற்காக ஒரு கவர்னர் தம் முடைய பதவியை உபயோகித்தார் என்று சிறிது காலத்திற்கு முன்னால் பரவலாகக் குறை கூறப்பட்டது, என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, இந்தக் கவர்னர் அமைப்பு மாறவேண்டுமென்பதற்குள்ள அவசியத்தை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தன்மையில் பார்க்கிறபோது பழைய பிரிட்டிஷ்காரர்கள், நியாயவான்கள், நேர்மையானவர்கள் என்பதற்கு வரலாற்றில் இடம் இருக்கிறது. ராபர்ட் கிளைவிற்குப் பிறகு லார்டு வாரன்-ஹேஸ்டிங்ஸ் பொறுப்பேற்றார். அவர்தான் வெள்ளையரின் முதல் கவர்னர்-ஜெனரல். இந்தியாவில் பத்தாண்டுகள் பணியாற்றிய பிறகு அவர் இங்கிலாந்து சென்றார். அவர் மீது எழுப்பப்பட்ட புகார்களுக்காக வெள்ளைக்கார அரசாங்கம், நம்முடைய நாட்டவர் என்ற பாரபட்சம் காட்டாது, அவர் மீது விசாரணை நடத்தினார்கள். அந்த விசாரணை எழு வருஷங்கள் நடைபெற்றன. 'ட்ரையல் ஆஃப் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்' என்பது நம்முடைய மாணவர்களுக்கு ஆங்காங்கே பீடப் புத்தகமாக இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்குக் கடந்த காலத்திலே வெள்ளையர்கள் காட்டிய நியாய உணர்ச்சி கூட இந்தக் காலத்திலே காங்கிரஸ் சர்க்காரிலே, கவர்னர் அமைப்பிலே இல்லையென்ற காரணத்தால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிந்தித்து இந்த அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் . . .

திரு. கே. விநாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் சார் .

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : இன்பர்மேஷன் எல்லாம் கடைசியில் கேட்கலாம், நான் இப்போது அதற்கு இடம் கொடுக்கப் போவதில்லை.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர் : இப்பொழுது 'பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்' என்று கேட்பதற்கு விதிகளில் வழி இல்லை. இன்பர்மேஷன் வேண்டுமென்றால் கேள்வி மூலம் கேட்க வேண்டும். ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது பேசுகிறவர் ஒப்புக் கொண்டாலொழிய இடைமறித்துப் பேசமுடியாது.

1967 மார்ச் 20]

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : பிரிட்டிஷ்காரர்களிடத்திலே இருந்த நேர்மையுணர்ச்சி கூட இந்திய அரசாங்கத்திலே இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை இல்லாத காரணத்தால்தான், இந்த முறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற எங்கிலாந்தைய கருத்துக்களைப் பழைய சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி திரு. வெங்கட்டராம அய்யர் அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல; நம்முடைய மாநிலத்தின் சட்ட நிபுணர் திரு. எம். கே. நம்பியார் அவர்கள் சமீபத்திலே கவர்னர் அமைப்பைப்பற்றி என்ன கூறியிருக்கிறார் என்றால், மத்திய அரசாங்கம் கவர்னர்களை நியமிக்கின்ற காரணத்தால், மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டளைகளுக்கு அடிபணிந்து செயலாற்றுகிற நிலையில் கவர்னர்கள் இருப்பதாகவும், கட்சி ஆட்சி முறையில் வந்த கவர்னர்களுக்கு ஓரளவு விஸ்வாசம் இருப்பது கசஜம் என்ற காரணத்தால், அது சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பில் விரும்பத்தக்க அம்சம் அல்ல என்றும் கூறியிருக்கிறார். கவர்னர்கள் மத்திய சர்க்காரின் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கக்கூடாது ; அவர்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து அடிப்படையில்தான், மக்களுக்குத் தெரிவிக்கின்ற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் முன்பு பகிஷ்காசம் செய்தோமே தவிர, அதைத் திருப்பித் திருப்பிச் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

அரசியல் சட்டத்திலேயே ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் செய்கிற முறை, எதிர்க்கட்சியினர் செய்யவேண்டிய முறைகள் என்று இரண்டும் இருக்கின்றன. நேற்று வரை நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தோம், இனி பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நீங்கள்தான் பேச வேண்டும், நாங்கள் காரியம் செய்யவேண்டும். அந்த அளவுக்குக் காலம் மாறுபட்டிருக்கிற காரணத்தால்தான் கவர்னர் உரையின் மீது இந்த விவாதம் நல்ல கண்ணியமான முறையில், சிறப்பான முறையில் நடைபெறுவதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்பாடு செய்து, இன்றையதினம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்த அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிற இந்தப் புதிய அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குச் செயல்படும் என்பதைப்பற்றிக் கேட்கும் முறையில், நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் 'கொடுத்த வாக்குறுதிகள் எங்கே? மூன்று படி அரிசி எங்கே? இதற்கெல்லாம் நாங்கள் ஆறு மாத கால அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறோம்' என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆறு மாத கால அவகாசம் தந்தாலும் சரி, தராவிட்டாலும் சரி, அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்னென்ன உறுதி மொழிகளைச் சொல்லியதோ அவற்றை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற் குள்ளாகக் கட்டாயம் நிறைவேற்றியே தீரும்.

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1967 மார்ச் 20]

உணவுப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்ற விவரங்களைப்பற்றி இந்த உரையிலேயே பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. இருந்த போதிலும், சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் கடவுளின் பெயரில் பிரமாணம் எடுத்தவர்கள். சாஸ்திரத்திலே நம்பிக்கை வைத்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எந்தத் தன்மையிலே இருக்கும், இந்த ஆட்சியிலே என்னென்ன நடைபெறும் என்பதைப்பற்றி சாஸ்திர அடிப்படையில் எட்டு அம்சங்கள் நடைபெறப் போகிறது என்பதை வரையறுத்து கணக்கு மூலமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவை :-

(1) திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் நன்றாக, வெற்றிகரமாக, ஸ்திரமாக நடைபெறும்.

(2) பல தொழில்கள் ஆரம்பமாகி மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கும்.

(3) போலீஸ், இரகசிய போலீஸ், மக்கள் வியக்கும் வகையில் அரிய பெரிய சாதனைகளைச் செய்யும் (இப்போதே பார்க்கிறோம்).

(4) கொள்ளை, கொலை முதலிய குற்றங்கள் மறைந்து மக்கள் நிம்மதியாக வாழ்வார்கள்.

(5) திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்க ஆதரவில் துவக்கப்படும் தொழில்கள் முன்னேறும்.

(6) தனியார் தொழிலுக்கு நல்ல ஆதரவு கிடைக்கும். குடியானவர்கள் குறை கவனிக்கப்பட்டுச் சீர்படுத்தப்படும்.

(7) லஞ்ச ஒழிப்பில் அனைவரும் மகிழும்படி வெற்றிகிடைக்கும்.

(8) உணவுப் பிரச்சினை மக்கள் திருப்திப்படும் அளவுக்குச் சமாளிக்கப்படும். நொய்யரிசி ரூபாய்க்கு மூன்றுபடி கிடைக்கும். இவ்வாறு ஒரு ஜோதிடர் நேற்றையதினம் ஒரு பத்திரிகையில் கணித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதிலே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் அதைப் படித்து ஆறுதலடையும்படி கேட்டுச் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜோதிடத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த அரசாங்கம் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு உள்ள நிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தாக வேண்டும். மேல்சபையிலே பேசுகிறபோது, நிர்வாகத் திறமை பெற்றவரும் பார்லிமெண்டரி முறையில் அனுபவம் பெற்றவருமான டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள், “நீங்கள் எந்தக் காரியத்தைச் செய்வதாக இருந்தாலும் அவசரப்படாமல் செய்யுங்கள், ஆறு மாதமல்ல, அதற்கு மேல் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்ற அறிவுரையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது நாம் இந்த நாட்டினுடைய அரசாங்கம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது

1967 மார்ச் 20] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

என்பதைப் பார்த்தாக வேண்டும். காரணம், 20 ஆண்டுகளாகக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருந்த நிலைமைக்குப் பிறகு இந்த அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. இருக்கின்ற நிலைமைகளை எல்லாம் பார்த்து விட்டு, படிப் படியாக, ஒவ்வொரு காரியமாகத்தான் செய்ய முடியும். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மக்களுக்குச் சொன்ன ஒவ்வொரு காரியத்தைப்பற்றியும் கட்டாயம் கவனித்து உரிய காலத்தில் வேண்டுவன செய்யும். ஆகையால் காங்கிரஸ்காரர்கள் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏதாவது மக்களிடத்திலே மாட்டி விட்டு விடலாம் என்று நினைக்கவும் தேவையில்லை. அந்தக் காரியம் அவர்களால் நடக்காது என்பதையும் இந்த இடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றிருப்பதைப் பார்த்து உள்ளபடியே இந்தியா பூராவிலும் ஓரளவுக்கு அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அச்சத்திற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்ந்து எங்கே மறுபடியும் திராவிட நாடு கொள்கையை வலியுறுத்துவார்களோ என்ற பயம் ஏற்பட்டிருப்பதுதான். மதிப்புக்குரிய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், மற்றவர்களும் அந்த பயத்தை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியின் முதல்வரும், பொதுச் செயலாளருமான அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் 'அந்தப் பிரச்சனையைத் தூக்கி வைத்துவிட்டோம்' என்று. உள்ளபடியே தூக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. திராவிட நாடு பிரச்சனைக்கு உயிர் கொடுக்கப்படுவது எங்கள் கையில் இல்லை. வடக்கில் இருக்கிற மத்திய சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது. இந்த நாட்டு மக்கள் விருப்பப்படி மொழிப் பிரச்சனை தீர்க்கப் பட்டாக வேண்டும்.

இந்த நாட்டு மக்கள் விருப்பப்படி, இந்த மாநிலத்தில் வேறு கட்சி ஆட்சியாயிற்றே என்ற பாகுபாடு காட்டாமல் நடந்தாக வேண்டும். அந்த அளவிற்குப் பாரபட்சம் இல்லாது இந்த அரசாங்கத்தை மத்திய அரசாங்கம் நடத்துமானால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு உயிரே வராது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனைக்கு உயிர் கொடுப்பதும் கொடுக்காததும் நம் கையில் இல்லை, வடக்கே ஆளுகிறவர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பற்றி அந்தப் பயம் யாருக்குமே தேவையில்லை.

அண்மையில் இருக்கிற இலங்கையில் நாம் வெற்றி பெற்றவுடன் அங்கு பழைய பிரதம மந்திரியாக இருந்த சிரிமாவோ பண்டார நாயகா அவர்கள் பதறியடித்துக் கொண்டு ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் இந்த மன்றத்தின் மூலம் ஆறுதல் சொல்வோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் இலங்கைக்கோ அல்லது இலங்கை அரசுக்கோ எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடாது. அந்த அளவிற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசியல் கருத்துகூட பாயாது. இதை

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1967 மார்ச் 20]

பன்முறை நாங்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். இன்னொன்று கூடச் சொல்வேன், தூது கோஷ்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தி இலங்கைக்கு அனுப்பி எங்களைப்பற்றிப் பயப்படாதீர்கள் என்று சொல்வது மட்டுமல்லாது, அங்கு நாடற்றவர்களாக இன்றைக்கு நிற்கதியாக இருக்கிற இலட்சக்கணக்கான தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கு ஒரு புது முடிவு காண நாம் பாடுபட்டாக வேண்டும். அந்த அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் கவனிக்கும். அது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் கட்டாயம் உயர்த்தும். இந்த நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த காலத்தில் சொன்ன ஒவ்வொன்றையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் செய்து இந்த அரசாங்கம் இன்னும் 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு எவராலும் அசைக்கமுடியாத அளவிற்கு இதே ஆட்சி தொடர்ந்து நீடிக்கும் (ஆரவாரம்) என்று சொல்லிக்கொண்டு கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1963-ம் ஆண்டிலிருந்து கவர்னர் அவர்களின் உரையைப் பார்த்தால் ஒரே சம்பிரதாயமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிக உற்பத்திக்கு வழி செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இப்போதுள்ள உரையிலும் அது இருக்கிறது. காரணம் புது சர்க்கார். ஆகவே, பழைய சர்க்காரின் கொள்கைகள் கொஞ்ச காலமாக இருக்க வேண்டும் என்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம். அந்த நிலையில் அவர்கள் அபிப்பிராயத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். எப்படிப் பெருக்குவது? மூன்று, நான்கு காரணங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விதை உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டும், நீர்ப்பாசன வசதியை அதிகப்படுத்த வேண்டும், உரம் கூடுதல் கொடுக்கவேண்டும், என்று பழைய பல்லவியே சொல்லப் படுகிறது. கிட்டத்தட்ட அது ஆண்டுகளாக இந்தப் பல்லவியையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை ஒருவித நன்மையும் ஏற்படவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், சர்க்காரின் போக்குகூட என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. வேளாண்மைப் பொருள்கள் உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு பக்கம் விவசாய இலாகா, ஒரு பக்கம் ரெவின்யூ இலாகா, ஒரு பக்கம் நீர்ப்பாசன இலாகா, இந்த மூன்று சேர்ந்து தான் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யமுடியும். இப்போது இருக்கக் கூடிய முறையை மாற்றுவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். ஒன்றின் கீழ் வரும்போது உற்பத்தி அதிகமாகும். ஆகவே அக்கிரகல்ச்சரல் போர்ட் என்று ஒன்று இருந்தால் நலம். எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மேல் இடத்திற்கு வராமல் காரியங்கள் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அக்கிரகல்ச்சரல் போர்ட் என்று ஒரு போர்ட் இருந்தால் நலமாக இருக்கும்.

1967 மார்ச் 20] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

இன்று சீசனல் ஃபோர்காஸ்ட் சரியாகச் செயல்படவில்லை. அது சரியாகச் செயல்பட்டால்தான் என்ன பருவத்தில் என்ன செய்ய முடியும், என்று அறிந்து வேலை செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். க்ராப் ஃபோர்காஸ்ட் இருக்கிறது, ஒரு சமயத்தில் பம்பர் க்ராப் என்று கூறுகிறார்கள். முடிவில், எதிர்பார்த்தபடி க்ராப் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கும் ஏதாவது ஒரு வழி செய்யவேண்டும். ஃபுட் பட்ஜட் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. என்ன வருகிறது, என்ன இருப்பு இருக்கிறது, எப்படி விநியோகம் செய்கிறார்கள், ஃபுட் பட்ஜட் யார் பொறுப்பில் இருக்கிறது பார்த்தால் தெரியவில்லை. ஒரு சமயத்தில் பத்து லட்சம் வரும் என்கிறார்கள், பின்னர் எதிர்பார்த்தபடி வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே ஃபுட் பட்ஜட் மிகவும் அவசியம். விவசாய இலாகாவைத் தனியாக இயங்க விடவேண்டும். இன்று விவசாய இலாகா கலெக்டர் பொறுப்பில் இருக்கிறது, ப்ளாக் லெவல் பொறுப்பில் இருக்கிறது. இப்படிப் பல இணைப்புகளில் இருப்பதால்தான் அது சரியாகச் செயல்பட முடியாமல் இணைப்புகளில் இதையும் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

இரிகேஷன் எடுத்துக்கொண்டால் ரீ ஆர்கனைசேஷன் அவசியம். இன்று அது நடைபெற்று இலாகாக்கள் கையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் டிப்பார்ட்மென்ட், மேஜர் இரிகேஷன், மைனர் இரிகேஷன், ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் என்றெல்லாம் ஐந்தாறு இலாகாக்கள் இருக்கின்றன. மேஜர் இரிகேஷன், மைனர் இரிகேஷன் என்று இரண்டாகப் பிரித்தால் நன்கு செயல்படும். ரீ மாடலிங் ஸ்கீம் அவசியம் ஸில்ட் கிரியரன்ஸ் அவசியம்.

கடன் வசதி கொடுப்பது கூட்டுறவு இலாகா மூலம் செயல்படக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. கூட்டுறவு இலாகாபற்றி 1961-ல் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதில் பரம்பரை பாத்தியதை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற தலைவர்கள் இரண்டு டெர்முகு மேல் இருக்கக்கூடாது என்ற விதி கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் மசோதா சட்டசபைக்கு வரும்போது பல நண்பர்கள், பரம்பரை தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் எதிர்ப்பைக் காண்பித்ததால் அது கைவிடப்பட்டது. அப்போது மதிப்பிற்குரிய திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் மதிப்பிற்குரிய கனம் திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள், பரம்பரை பாத்தியத்தை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒருவர் தலைவராக இருக்கக்கூடாது, புது ப்ளட் வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது பரம்பரை பாத்தியதை உள்ள 10, 12 தலைவர்கள் சட்டசபையில் இருந்ததினால் அது கைவிடப்பட்டது. ஆகவே, கூட்டுறவு இலாகா நன்கு செயல்பட வேண்டுமென்றால், 1961-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய சட்டத்தில் கைவிடப்பட்ட விதிகளைமீட்டும் அமல் நடத்தினால் போதும். கூட்டுறவு என்பது ஒரு குடும்பத்தின் பாத்தியத்தை என்று இருக்கக் கூடாது. கடன் வசதி கொடுப்பதும் காம்பாட்டிடிவ் ஸீனில் இருக்கவேண்டும், கூட்டுறவு முறையில்மீட்டும் ஏன்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1967 மார்ச் 30]

செய்ய வேண்டும்? ஏன் ஷெட்யூல்ட் பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? ஷெட்யூல்ட் பாங்குகளுக்குச் சில பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு பாங்குகள் மூலமும் செயல்பட வழி செய்ய வேண்டும். அக்ரிகல்ச்சரல் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. யாருக்கு அதனால் பிரயோஜனம்? 50,100 ஏக்கர் என்று வைத்து கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்து, கடன் வாங்கலாம். லிமிட்டெட் கன்ஸேன்ஸ் வாங்கலாம். ஆனால் ஏழைகளுக்கு அதனால் பயனில்லை. ஆகவே, அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

விலைவாசி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி உற்பத்தி செய்யலாம், அதில் கஷ்டம் இல்லை. நாற்பது ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட நெல் சர்க்கார் கணக்குப்படி 68 கே. ஜி. அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். 70 பைசா, அவர்கள் கணக்குப்படி ஒரு கிலோவுக்கு அடக்க விலை 70 பைசா. சர்க்கார் ஒரு குவிண்டால் அரிசியை ரூ. 74-68-க்கு விற்கச் சொல்கிறார்கள். அதில் ரூ. 4-68 லாபம் கிடைக்கிறது. 74-க்கு வாங்கி சில்லரைக்கு 78-க்கு விற்கச் சொல்லுகிறார்கள். சில்லரை வியாபாரிக்கு ரூ. 3-32 கிடைக்கிறது. இதுபோக சரக்கு இருக்கிறது. தவிடை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஒரு மூட்டை தவிடு 4 அல்லது 5 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இன்றுவரை தவிடை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மில்லர்களுக்கு மட்டும் ஏன் அதிகச் சலுகை கொடுக்கவேண்டும்? இதை யோசிக்கவேண்டும். எல்லோரும் சமம் என்று சொல்கிறோம். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களப்பற்றிச் சொல்கிறோம், தனவந்தர்களப்பற்றிச் சொல்கிறோம். எல்லோரும் ஒன்று என்று சொல்கிறோம். ஆனால் ஏன் மில் முதலாளிகளின் அதிக வளர்ச்சிக்கு வழி செய்கிறோம்? எல்லோரும் ஹல்லிங் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கலாம். ஆந்திராவில் 5 ஹார்ஸ் பவர் வைத்து விவசாயி தன் குடிசையிலேயே தான் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லை ஹல்லிங் செய்து அரிசியாக கொடுக்கிறான். மானேஜ்மெண்ட் எக்ஸ்பென்டிச்சர் கிடையாது. 10 ரூபாய்க்கு நெல் வாங்கி கமிஷன் 1 ரூபாய் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் 50 பைசா, ஹல்லிங், ஹாண்ட்லிங் (handling) 28 பைசா, கிட்டங்கி வாடகை 6 பைசா, அறவைக் கூலி ரூ. 1.36, சாக்கு ரூ. 1-20 பைசா, பின்னர் போனஸ் என்று எல்லாம் சேர்ந்து 47-40 ஆகிறது. சர்க்காருக்கு லாபம் க்விண்டாலுக்கு ரூ. 4-68, சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு 8-58 கிடைக்கிறது. எல்லாம் சேர்ந்து ரூபாய் 13-24 ஆகிறது. உற்பத்தி ஆகக்கூடிய இடத்தில் வாங்கும் விலை ரூ. 40. மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும்போது ரூ. 13 வித்தியாசத்தில் அதிகமாகப் போகிறது, ரூ. 40-க்கு ரூ. 13 என்றால் 27 சதவிகிதம் ஆகிறது. இதை ஏன் குறைக்கக் கூடாது? இதைக் குறைத்தால் வாங்கக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. எல்லோரும் ஹல்லிங் செய்ய வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி ஆந்திராவில் வைத்திருக்கிறார்கள். மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கூட ஹல்லர் வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த இடத்திலேயே நெல்லுக்குப் பதில் அரிசி யாகக் கொடுக்கலாம். எல்லோரும் ஹல்லிங் செய்யக் கூடிய

1967 மார்ச் 20] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

நிலையில் வைத்தால் அரிசியாகக் கிடைக்கும் ஸ்பீ மார்க்கெட் வந்துவிடும். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி சர்வசாதாரணமாகக் கொடுக்கலாம். இதை உடனடியாகச் சர்க்கார கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டில் மது விலக்கு இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். மது விலக்கு இல்லவே இல்லை. ஊர் தவறாமல் 10 வீட்டுக்கு ஒரு டீக்கடை இருக்கிறது. என்ன டீக்கடை? அரிஷ்டம். எங்கே போனாலும் இருக்கிறது. நம் ரூபாய் எங்கே போகிறது? மலையாளத் திற்குப் போகிறது. இது ரேகக்னைஸ் செய்யப்பட்டது. அரிஷ்டங்கள் பரிசோதனை செய்ய ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. ஊர் தவறாமல், தூறு வீடுகள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில்கூட லாரியில் கொண்டுவந்து போடுகிறார்கள். சம்பிரதாய மதுவிலக்கு, பேப்பரில் மது விலக்குச் சட்டம் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் இல்லை. எளியவர்கள் பணம் அன்னிய இடத்திற்குப் போகிறது. தப்பிதான் மான் நிலைமைக்குப் போகிறது. உடம்பு கெட்டுப் போகிறது. என்ன, சட்டம் இருக்கிறதாகவே தெரியவில்லை. விதிப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நாட்டில் நன்மையைக்கோரி நாட்டின் வளர்ச்சிக்காகத் தியாகம் செய்து நான் இந்த இடத்திற்கு வந்திருக்கிறேன். இந்துக் கட்சி, அந்தக் கட்சியென்று கட்சி முக்கியம் இல்லை. நாடு முன்னேற வேண்டும். இப்போது ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் அமோக வெற்றிபுடன் வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியங்களை உடனடியாகச் செய்தால் ஏழை மக்கள் ஆதரிப்பார்கள்.

இண்டஸ்ட்ரீஸை எடுத்துக்கொண்டால், ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள், லார்ஜ் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் அபிஷியலுக்கு அங்கு இடமில்லை. மக்களுக்கு மதிப்பில்லை. சட்ட சபைக்கு ஒரு வித அதிகாரமும் கிடையாது. ஏனென்றால் எல்லாம் அதிகாரிகள் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. கார்ப்பரேஷன்கள் பூராவும் அதிகாரிகள் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. அதுபோக, சில இலாகாக்களை எடுத்துப் பாருங்கள். டெக்னிகல் ஹெட்டை ஏன் முதன்மையாக வைக்கக்கூடாது என்று யோசிக்கவேண்டும். எந்த இலாகாவும் முன்னேறவேண்டுமானால், இலாகாத் தலைமைப் பதவியில் ஆராய்ச்சி சம்பந்தப்பட்டவர்கள், டெக்னிஷியன்ஸ் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நிர்வாகத்திற்கு யாரை வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஆனால் டெக்னிக்கல் சப்ஜெக்ட்டுக்கு டெக்னிக்கல் ஹெட் தான் இருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. மு. சின்னசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கடந்த 17-ம் தேதி கவர்னர் பெருமகனார் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி செலுத்தி அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அதையொட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1967 மார்ச் 20]

நடந்த பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு பொறுப்பு வாய்ந்த எதிர்க் கட்சியாக அமர்ந்திருக்கிற நண்பர்கள் கவர்னர் உரை மீது நாட்டுக்கு ஏற்ற கருத்தினைச் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், ஆனால் ஏமாந்து விட்டேன் என்று சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் கடந்த இத்திப் போராட்டம் காரணமாகத் தண்டனை அடைந்தவர்களை விடுதலை செய்தது பற்றியும், தியாகங்கள் செய்ததைப் பற்றியும் களங்கம் ஏற்படும் வகையில் கூறியதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். மதிப்புக்குரிய நண்பருக்கு நான் ஒன்று எடுத்துச் சொல்லுவேன். 1942-ம் ஆண்டு தேசியப் போராட்டத்தில் நான் கொஞ்சம் பங்கு கொண்டவன் என்ற வகையில், அனந்தப்பூரிலிருந்து அடோனி வரையில் அத்தனை ரயில்களையும் கனிழத்தவன் என்ற முறையில் மூன்று நான்கு ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களை அழித்தவன் என்கிற முறையில், துற்றுக்கணக்கான இராணுவ வீரர்களைக் குண்டுகள் வீசி அழித்தவன் என்ற முறையில், மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் ஒருசில செய்திகளை முன்வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

(மதிப்பிற்குரிய துணைப் பேரவைத்தலைவர் தலைமை)

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சிறையிலிருந்து வெளிவந்ததும் 1942-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அத்தனை வன்முறைச் செயல்களுக்கும் நான் முழுப் பொறுப்பை ஏற்கிறேன் என்று தேச பக்தர்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்தார்கள். இந்த நாட்டிலே, இந்த மன்றத்திலே முதல் அமைச்சராக அமர்ந்திருக்கிற எங்கள் அண்ணா அவர்கள், வன்முறைச் செயல்கள் நடந்த பிறகு, மிகப் பொறுப்போடு, எதிர்காலத்தில் மாணவர்கள் உள்ளங்களில் ஒரு வன்முறை எண்ணம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக, அதற்கெல்லாம் நான் பொறுப்பு இல்லை என்று அறிவித்தார்கள். அதை நாம் மறந்தாலும் சரித்திரம் மறக்காது என்று நான் மரியாதையாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல: இந்த மன்றத்திலேயே, காலம் சென்ற ஆந்திர கேசரி பிரகாசம் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களை அழித்த நேரத்தில், போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை கொளுத்திய நேரத்தில், போலீஸ்காரர்களை அங்கம் அங்கமாக வெட்டிய நேரத்தில், அவர்களுக்கெல்லாம் மன்னிப்புக் கொடுத்தார்கள் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், ஆந்திர நாட்டிலே, ஆந்திர நாட்டிலே என்று வேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை, உரிய முறையில் சொல்ல விரும்புகிறேன், விவசாயிகள் போராட்டம் நடந்தபோது தாக்கு தண்டனை பெற்ற நண்பர்களுக்கு, காங்கிரஸ் கட்சி அரசியல் ஏற்ற போது, இதே மன்றத்தின் சார்பில் மன்னிப்புக் கொடுத்த சூழ்நிலையை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக எனக்கு எதிரிலே இருப்பவர்களில், 1935-ல் நான் பார்த்தவர்கள் யாரையும் என் எதிரிலே பார்க்கவில்லை, 1939-ல் நான் பார்த்தவர்கள் யாரையும் என் எதிரிலே பார்க்கவில்லை 1942-ம்

1967 மார்ச் 20]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம், 8-ம் தேதி பம்பாய் நகரத்தில் “கவிட் இண்டியா” தீர்மானம் நிறைவேற்றும்போது, நான் மிகப் பெருமையோடு சொல்லுவேன், எங்கள் தோழமைக் கட்சியும், தமிழ் பேசும் தலைவரான ம.பொ.சி. அவர்களைப் பார்த்தேனே தவிர, இந்தத் திருமுகங்களைப் பார்த்தேன் இல்லை என்று சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். “என் தந்தையார் நாடென்ற பேச்சினிலே ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே” என்று சொல்லிய வார்த்தை உண்மையானால், மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுப்பது சரியான கருத்து என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே ‘எம்மொழிப் போராட்டம்’ நடக்கும்போது, அதை தேசியப் போராட்டம் என்று கூறுது, மொழிப் போராட்டம் என்றோ, வேறு குறுகிய நோக்கத்தில் போராட்டம் என்றோ சொன்னால், இப்போது கிடைத்திருக்கிற தண்டனையை விட அந்தத் தமிழ் தாய் வேறு தண்டனை கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

இந்த மன்றத்திலே மற்றும் ஒரு வேதனைப்படும் செய்தி. மிகப் பெரும் தலைவர் ஒருவர் சொன்னார், இந்த நாட்டின் அரசியல் அதிகாரத்தை படுத்துக்கொண்டே டிடிப்பேன் என்று. அந்த முயற்சியில் மிகப்பெரும் தோல்வி கண்ட பிறகு, டில்லி மாநகரத்திற்குச் சென்று, “மறைந்த மாமனிதர் நேரு பெருமகனாகக் கொடுத்த வாக்குறுதியை முறையாகச் சட்டவியற்றியிருந்தால், நான் பிறந்த தமிழகத்தில் தோல்விபுற்றிருக்க மாட்டேன், காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தமிழகத்தில் துன்பகரமான தோல்வி ஏற்பட்டிருக்காது” என்று ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார். இந்தப் பெரிய மனிதர் மறைந்த மாமனிதர், ‘இந்தி பேசாத நிலங்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் இருக்கும்’ என்று சொன்னார்களே, அந்த வாக்குறுதியை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன், அகில இந்திய ஆளும் கட்சியின் தலைவர் என்ற முறையில், தன்னுடைய செல்வாக்கினைப் பயன்படுத்தி, அந்தச் சட்டத்தை அன்றே கொண்டுவந்திருந்தால் இந்த நாட்டிலே இந்த சரித்திரம் காணாத, 1942-ம் ஆண்டிலே காணாத இந்த மிகப் பெரிய தேசியப் போராட்டம் நடப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போயிருக்கும், வாழப் பிறந்தவர்கள் 200-க்கும் அதிகமானவர்கள் செத்து மடிந்திருக்க மாட்டார்கள், சில ரெயில்வே ஸ்டேஷன்கள் கொளுத்தப்பட்டிருக்கமாட்டா. பதினென்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொட்டி ஸ்ரீராமலு அவர்கள் இறந்தார்கள் ஆந்திர மாநிலம் தனியாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக. இந்த மன்றத்தில் அப்பொழுது காங்கிரஸ் கூட்டி அதிகாரத்தில் இருந்தது. அன்றைய முதலமைச்சர் டொலிபேசி மூலம் இது மானப் பிரச்சனை, மொழிப் பிரச்சனை, இனப் பிரச்சனை எனவே போலீஸ் நிர்வாகம் குறுக்கிடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று அவசர அவசரமாக ஒரு செய்தி கிடைத்தார். அந்தப் பெரிய மனிதர் இன்று எங்களோடு இருக்கிற காரணத்தினால், அதற்கு அரசியல் மரியாதை இருக்குமோ, என்னவோ தெரியாது. நான் ஒன்று சொல்லுவேன். ஜூன் 17 கோடி மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் சேதப் படுத்தப்பட்டன ஆந்திரத்தில் என்பதை தயவு செய்து கவனத்தில்

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1967 மார்ச் 20]

கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தார்கள். ஆந்திரத்தில் விடுகொண்டு எழுந்த இளமக்கள் மத்திய ஆட்சிக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் அனைத்தையும், திட்டம்போட்டு ரூ. 17 கோடி மதிப்புள்ள சொத்துக்களை சேதப்படுத்தினார்கள். மிகவும் பெருமையோடு சொல்வேன், பொறுப்போடு சொல்வேன், அப்பொழுது ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காரணத்தினால் தான் ஒரு துப்பாக்கியிலிருந்து ஒரு குண்டு கூட வெளிவரவில்லை என்பதை பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் கவனத்தில் வைக்கவேண்டும். எனவே மன்னிப்பு என்பது தமிழ் பேசும் சமுதாயத்தின் தேசியப் பண்பு.

நான் ஒரு செய்தியை விடுப்பேன். இந்திய ஒருமைப்பாடு, இந்திய யூனியன், இந்திய கூட்டாட்சியாக இந்தியக் குடிமக்கள் இருக்கவேண்டுமா, இல்லையா என்ற பிரச்சனையை, மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதுபோல, டெல்லியில் இருக்கிற பெரியோர்கள் அவசர அவசரமாக முடிவு செய்தாக வேண்டும். இந்திய துணைக்கண்டத்தில், இந்திய அரசியலமைப்பு அதிகாரச் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பில், இந்திய சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஆணைகளுக்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பில் பம்பாய் மாகாணத்தில், பம்பாய் நகரத்தில் தாராவி வட்டத்தில், தமிழ் பேசுகிற சமுதாயம் என்ற ஒரு காரணத்தினால், சிவசேனா என்ற அமைப்பின் கீழே குறுகிய நோக்கம் கொண்டு, மொழி வெறி பிடித்து, இன வெறி பிடித்து மாகாண வெறி பிடித்து தமிழ் பேசும் மக்கள் சிவசேனா என்ற அமைப்பினால் மானபங்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக எடுத்துக் கொண்டு, அவர்கள் தாய் விடாகிய டெல்லியிலுள்ள பெரியவர்களிடம் சொல்லி, பம்பாய் தமிழர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அவசர அவசரமான நடவடிக்கையில் ஈடுபடும்படி நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் அதிக அக்கறை கொடுத்து பேசிய பேச்சுக்கு, நானும் வாராவாரம் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற குடிமக்கள் என்ற முறையில், ஏழைகளின் சார்பில் பெரு மகிழ்ச்சியோடு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு சம்பந்தமான பிரச்சனை இந்த நாட்டில் இயற்கையாக ஏற்பட்டது அல்ல. உணவுப் பஞ்சம் வேண்டுமென்றே திட்டமிடப்பட்டு இந்த நாட்டிலே நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் ஆகியோர்களுக்கு சாதகமாக ஆட்சி புரியவேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையினால் செயற்கையாக ஏற்பட்ட பஞ்சம் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த ஆட்சியில் இருந்த நண்பர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரப்படி தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 37 லட்சம் ஏக்கர் பாசனத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. இருந்தும் எதிர்பாராத ஏமாற்றம் ஏற்பட்டது. தமிழகத்திலும், இந்திய துணைக்கண்டத்திலும் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதற்கான அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு

1967 மார்ச் 20]

[திரு. மு. சின்னசாமி]

தமிழகத்தில் எத்துணை லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் கரும்பு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எத்துணை லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாக செய்யப்படுகிறது என்பதற்குக் கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், எனது கூற்றுக்கு சீன்று கிடைக்கும். கரும்பை உற்பத்தி செய்கின்ற நிலங்கள் அனைத்தும் நல்ல நஞ்சை நிலங்களாகும். நல்ல நஞ்சை நிலங்களில் ஏன் கரும்பை உற்பத்தி செய்கின்ற அவசியமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டதென்றால், விவசாய உணவு உற்பத்தி செய்வதிலே தட்டம் ஏற்படுகிறது, வியாபாரப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வதிலே கொஞ்சம் லாபம் வருகிறது என்ற ஒரே காரணம் தான் அதற்கு உண்டு என்பதை ஆளும் கட்சி மனச்சாட்சியோடு ஒப்புக் கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். அது மாத்திரம் ஒரு முக்கியமான காரணம் அல்ல. நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு 1½ மாதங்களுக்கு முன்பு பெருநிலக்கிழார்கள் ஆட்சி செலுத்துபவரை அனுதி 'எனிய்யா, சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு எங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்யக் கூடாதா?' என்று கொஞ்சிக் கேட்க, தலைவரை வழிவகை சொன்னார். சர்க்கரை மில் தொடங்குவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து, ஆரூரன், பேரூரன் ஆலைகள் என்று ஏற்படுத்தி, அதிலே 40,000 50,000 ஏக்கர் கூட்டாகக் கொண்டு வந்து உங்களுக்கு பாதுகாப்பு தருகிறேன் என்ற ஒரு ஷரத்தும் 10 ஏக்கரில் 10 மாங்கன்றுகளை வைத்து, மாந்தோப்பு என்று எழுதிவிட்டால் நீங்கள் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு ஷரத்தும் அதில் சேர்க்கப்பட்டது. எனது மாவட்டத்தில் நெய்யாற்றங்கரையில் 7 ஆயிரம் ஏக்கர் அற்புதமான நிலம் இம்மாதிரி நிலையில் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் மன்றத்தின் மரியாதைக்காக சொந்தக் காரரின் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. புதியதாக சர்க்கரை ஆலைகள் தொடங்குவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து, அந்த ஆலைகளில் உற்பத்தியாகிற இந்திய சர்க்கரையை அமெரிக்க நாட்டிற்குக் குறைந்த விலைக்கு விற்பது, அங்கே இருந்து பிச்சைக்காரர்கள் போல் கோதுமையைப் பெறும் திட்டம், 20 ஆண்டுகாலமாக ஆண்டு சென்ற சர்க்கார் போட்ட திட்டம். அதன் விளைவு தான் இந்த நாட்டில் உணவுப் பஞ்சத்திற்குக் காரணமே தவிர, வேறு ஒன்று மில்லை.

மற்றும் ஒரு செய்தி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பாலான் வட்டம், ஆப்பக்கடல் என்ற பகுதியில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு புள்ளிவிவரம் நன்றாகத் தெரியும். உள்ள சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்கு ஆண்டு தோறும் ரூ. 60 லட்சம், 70 லட்சம் வரியாகப் போகிறது. 15 சர்க்கரை ஆலைகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. எனவே சராசரி ஆண்டு ஒன்றுக்கு மத்திய சர்க்காருக்கு சர்க்கரை ஆலைகளின் மூலம் கலால் வரி (எக்ஸஸ் வரி) வாயிலாக ரூ. 9 கோடி, 10 கோடி வருமானம் போய்ச் சேருகிறது. லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் நெல் விளைச்சலைக் குறைத்து, கரும்பை உற்பத்தி செய்வதால், மத்திய சர்க்காருக்கு வரி அதிகமாகப் போய்ச் சேருகிறது. மாநில சர்க்கார் வருவாயையும் குறைத்து, நெல் விளைவும் கணக்கினைவும் குறைத்து, வேண்டுமென்றே இந்த நாட்டில் உணவுப் பஞ்சத்தை

[திரு. மு. சின்னசாமி] [1967 மார்ச் 29]

உண்டாக்கினார்கள், உருவாக்கினார்கள் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. எனவே இந்த ஆட்சி இந்த வேற்றுமையைப் போக்கி, துணிவோடு காரியங்கள் ஆற்றுவதற்கு, இந்த உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தோழமை உள்ளத்தோடும், நாட்டுப்பற்றோடும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன். என்னுடைய துரதிருஷ்டம் நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். முதலாவதாகப் பேசியவர்களுக்கு 15 நிமிஷம், பிறகு இரண்டாம் நாள் பேசுகிறவர்களுக்கு 16 நிமிஷம், மூன்றாவது நாள் பேசுகிறவர்களுக்கு 5 நிமிஷம் என்று ஒருவருக்கொருவர் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்றால், மன்றத்தில் இருப்பதால் ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போட முடியாது. எனவே எனது கருத்துக்கள் இன்னும் ஒன்றிரண்டைக் கூறிக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஐந்து திட்டங்களை சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன் என்று கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்:

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: பெருமதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை ஒட்டி பலபேர்களும் பலவிதமாக இதுவரையில் கருத்துக்களையெல்லாம் சொல்லி பேசியிருக்கிறார்கள். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே சில முன்னுக்குப்பின் முரணான கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதுவரையில் விவசாய உணவு உற்பத்தி குறைந்ததற்குக் காரணம் என்ன, என்னவெல்லாம் செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதைப்பற்றியும் எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரையில் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையிலே ஐந்தாவது பாராவில் “உற்பத்தியாளர்களுக்குப் போதிய ஊக்கம் அளிக்கும் வகையிலும், சமுதாயத்தில் மிக எளிய நிலையில் உள்ள மக்களுக்கு, நியாயவிலைகளில் நல்ல அரிசி கிடைக்கச் செய்யும் முறையிலும் சிறந்ததோர் உணவுக் கொள்கையை நாம் உருவாக்கவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை விட வரவேற்கத்தக்க அம்சம் வேறொன்றும் இல்லை. உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான விலையும், உண்போர்களுக்குக் குறைந்த விலையும் என்கிற வகையில் ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டால், அது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆனால், அதற்கு அடுத்த பாராவிலேயே கூறுகிறார்கள், கொள்முதல் செய்வதில் சிறுநிலக்கிழார்களும், பெருநிலக்கிழார்களும், தியாகம் செய்யவேண்டும் சுமக்கவேண்டும் என்று. இதிலிருந்து பார்த்தால், உற்பத்தியாளர்களுக்கு குறைந்த விலைதான் கிடைக்குமோ என்று தோன்றுகிறது. முதலிலே ஊக்கம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னால், தியாகம் செய்ய வேண்டும், சுமக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, உற்பத்தியாளர்களுக்கு குறைந்த விலையேதான் கொடுக்கப்படுமோ என்ற ஐயம் எழுகிறது. அதற்கு அவர்கள் ஒப்பவேண்டும் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தியாளர்களுக்கு இது ஊக்கம் கொடுக்கக் கூடியது தானா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். இந்த

1967 மார்ச் 20] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

நாட்டிலே யார் யார் எந்த எந்த பொருள்களை உற்பத்தி செய்தாலும், அசல் விலைக்குக் கீழே கொடுக்க யாருக்கும் முடியாது, அப்படி வாங்கிக்கொள்ள யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. அன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி குடியானவர்களைக் கசக்கிப் பிழியும் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வந்தது. இன்றும் இன்றைக்கும் அப்படிப் பட்ட காரியங்களையே செய்தால், அவர்கள் பெற்ற கதியே இங்கும் வரலாம். ஆகவே, குடியானவர்கள் அசலுக்குக் கீழே குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டால் உற்பத்தி பெருகும். ஆனால், ஊக்கத்தைக் குறைக்கும் வகையில் ஏதாவது செய்யப் பட்டால் உற்பத்தி குறையத்தான் செய்யும்.

மேலும், கவர்னர் உரையிலே, தொழிலாளர்கள், நிலமற்ற உழவுப்பணியாளர்கள், நிலைத்த வருவாய் பெறுவோர் போன்று சமுதாயத்தில் எளிதில் அல்லலுக்கு ஆளாகும் பிரிவினருக்கு இன்றியமையாப் பொருள்களைத் தங்குதடையின்றி வழங்குவதன் மூலம் விலைவாசியைத் தடுக்க முடியும் என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருப்பதால், உற்பத்தியாளர்கள் குறைந்த விலையில் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பேசப்படுவது நன்றாகத் தெரிகிறது. உண்மையிலேயே இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், பெரும்பாலும், கிராமங்களிலிருந்து பட்டணத்தைத் தேடிவந்தவர்கள். சிறு நிலக்கிழார்களும், விவசாயக் கூலிகளும் கூலிக்கு வேலை கிடைக்காமல், அந்த நிலையில் நகரத்தை நோக்கி வந்து இந்தே நல்ல வருவாய் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களில் வாழ முடியாமல்தான் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் கிராமத்தில் இருக்கும் மக்கள் குறைந்த ஊதியத்தில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் நிலையில், சிறுநிலக் கிழார்களையும் பாதிக்கும் வகையில், அசலுக்குக் கீழே கொடுக்க வேண்டும் என்பது அங்குள்ள உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் நிலையை உண்டாக்கும். அப்படிச் செய்தால், விவசாயத் தொழிலாளர்களும், ஊதியத்தை நாடி கெட்டுப் பட்டணம் சேர் என்ற முறையில் நகரத்தை நாடி வந்தால், சோற்றுப் பஞ்சம் தலைவிளித்தாடாமல் என்ன செய்யும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற வகையில், அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவேண்டும். வாங்குவோர்களும் கஷ்டப்படாமல் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்தக் கட்டுப்பாடு, கொள்முதல் இவையெல்லாம் இருப்பதால் தான் இடைத்தரகர்கள் கொள்ளை அடிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. வாங்கும் விலைக்கும், விற்கும் விலைக்கும் அதிகமான ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்காமல், உற்பத்தியாள தானியங்களும் நாசம் அடையும் வகையில் இருக்கும் கோளாறுகள் அகற்றப்பட வேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தத் துறையில்; உற்பத்தியாளர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவும், அதே நோத்திலே உள் பொருக்கு குறைந்த விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கவும், நடுத்தர கர்கள் கொள்ளை அடிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமலும் செய்யக் கூடிய

[திரு. சா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1967 மார்ச் 20]

திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டம் எங்கள் மனதிற்குப் பட்டவரையில், இந்த கட்டுப்பாடு, கண்ட்ரோல் இவைகள் கூடாது, இவற்றை எடுத்து விடவேண்டும் என்பதுதான். இந்தக் கட்டுப்பாடுகளும், கொள்முதலும் இருக்கும் வரையில், நியர்ய்மான் விலை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காது. ஒரு செய்தியை நேற்றைய பத்திரிகையில் பார்த்தோம். கனம் முதல் அமைச்சர் வியாபாரிகளிடம், அவர்கள் ஈடாய்க்கு ஒரு பட்டணம் படி அரிசி போடுவதானால், கண்ட்ரோலை எடுத்துவிடுவதாகச் சொன்னதாக பத்திரிகையில் படித்தோம். உண்மையிலேயே வியாபாரிகளுடைய இஷ்டம் போல் விட்டால் ஒரு வேளை அந்த விலைக்கு வந்தாலும் வரலாம். ஆனால், கண்ட்ரோல்கள் இருக்கும்வரை அந்த விலை வரவே வராது. ஒரு காலத்தில், ஒரு மூட்டை அரிசி விற்குல், கோணிப்பைதான் பிஞ்சும்; வேறு லாபமே கிடையாது. அப்படிப் பட்ட காலமும் இருந்தது. 1942-லே கள்ளிக்கோட்டையில் நான் வியாபாரம் செய்திருக்கிறேன். இரண்டு அந்தர் சர்க்கரை மூட்டை விற்குல் இரண்டு அணை தான் லாபம் கிடைக்கும். அப்படியெல்லாம் வியாபாரிகள் இங்கும் விற்பனை கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்குக் காரணம், இந்தக் கட்டுப்பாடுகளும், கண்ட்ரோல்களும் தான். உற்பத்தி செய்வதைத் தண்டனை. அதை வாங்கி நாசம் செய்வதைக்கு உதியம். இவை நீடிக்கும் வரை எங்களிடமான மன்னேற்றமும் வராது. ஊக்கம் ஏற்படாது. உற்பத்தியில் அக்கறை ஏற்பட்டால்தான் ஊக்கம் வரும். எதையும் வெறும் பேச்சுக்களால் மட்டும் சாதித்து விடமுடியாது. கண்ட்ரோலும் கட்டுப்பாடும் ஒழிந்தால் ஒழிய உற்பத்தி பெருகாது. உற்பத்தியும் பெருகி, நாசம் ஆகாமல் இருக்கும். உற்பத்தியாளர்களுக்கு கட்டுப்படியாகும் விலை கொடுத்தால் தான் அவர்கள் ஊக்கத்துடன் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவார்கள். இல்லையென்றால்; தானிய விவசாயத்திற்குப் பதிலாக வேறு வகையில் விவசாயத்தைச் செய்யத் தலைப்படுவார்கள். தானிய உற்பத்தி நடக்காது.

உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் மேலும் நல்ல முறையில் அமுலாக்கப் பட்டவேண்டும் என்கிற பேச்சுக்கள் எழுகின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் 30 ஏக்கர் என்று சட்டம் போட்டார்கள். அது அதிகமானது; அதை 15, 10 ஏக்கர் என்று ஆக்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை பல பகுதிகளிலிருந்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும்; மற்ற சில கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும், ஏன், எங்களைத் தவிர எல்லோரும் என்றே சொல்லலாம். இந்த மன்றத்திலேயும் இன்னும் பல இடங்களிலும் பேசுகிறார்கள். உண்மையிலேயே, இங்கே பேசுவது ஏதோ பொதுமேடைப் பேச்சோ, அல்லது திண்ணைப் பேச்சோ இல்லை. இங்கே பேசும் போது நியாயத்திற்கும், சட்டத்திற்கும் கட்டுப்பாட்டுப் பேசவேண்டும் அல்லது நடை முறையிலே எல்லா வகையிலும் நேர்மைக்குக் கட்டுப்பாட்டு பேசவேண்டும். முன்பு 30 ஏக்கர் என்று சட்டம் செய்து, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் குடியானவர்களுடைய ஜீவாதார உரிமைகளைப் பறித்தது நியாயமல்ல, அரசியல்.

1967 மார்ச் 20]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

சட்டத்திற்குப் பொருந்தாது, என்று இந்திய உயர் நீதிமன்றம் அழுத்தம் திருத்தமாக தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. உச்ச வரம்பு வைப்பது என்பது ஜீவாதார உரிமையைப் பறிப்பதற்கும், அது சட்ட விரோதமானது என்று சென்ற பெப்ரவரி மாதம் 27-ம் தேதி தலைமை நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே மொத்தமாக நடந்துபோன எல்லாக் காரியங்களையும் ரத்து செய்தால் நெருக்கடி உண்டாகுமே என்று, (doctrine of prospectine) overruling) என்று முறைப்படி, செய்த தவறுகளை மன்னித்து விட்டோம், இனிமேல் நாளைக்குச் செய்தால் நிச்சயமாக அது உயர் நீதிமன்றத்தில் அனுமதிக்கப் படமாட்டாது, சட்டத்தில் அப்படிச் செய்ய இடம் இல்லை, செய்தால் கண்டிப்போம் என்று அழுத்தம் திருத்தமான வார்த்தைகளில் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாம் சட்ட சபையிலே சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும். (மனியடிக்கப்பட்டது.) தயவு செய்து இன்னும் ஒரு ஐந்து நிமிஷம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னால் பேசியவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறீர்களே. இங்கு சட்ட மன்றத்திற்கு வந்த நாமெல்லோரும் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாகப் பிரதிக்ளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நீதி முறைக்கும் நாம் கட்டுப்பட்டவர்கள். ஆனால், நடை முறைக்கு ஒவ்வாத விஷயங்களெல்லாம் கூடப் பேசப்படுகின்றன. எது சொன்னாலும், அது சட்டத்திற்கு ஒப்பதா, நீதிக்கு ஒப்பதா, நடைமுறைக்கு சாத்தியமானதா என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துத்தான் இங்கே பேச வேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மு.ப.
11-30

குடியானவர்கள் கஷ்டப்பட்டுப் பரம்பரையாகச் சம்பாதித்த சொத்துக்குப் பத்து ஏக்கர், பதினைந்து ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு வைக்கப்படுமானால், அப்பொழுது ஏற்படுகிற நிலையைக் கவனிக்க வேண்டும். பதினைந்து ஏக்கர் என்றால், பத்தாயிரம் ரூபாய் வரும்படி தரக்கூடிய தரமான பூமியாகச் சில இடங்களில் இருக்கலாம். சில இடங்களில் கந்தாயத்திற்குக் கூடக் கட்டாத பூமியாகவும் இருக்கலாம். இன்னும் பல துறைகளில், எத்தனையோ முறைகளில் நேர்மை இல்லாமலும் நேர்மையோடும் எளிதாகவும் விளையாட்டாகவும் எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதித்து, பெரு வாழ்வு வாழ வாய்ப்புக்களெல்லாம் இருக்கும்போது பரம்பரையாக இருந்துவரும் ஒரு உரிமையை மாற்றியமைப்பதென்பது குடியானவர்களுக்கு இழைக்கும் துரோகமாகும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

உர விநியோகம் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். இங்கு உர விநியோகம் ஒழுங்காக இல்லை, விரிய (ஹைப்ரிட்) விதைகளை உபயோகப்படுத்தினால்தான் நம் நாட்டில் மிக நன்றாக உற்பத்தி பெருகும் என்றும், உர விநியோகம் மிக இன்றியமையாதது என்றும், ஏராளமான உரம் தேவை என்றும், மத்திய அரசாங்கத்தாலே கூட ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்றும் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் கூறி

[திரு. டா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1967 மார்ச் 20]

யிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, இந்தத் துறையில் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமயமாகவே ஆக்கிவிட்டாமல் தனியாருக்கும் வாய்ப்பும் வசதியும் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். கிடைக்கும் உரமே குறைவு. கிடைக்கும் உரமும் தோமையான முறையால் போகாமல், கள்ள மார்க்கெட்டில் தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான பொருள்களைக் குடியானவர்கள் கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி, தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையானது நிச்சயமாக மாற வேண்டும்.

வீரிய விதையைப் பொறுத்த மட்டில், நானும் ஒரு உற்பத்தியாளன் என்ற முறையில் என்னுடைய அனுபவத்தை பூரண்பொருவார்த்தைகளில் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கரில் விளைகிற உற்பத்தியைப் போல் மூன்று மடங்கு வீரிய விதைகளின் மூலம் உற்பத்தியாகிறது என்பது உண்மையானது. நானும் செய்து காட்டி இருக்கிறேன். சாதாரண விவசாயிகளுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டபோது பல பேருக்குச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஐம்பது ஏக்கரில் விதை உற்பத்தி செய்வதற்காக, நாஷனல் ஸீட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நமது விவசாய இலாகாவின்வர என்னுக்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். அனுமதி வழங்கி சென்ற நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே ஐம்பது ஏக்கருக்கான விதைக்காக ரூபாய் 3,250 கட்டுமபடி பணித்தார்கள். அதன்படி ரூபாய் 2,250 கட்டிவிட்டேன். ஆனால், இன்றுவரை பணம் கட்டியதற்கான அக்னௌன்ஸ்மென்ட் கூடப் பெறாமல் நான் இருக்கிறேன். பணத்திற்கான ட்ராவர்ப்ட் வாங்கி அனுப்பிவிட்டேன். பணம் வந்து சேர்ந்தது என்பதற்குக்கூட பதில் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரை, பல ரிமெண்டர்களுக்கும் பதில் இல்லை. “இன்று அது விதைக்கவேண்டிய காலமும் தவறி விட்டது; விதை வேண்டாம்” என்று தந்தி கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு கிலோ வீரிய விதைச் சோளம் இருக்குமானால் ஆயிரம் கிலோ உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஒரு ஏக்கருக்கு மூன்று கிலோ வீரிய விதையே போதுமானது. பல ஆயிரக்கணக்கான கிலோ வீரிய விதை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வசதி தடைபட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் நான் இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன். நேற்று கோவைக்குப் போயிருந்தேன். அங்கிருக்கும் நேஷனல் ஸீட் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரி—கோவையிலே உள்ளவர்—அதிகமாக ஏரோப்ளேனில் பறந்துகொண்டிருப்பார். அவர் டெலிபோனில் கூப்பிட்டு, “இங்கே இன்னும் 200 ஏக்கருக்கு வேண்டிய விதை இருப்பு இருந்துகொண்டிருக்கிறது” என்று சொன்னார். ஆனால் கொடுக்கவில்லை. நேஷனல் ஸீட் கார்ப்பரேஷன் ஒழுங்காகப் பணி புரியாத காரணத்தால், தமிழ்நாட்டிலுள்ள குடியானவர்கள் நாசமடையக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. விதை உற்பத்தி தடைப்பட்டு, நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு அதிகம் பேச தற்சமயம் வாய்ப்பு இல்லாமற்போனாலும், இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

1967 மார்ச் 20]

* திரு. எம். பூபதி: அன்புகெழுமிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும், சக அங்கத்தினர்களுக்கும் முதற்கண் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழ்நாட்டு கவர்னர் உரை மீது பல அன்பர்கள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து போற்றிப் புகழ்ந்து விமரிசனம் செய்துள்ளார்கள். எங்கள் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி (மார்க்ஸிஸ்டு)க் குழுவின் உப தலைவர் திரு. சங்கரையா அவர்கள், எங்கள் கட்சி, ஏனைய தோழமைக் கட்சிகள் ஆகியவைகளின் ஆதரவுடன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரால் அமைக்கப்பட்ட மந்திரிசபைக்கு ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தெரிவிக்கும்போது, அவையெல்லாம் கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் கிரிடிஸிஸம்ஸ் என்ற வகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்கள்.

நம் நாட்டில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல் உலகம் முழுவதும் உள்ள மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது என்பது யதார்த்த உண்மையாகும். அவ்வாறு நடந்த தேர்தலில் ஒரு மாபெரும் புரட்சிகரமான மாற்றத்தை நமது தேச மக்கள் உருவாக்கியுள்ளார்கள். இப்புரட்சிகரமான மாற்றத்தில் தமிழ்நாட்டு மக்களும் பங்கு கொண்டுள்ளார்கள். இந்த மாற்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்த பல இலட்சக்கணக்கான ஆசிரியர்கள், குமாஸ்தாக்கள், பல்வேறு உழியர்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் நமது மன்றம் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில், இந்த மாற்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்த தாய்மார்கள், மாணவ மணிகள் முதலிய அத்துணை பேர்களுக்கும் நன்றிசெலுத்த இம் மன்றம் கடமைப்பட்டுள்ளது. காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி உயிர்நீத்த எண்ணற்ற தியாகிகளுக்கும் இம் மன்றம் சிறந்த அஞ்சலி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில், தேர்தல் காலத்தில் நடந்த அநியாயங்களையெல்லாம் மறந்து விடாமல் அவற்றிற்கேற்ற நடவடிக்கைகளையும் இம்மன்றம் எடுத்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இத்தேர்தலில் இந்திய மக்கள் புரட்சிகரமான மாற்றத்தை உருவாக்கிய அதே சமயத்தில் நமக்குப் புரட்சிகரமான சில கடமைகளையும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பணித்துள்ளார்கள். அதாவது, உடனடியாக நமக்கு வயிரூர உண்ண உணவு வேண்டும், அதுவும் போதுமான அளவு உணவு கிடைத்தாகவேண்டும் என்ற நிலையிலே மக்கள் நம்மை எதிர்போக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அமைச்சு அதற்குப் பொறுப்பேற்று, தக்க முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான்கருதுகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய எங்களுடைய தலைவர் திரு. சங்கரையா அவர்கள், கொள்முதல் திட்டத்தை எவ்வாறு உருவாக்குவது, அதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெளிவாக்கி உள்ளார்கள். அந்த முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பதோடு, அதே சமயத்தில், பல ஆயிரக்கணக்கான

[திரு. எம். பூபதி]

[1967 மார்ச் 20]

ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன என்பதையும் கருத்திற்கொண்டு, அவற்றையெல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்கும், விவசாயக் கூலிகளுக்கும் கொடுத்து, அவர்களுக்குப் போதுமான நிதி உதவி செய்து, அவைகளிலே விளைச்சலை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த சமயத்தில், எனக்கு முன் பேசிய தோழர் திரு. சின்னசாமி அவர்கள், கரும்பு சாகுபடியைப்பற்றித் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளையும் எந்த அளவுக்குக்குறைத்தாக வேண்டும் என்பதையும் சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்தாக வேண்டும். நமக்குத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் மிகவும் அவசியம். உண்மையிலேயே நமது தமிழ்நாட்டில் எத்தனை மக்கள் இருக்கிறார்கள், இத்தனை மக்களுக்கு எவ்வளவு உணவு கொடுத்தாக வேண்டும், ஆகவே, அதற்குவேண்டிய எந்த அளவிற்குப் பயிர்த் தொழில் செய்தாகவேண்டும் என்று கணக்கெடுத்து, அதற்குரிய திட்டத்தை உடனடியாக அமல் செய்வதற்கு நமது அமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்கள் நம்மிடத்திலே எதிர்பார்க்கின்ற காரியத்தை நாம் செவ்வனே செய்ய முடியும் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

உணவுக்கு அடுத்தபடியாக மிக முக்கியமானது தொழில். அதில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் நிலை, அந்த விஷயத்தைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் விடப்பட்டுள்ளது. ஏன் விடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், உண்மையிலேயே மேற்கொண்டு சிந்தனை செய்து, அதற்கு நல்லதோர் விடை காணவேண்டும் என்று அமைச்சு நினைத்திருக்கலாம். குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டிலே மான்செஸ்டர் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு இருப்பது கோவை ஜில்லாவாகும். பல ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களைக் கொண்ட தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டது கோவை ஜில்லா, அதுவும் குறிப்பாக, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்திருக்கிற பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்தில் இன்றைக்கிருக்கும் நிலையைக் குறித்து ஒவ்வொருவரும் சற்று சிந்தித்து, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையை அமைச்சு எடுப்பதற்கு நாம் உதவி செய்தாகவேண்டும். பல்வேறு மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பல மில்கள் மாதக்கணக்காக மூடிக்கிடக்கின்றன. பல மில்கள் வருஷக் கணக்காக மூடிக் கிடக்கின்றன. வாசுதேவன் மில் சுமார் இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்டது, அது ஒரு வருஷம் ஒன்பது மாதங்களாக மூடிக் கிடக்கின்றது. கம்போடியா மில் 1,300 தொழிலாளர்களைக் கொண்டது. அது ஒரு வருஷம் மூன்று மாதங்களாக மூடிக் கிடக்கின்றது. ஜனார்த்தனா மில் 900 தொழிலாளர்களைக் கொண்டது. அது பதினேழு மாதங்களாக மூடிக் கிடக்கின்றது. காளீஸ்வரா மில் 1,800 தொழிலாளர்களைக் கொண்டது. அது ஆறு மாதங்களாக மூடிக் கிடக்கின்றது. சோமசுந்தரா மில் 1,500 தொழிலாளர்களைக் கோதண்டராம மில் மூன்று மாதங்களாக மூடிக் கிடக்கின்றது. கோதண்டராம மில் மூன்று மாதங்களாக மூடிக் கிடக்கின்றது. ரங்க விலாஸ் மில், திருப்பூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் ஆகியவைகளும் மூடிக்கிடக்கின்றன. இவற்றில் 1,200-க்கு மேல் தொழிலாளர்கள்

1967 மார்ச் 20]

[திரு. எம். பூபதி]

வேலை செய்கின்ற மில்கன் மூடிக் கிடக்கின்றன. இவ்வாறு பல ஆயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் இன்றைக்கு உண்ண உணவு இல்லாமல் திண்டாடுகின்ற நிலை கோவை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டுள்ளது.

கோவையில் இருக்கும் டெக்ஸ்டீல் என்று சொல்லப்படுகிற இன்ஜினீரிங் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு கம்பெனியில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களில் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் 'வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவீர்கள்' என்று சொல்லி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'நோ ஓர்க்' என்று சொல்லி வேலை இல்லாத நிலையை அவர்களுக்கு உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். வேலைக்குச் செல்லுகிறவர்களுக்கும் முறையாகச் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் சம்பளம் கொடுக்காத நிலை அங்கு இருக்கிறது. டெக்ஸ்டீல் கம்பெனிக்குத் தொழிற்சங்கம் நோட்டீஸ் கொடுத்து, முறையாக ஸ்ட்ரைக் அங்கே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நேற்றையதினம் அவசரமாகத் தந்தி வந்துள்ளது. அந்த டெக்ஸ்டீல் கம்பெனியில் ஆரூயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியாகப் பல கோடிக் கணக்கான பணத்தை அள்ளிக் கொடுத்தும், வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய குடும்பங்களும் பட்டினி கிடக்கும் அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக நமது அமைச்சு கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதேசமயத்தில் இம்மாதிரி இந்த மில்கன் எல்லாம் என்ன அடிப்படையான காரணங்களை வைத்துக்கொண்டு மூடிக் கிடக்கின்றன என்பதை பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். முதலாளிகள் ஊதாரித்தனமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு அதனால் மில்கன் மூடிக்கிடக்கும்படியான நிலையை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். காரணம் என்ன என்று எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் எக்கச்சக்கமாக சம்பாதித்துவிட்டார்கள். சம்பாதித்த காசை மீண்டும் தொழில் துறையில் போட விரும்பவில்லை. மேலும் அதிகமான எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி போடுகிறார்கள், பஞ்சு கிடைக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி நமது அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாநில சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். எங்களுடைய யோசனைகள் எல்லாம், சர்க்காரும் முதலாளிகளும், தொழிலாளர்களுள் பொறுப்பேற்று அந்த மில்களை நடத்துமாடிச் செய்தால் உண்மையிலே நல்ல முறையில் அவற்றின் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். இல்லாவிடில் அவர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிற ஊதாரித்தனத்திலிருந்து அவர்களாகவே விடுபடப் போவதில்லை. தங்கள் கையிலே நேளைக்கும் அதிகமாகச் சம்பாதித்து வைத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் பணத்தை அந்தத் தொழிலில் முதலீடு செய்யத் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால் எதிர்

[திரு. எம். பூபதி]

[1967 மார்ச் 20]

காலத்தில் என்ன ஆகுமோ என்ற பயத்தினால் அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் புதிய சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனையில் எடுத்துக் கொண்டு இந்த நிலையை மாற்றியமைத்தாக வேண்டும்.

அடுத்து, சேலம் உருக்காலை விஷயம் நமக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். இதற்கு எவ்வளவோ முட்டுக்கட்டைகள் நிற்கின்றன. டாடா போன்ற பெரிய கம்பெனிகளின் நிர்ப்பந்தங்கள் இதற்குத் தடையாக பின்னாலே நிற்கின்றன என்பதை நான் அறிகிறேன். இந்த அரசு அதைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை புரியாமல் இல்லை. அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்காவிட்டால் குறைந்தது 5 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நம் முடைய அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, இன்னும் அதிகமான உதவியைப் பெற—கண்டிப்பாகப் பெற—முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான நிர்ப்பந்தத்தைக் கொடுக்காமல் மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து, பெறுவது என்பது முடியாது.

நான் ஒரு சின்ன உதாரணம் கொடுக்க முடியும். சென்னை மாநகராட்சி, கோவை மாநகராட்சி இங்கே ஒரு மாற்றம் வந்த போது, அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று, சில பல திட்டங்களை நம் கட்சி கொண்டுவந்தபோது மாநில சர்க்கார் நமது முயற்சிகளுக்கு குறுக்கே கூட நின்றுகள். அதையும் எதிர்த்து தைரியமாக போராடிய காரணத்தினால்தான் மாநில அரசாங்கத்திலிருந்து நமக்கு உரிய பங்கினை ஓரளவாவது பெற முடிந்தது. இப்போது அமைந்திருக்கும் புதிய சர்க்கார் இதேபோல நமக்குரிய பங்கினைப் பெற முயற்சி செய்தால், மத்திய சர்க்கார் அவர்களே பணிந்து வருவார்கள். நமக்குரிய பணத்தை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து நாம் அதிகமான நிதியைப் பெற வேண்டும். இன்று இந்தியாவிலே ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமை—இன்று மாகாணங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் மாகாண சர்க்கார்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் பணிந்து வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது சர்க்கார் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை தைரியமாக எடுத்து, அதன் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்கு—தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய முடியும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நமக்கு மிகமிக இன்றியமையாதது குடிநீர் (ப்ரொட்டெக்டெட் வாட்டர்). இது மிகமிக அவசியம். இது குறிப்பாக சென்னைநகரத்தில் மட்டுமல்ல—தமிழ் நாட்டில் எல்லா நகர மன்றங்களுக்கும் தேவையானது. ஆகவே, இதைச் செய்வதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். கோவையில்

1967 மார்ச் 20]

[திரு. எம். பூபதி]

இருக்கிற சிறுவாணி தண்ணீர் திட்டம் முக்கியமானது. இந்தியா விலேயே முதல்தரமான தண்ணீர் இந்த சிறுவாணி தண்ணீர் அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்தாலே போதும், பசியே அடங்கிவிடும் என்பார்கள். இந்தத் திட்டத்தை இதுவரை நடத்தவில்லை. இதை நிறைவேற்றுது காங்கிரஸ் சர்க்கார் 15 ஆண்டுகளாக ஊறப்போட்டு விட்டது. இந்தத் திட்டத்தைச் செய்வதற்கு சுமார் 2 கோடி ரூபாய் மட்டுமே செலவாகும். நமது சென்னை நகரத்திற்கும்கூட இதுபோன்ற குடிநீர்த் திட்டம் மிகவும் பிரதானமானது. இம் மாதிரியான நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியாக வேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் கள்ளக் கடத்தல், அநியாயமான சேமிப்பு, உணவிலே கலப்படம் போன்ற பல்வேறு முறைகேடுகள் நடந்து வருகின்றன. ஜிப்சம் கற்களை அரிசியுடன் கலக்கிறார்கள். இம் மாதிரியான உணவு கலப்படத்தினால் எண்ணற்ற மக்கள் வேதனைப் படுவது மட்டுமல்ல—அது ஆரோக்கியத்திற்கும் கேடானது. இதற்கு இந்தப் புதிய சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தாக வேண்டும். இவ்வாறு கள்ளக் கடத்தலுக்கும் அநியாயமான சேமிப் புக்கும், உணவுக் கலப்படத்திற்கும் உதவியாக இருப்பவர்களுக்கு ஜன்ம தண்டனையோ, கடுமையான சிறைத் தண்டனையோ கொடுத்தால்தான் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், சிறையிலே வாடுகின்ற எண்ணிறந்த சிறைக் கைதிகளுக்கு நல்லதோர் முறையிலே, ஒரு நல்ல மாறுதலை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். சிறைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு—சிறைக்குப் போகிறவர்கள் மறுபடியும் பக்காத் திருடர்களாக மாறி வருகிற நிலைமையிலேதான் உள்ளன. சிறைக்குப் போகிறவர்கள் திருந்தி வந்தால் அவர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் நல்லது. அம்மாதிரி அவர்கள் திருந்துவதற்கு உடனான வசதிகள் அங்கே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், சிறையிலே பலர் பல காரணங்களுக்காக ஜன்ம தண்டனை பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களுடைய தண்டனைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, தண்டனைகளைக் குறைத்து அவர்களை விடுதலை செய்தாக வேண்டும். பல ஆயிரக் கணக்கான பேர்களை விடுதலை செய்தாக வேண்டும். அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இதை நன்றாகச் செய்ய முடியும். ஜனநாயக அரசாங்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு நல்ல மாற்றம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கும் மக்களிடத்திலே, நாம் இப்படிச் செய்வது நம்பிக்கையை ஊட்டும்.

கடைசியாக, ஒரு வருந்தத்தக்க விஷயம். இப்போது கள்ளச் சராயம் காய்ச்சுதல் கிராமங்களில் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் அது பரவலாக அதிகரித்து விட்டது. இதற்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும். தற்போது கண்டிப்பாக இஷைச் செய்தாக வேண்டும். ஓர் ஊரில் இரண்டு பேர் குடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை விற்பனை செய்வதற்குப் பல வாலிபர்கள் அதை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள்.

[திரு. எம். பூபதி]

[1967 மார்ச் 20]

எடுத்துச் செல்கிற வாலிபர்கள் பலர் அதைக் குடித்துப் பர்த்துக் கிழார்கள். நாளடைவில் அவர்களும் குடிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இந்தச் சாராயத்திலே பல்வேறு பொருள்களையெல்லாம் கலக்கிறார்கள். ஸ்பிரிட்டுகள் எல்லாம் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். வார்ஷிஷ்களையும் சேர்க்கிறார்கள். நமது சுகாதார மந்திரி அவர்கள் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனால் பார்க்கலாம். அங்கே எத்தனை பேர்கள் கள்ளச் சாராயத்தைக் குடித்த காரணத்தினால் குடல் நோயினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை. ஆகவே, இவைகளை மாற்றுவதற்கு நாம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அடியோடு நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. வீ. மலைக்கண்ணன் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கவர்னர் பேருரையின்மீது அவர்கள் பேருரையின்மீது நன்றிகூறும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் இன்றைய விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கும் இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் வாழ்த்தினமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது நடந்து முடிந்த தேர்தல், நல்ல அமைதியாகவும், நல்லிணக்கமாகவும் நடந்து முடிந்ததாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். தேர்தலின்போது ஆங்காங்கே பரவலாக நாம் வீரும்பத்தகாத பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தாலும், ஆளும் கட்சியின் சார்பாக அங்கங்கே பல குழப்பங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்றாலும் பொதுவாக அமைதியைக் காத்து நாங்கள் நடந்தோம். ஆனால் இந்தத் தேர்தல் இவ்வளவு அமைதியாக நடந்ததற்கு சுகந்திரா கட்சிப் பிரமுகர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதைப் போல் மிகவும் முக்கியமான காரணம் தென்னகத்து காந்தி என்று போற்றப்படும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான். அவருடைய பேச்சும் எழுத்தும், அவர் அடிக்கடி கூறிய அறிவுரைகளும் தான் நமது தோழர்களுக்கு வழிகாட்டியது. தேர்தல் நடந்து முடியும் வரைக்கும் ஆளும் கட்சியினரும், அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் நம்பிது உரசிக்கொண்டு போனாலும், மேலே இடித்துக்கொண்டு போனாலும் கொஞ்சம் சகித்துக் கொண்டு போன்கள். இப்போது நமக்கு எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும் என்று நம் தோழர்களுக்குக் கூறியிருந்தார். தோழர்களும் அவருடைய சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தார்கள். ஆகவேதான், தேர்தல் அமைதியாக நடந்தது. இந்தத் தேர்தல் குரூவரிபோல் புயல்போல் வீசியது என்றெல்லாம் சொன்னாலும் நான் அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். கடந்த பத்தொன்பது ஆண்டுகளாக இந்த ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஊழல், ஊதாரித்தனம், மந்தம், நாட்டம், முறைக்கேடு ஆகிய அனைத்தும் இந்த நாட்டு மக்களுடைய மனத்திலே அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவர்களும் 1967-ம் ஆண்டு வாட்டம், எப்போது தேர்தல் வரும் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

1967 மார்ச் 20] [திரு. வி. மலைக்கண்ணன்]

தங்களுக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு நல்ல பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுத்து, இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் அளவுக்கு ஆதரவு அளித்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசாங்கத்தை அமைத்தவுடன், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு குற்றம் சாட்டப் பட்டுள்ளவர்களின் மீதான வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றது பற்றி திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மக்கள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கையை எடுத்து வைக்கிறபோது, அரசாங்கம் அதை பலாத் காரத்தின் மூலமாக ஒடுக்க முற்படுகிறபோது தான் எந்தப் போராட்டமும் வன்முறைச் செயல்களுக்கு மாறிவிடுகிறது. சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலேயே வங்காளத்தில் என்று நினைக்கிறேன் ஷெளரிசாரா என்ற ஊரில் போலீஸ் அதிகாரிகளையே ஓர் அறையில் அடைத்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் கொளுத்தி விட்டார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு விடுதலை அளித்துவிடவில்லையா? தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது போலீசு அதிகாரிகள் எரித்துக் கொல்லப் பட்டதை நான் சரியான செயல் என்று வாதம் செய்யமாட்டேன். நான் காஞ்சிபுரம் கல்லூரியில் பயின்றவன். போராட்டம் எந்த முறையில் துவங்கப்பட்டாலும் அடக்குமுறை அளவு மீறுகிற போது அது வன்முறைச் செயல்களுக்கு மாறிவிடுகிறது. வன்முறைசெயல்களை நான் நேர்மையானது ஆக்கமாட்டேன். ஆயினும் எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் நிலைமை எப்படியோ வந்துவிடுகிறது. ஒரு நாட்டை ஆளவேண்டுமானால் முதலில் அந்த நாட்டு மக்களின் மொழியை அழித்துவிட்டு, அந்த மக்கள் உனக்கு எப்போதும் அடிமையாகி விடுவார்கள் என்று சொல்வார்கள். அந்தவகையில் நம்முடைய மொழியை அழித்து விடக்கூடிய அபாயத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அதை மக்கள் எதிர்க்கிறபோது வன்முறை மூலம் அரசாங்கம் அதை ஒடுக்கிவிட முற்பட்டதே மக்களது எழுச்சியாயிற்று. நானும், நாட்டு மக்களும், நாட்டு மொழியும் நம்முடைய கட்சியைவிட முக்கியமானவை என்பதை உணர்த்தி நல்ல ஜனநாயக மரபை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். அந்த மரபுக்கு ஏற்ற வகையில் அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றப்போகும் நாம் கோரிக்கையை எடுத்து வைத்த போராட்டத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் மீதான வழக்கை வாபஸ் பெற்றது ஜனநாயக வளர்ச்சியின் மறுமலர்ச்சியாகும்.

நாட்டில் நல்ல நிர்வாகம் நடைபெறவும், அரசாங்கம் வகுத்துக் கொடுக்கும் கொள்கையில் நிர்வாகப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் செவ்வனே செயல்படவும் இந்த ஆட்சி துணை நிற்கும் என்பதை நமது மேன்மைமிக்க சுவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது அதிகாரிகள் சொத்தையும் அல்ல, சோடையும் அல்ல. ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொடுத்துவிட்டுத் தலையிடாது, நேர்மையான நிர்வாகம் நடைபெற

[திரு. வி. மலைக்கண்ணன்]

[1967 மார்ச் 20]

அனுமதித்தால் திறமையும், அனுபவமும் உடைய அதிகாரிகள் செல்வனே செயல்படுவார்கள். நாடு பயன்பெறும். ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த நிலைமை என்ன? எந்த அதிகாரி நேர்மையாக நடந்துகொள்கிறாரோ அவரை நாடுவிட்டு நாடு கடத்தும் நிலை இருந்திருந்தால் நாடு கடத்தியிருப்பார்கள். ஆனால் 63 மூட்டை சீரையைப் பிடித்துவிட்டார்கள் என்றால் காரிய தரிசி சூப்பிரண்டாக இறக்கப்பட்டார். நேர்மையாளர்களை மாவட்டம் விட்டு மாவட்டமும், தாலுக்காவிட்டு தாலுக்காவும் மாற்றி அடித்த தோல்லைக்ளை நாம் மறந்துவிட முடியாது. எப்படி நிர்வாகத்தில் நேர்மை இருந்திருக்க முடியும்? அதனால் தான் நிர்வாகத்தில் எல்லாக் கட்டங்களிலும் ஊழல் மலிந்தன. இன்றைக்குள்ள அரசாங்கம் நேர்மையாளவர்களுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கும் என்கிறபோது நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொள்முதல் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஐந்தாறு ஏக்கரா புஞ்சை உள்ளவர்களுக்குக் கூட சாப்பாட்டுக்கு போதுமான நெல் விளைவதில்லை. அவர்களிடம் இரண்டு மூட்டை கொடு, மூன்று மூட்டை கொடு என்று லெனி போட்டு கொள்முதல் செய்வது சரியல்ல. எப்படியும் விவசாயச் செலவு, மற்ற குடும்பச் செலவுகளை உத்தேசித்து அவர்களிடம் நெல் இருந்தால் அவர்களே இரண்டு மூன்று மூட்டை விற்க முன் வந்துவிடுவார்கள். அவர்களிடம் கட்டாயக் கொள்முதல் என்று வேண்டாம். இருபது ஏக்கரா, முப்பது ஏக்கரா என்றால் நிர்வாகம், நிலவளம் பார்த்து அவர்கள் இத்தனை மூட்டை கொடுக்கலாம் என்பதாகச் சொல்லலாம். ஆகவே இந்தக் கொள்முதல் கொள்கை நிர்வாகம், நிலவளம் எல்லாம் பார்த்து நடைமுறையில் சாத்தியமாக இருக்கும் வகையில் அமைக்க மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நம் அரசாங்கத்தைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திட்டத்தின் பலன் திட்டவட்டமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது போற்றுவதற்குரிய அம்சமாகும். நாம் செலுத்துகிற ஒவ்வொரு காசும் பயன் அளிக்கத்தக்க வகையில் செலவிடப்பட வேண்டும். அரை வயிற்றுக்குச் சோறு இல்லாதபோது ஆறுவித ஊறுகாய் எவ்வாறு போடுவது என்பதாகப் புத்தகம் போட்டு 3 ரூபாய் விலையிட்டு விற்பது எல்லாம் ஊதாரித்தனம் இல்லையா? 'தன்னைப்பெற்ற தாய் தெருவிலே பிச்சை எடுக்கும்போது, கும்பகோணத்திலே பசு தானம் வழங்கின' கதையாகத்தான் இவை இருக்கின்றன. அத்தகைய புத்தகம் தேவையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துகளில் தென்னை வளர்ப்பதற்கு பணம்—பணம் விரய மாய்த்தே தவிர தென்னையும் இல்லை, அதைச் சுற்றி போடப்பட்ட வேலியும் இல்லை. இத்தகைய வீண் விரயங்களை எல்லாக் கட்டத்திலும் தவிர்த்த நம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வறட்சியான பகுதிகளுக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து முன்வந்தால் எத்தனையோ ஏக்கரா சாகுபடி

1967 மார்ச் 20] [திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்]

செய்யப்படும். எங்கள் மாவட்டத்தில் மட்டும் தண்ணீர்விட்டால் ஐந்தாயிரம் ஏக்கரா வீளைச்சல் செய்ய முடியும். வைகைக்கால திட்டம் இருக்கிறது. போட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றித்தரப்பட வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறை பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு கூட்டுக்கொள்ளையர்களின் கூடாரமாக மாறியிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு குழு அமைக்கப் பட்டிருப்பதை வரவேற்று நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர் பிரச்சினையில் ஓடுகின்ற ஒவ்வொரு தறிக்கும் 500 ரூபாய் முன்பு கொடுத்தார்கள். அது இப்போது 250 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. இது ரிசர்வ் பாங்க் உத்தரவின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. காரணம் பாக்கி லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தால் அதில் இருபதாயிரம், முப்பதாயிரம் பல இனங்களில் அதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் மத்திய பாங்க் கவர் ஷ்யூரிடியாக சேர்த்துக்கொள்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 500 ரூபாய் என்றால் அது கூட முழுவதும் கிடைக்காத காரணத்தினால் நெசவாளப் பெருமக்கள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுபற்றியும் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து நெசவாளர்கள் துயரத்தைத் துடைக்க நல்ல பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

எங்கள் இராமநாதபுரம் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. திரு. துரையாசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல இராமநாதபுரம் கீழக்கு, புதுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி போன்ற வறண்ட பகுதிகள் பயனடையுமாறு அவற்றுக்குச் சிறப்புத் திட்டம் போட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் எத்தனையோ பாதை இல்லா ஊர்கள், இருபது மைல்கள் நடந்துபோய் பஸ் சாலையைப் பிடிக்கவேண்டும். பிடித்தாலும் பஸ்ஸுக்கு டிக்கெட் கிடைப்பது கஷ்டம். நானே பல மைல்கள் நடந்து வந்து பஸ் பிடிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி பகுதி களுக்கு இந்த அரசு சிறப்புத் திட்டம் தீட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. துரைபாண்டியன்: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு எனக்கு அனுமதி அளித்த உங்களுக்கு நன்றி. உண்மையிலேயே கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை ஆளும் கட்சியினர் ஆதரித்துப் பேசினாலும் நாங்கள் ஆதரித்துப் பேசவும், எதிர்த்துப் பேசவும் முடியாத வகையில் அந்த உரை அமைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஏனென்றால் முன்பு காங்கிரஸ் மந்திரி சபை இருக்கும்போது கவர்னர் உரை எப்படி இருந்ததோ அதேமாதிரித்தான் இன்றும் இருக்கிறது. பொது மக்கள் அத்தனைபேரும் அரசாங்கம் மாதிரியிருக்கிறது, ஆகவே கொள்கையிலும் மாற்றம் இருக்கும் என்று அந்த உரையை எதிர்பார்த்தார்கள். இன்று அவர்கள் என்ன சொல்லிக் கொள்கிறார்கள் என்றால் “அவாளுக்கு இவாள் எழுந்து

[திரு. நா. துரைபாண்டியன்] [1967 மார்ச் 20]

உண்டார்கள்” என்ற முறையில் தான் அரசாங்கம் அமைந்திருக்கிறது என்பதாக மக்கள் மத்தியில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று நாங்களும் அந்த உரையைப் பற்றி அதிகம் பேசாமல் இருந்தாலும் கூட முன்னால் இருந்த சர்க்கார் எதுவும் செய்யவில்லை, ஆகவே என்ன பேசுவதற்கு இருக்கிறது என்கிறார்கள். நாட்டில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடாது என்று, ஏற்றத்தாழ்வை ஒழிப்பதற்கு அடிப்படை கல்விதான் என்ற முறையில் இதற்கு முன் இருந்த அரசாங்கம் எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத பல காரியங்களைச் செய்தார்கள். எந்த மாநிலத்திலேயும் பத்தாவது வகுப்பு வரை இலவசப் படிப்பு இல்லை. ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் பத்தாவது வகுப்புவரை இலவசப் படிப்புக்கொடுத்தார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்பட்ட சமூகத்தினர் இலக்களிலே பலர் படித்து உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். நாம் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னதாகப் பார்த்தோமானால் எந்த ஜில்லாவை எடுத்துக் கொள்ளலாம் சரி, கல்லூரி இருக்கிறதா இல்லையா என்ற சந்தேகம் தான் இருந்தது. எந்தத் தாலுகாவிலும் ஹைஸ்கூல் இல்லாமல் இருந்தது, ஒரு சில இடங்களைத்தவிர. அப்படி ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்குமானால் அது மதத்தின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய ஹைஸ்கூலாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு முன்னுமையவைகளுக்கு என்ற அளவில் ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த முறையில் அன்றைய ஆளுங்கட்சி கல்வியை ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் மக்கள் பெற்று முன்னேறுவதற்கு இலவசப்படிப்பை அளித்தது என்பதை பாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இந்தச் சர்க்கார் புகுமுக வகுப்பில் சம்பளம் இல்லாமல், கல்வி கற்கச் செய்யுமா, செய்யாதா என்பதற்கான குறிப்பு ஒன்றையும் காணோம். சிறிய விவசாயிகளுக்கு நிறையச் சலுகைகள் கொடுப்பதாக அறிக்கையில் இருக்கிறது. திரு. ஏ. ஆர். எஸ். முதலியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இது ஒரு வழக்கமான பாணியாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, திட்டத்தில் வேறு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. நான் ஆளுங் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்தபோது இதே மன்றத்திலே சொன்னேன், சிறிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்காகச் சட்டம் இருக்கிறது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு 5 ஏக்கர் பட்டா கொடுக்கிறார்கள். பட்டாவிலே பின்புறத்திலே ஒரு குறிப்பும் எழுதிவிடுகிறார்கள், ஐந்து வருஷத்திற்குள் கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பட்டா ரத்து செய்யப்படும் என்று எழுதிவிருக்கிறார்கள். அப்படி ஐந்து ஏக்கர் பூமியைப் பெற்ற அந்த விவசாயி விவசாயம் செய்வதற்காக இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்களே, பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று செல்லுகின்ற நோத்திலே அவர்கள் நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு அவர்களிடம் ஜாமீன் கேட்கிறார்கள். வேறு எந்தவிதமான நிலமும் இல்லாத காரணத்தால் தான் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கேட்கும்பொழுது அதற்கு நாலாயிரம் ரூபாய் ஜாமீன் கேட்டால் அவர்கள் எங்கிருந்து கொடுக்க முடியும்? இந்தச் சர்க்கார் உண்மையிலே சிறிய நிலக்காரர்களுக்கு நல்ல

1967 மார்ச் 20] [திரு. நா. துரைபாண்டியன்]

திட்டம் செய்வார்களேயானால் அவர்களுக்கு விணை வெட்டிக் கொடுத்து, பம்புசெட் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிசெய்தால்தான் உணவுப் பிரச்சினையை தீர்க்க முடியும், என்பது எனது குறிக்கோள். இந்தச் சர்க்கார் திட்ட வட்டமாக, சிறிய விவசாயிகள், இதனை ஏக்கர்களுக்குக் குறைவாக வைத்திருக்கின்றவர்களிடத்திலே பரக்பூர்மெண்ட் செய்வது கிடையாது என்று ஒரு அறிக்கையின் மூலம் சொல்லிவிட வேண்டும். இதையெல்லாம் நம்பித்தான் மக்கள் உங்களுக்கு அதிகமாக ஓட்டளித்தார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்கள் வேறு எங்கேயும் இருப்பதைப்போல் அல்லாமல், அங்கும் இங்குமாக ஆடிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு அரசாங்கத்தை அமைக்காமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஸ்திரமான ஒரு ஆட்சியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே உங்களிடமிருந்து மக்கள் . . .

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: பேசும்போது 'உங்கள்' என்று சொல்ல வேண்டாம். ஆளுங் கட்சி என்று சொல்லுங்கள் அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்று சொல்ல வேண்டும்.

திரு. நா. துரைபாண்டியன்: சபாநாயகர் மூலமாக உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். . . .

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: யார் மூலமாகவும் 'உங்கள்' என்று சொல்லவேண்டாம்.

திரு. நா. துரைபாண்டியன்: ஆகவே, இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைத் தமிழ்நாட்டில் பொதுமக்கள் ஏற்படுத்தியதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடுகூட ஆளுங்கட்சியின் அங்கத்தினராக இருக்கின்ற திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, "25 வருஷம் வரை எங்களை யாரும் அசைக்க முடியாது" என்று அகங்காரத்தோடு சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி வருத்தத்தோடு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரான்ஸ் நாட்டிலே லூயி XIV என்ற அரசன் ஆண்டுவந்தான். அவன் 'ஐ ஆம் தி ஸ்டேட்' என்று ஆணவத்தோடு சொன்னான், அவனே பின்னால் தூக்கியெறியப்பட்டான். ஆகவே, உங்கள் . . .

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: மீண்டும் 'உங்கள்' என்று சொல்லாதீர்கள்.

திரு. நா. துரைபாண்டியன்: ஆளுங்கட்சியில் 138 பேர்கள் இருந்தாலும்கூட அவர்கள் எப்படி ஓட்டுப் பெற்றார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆளுங்கட்சியாக இருப்பவர்களோடு மற்றக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கூட்டுக் கட்சியாகப் பலர் சேர்ந்து வெற்றிபெற்றிருக்கிறார்கள். வருங்காலத்தில் பரக்பூர்மெண்ட் செய்யமாட்டார்கள் என்று விவசாயிகள், நிலச்சுவான்தார்கள் நினைத்தார்கள். பெரிய பெரிய பில் அதிபர்கள் கூட அவர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தார்கள். பொதுமக்கள், அன்றாடம் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் எல்லாம் அரிசி கண்ட்ரோல் இல்லாமல்

[திரு. நா. துரைபாண்டியன்] [1967 மார்ச் 20]

தராளமாகக் கிடைக்கும் என்று நினைத்தார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது இப்பொழுதே சட்டசபையிலே ஒருவர் மூன்று படி என்று நாங்கள் சொல்லவே இல்லை என்கிறார். மேல்சபையில் மூன்று படி கொடுப்பதுதான் எங்கள் லட்சியம் என்று ஒருவர் சொல்கிறார். லட்சியம் தவறினால் நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்கமாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். யோசித்துப் பார்ப்போமானால் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். முதலில் வெள்ளையர்கள் இந்த நாட்டைக் கொள்ளையடித்தார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு கொள்ளையர்கள் ஆண்டார்கள். நீங்கள் அவர்களுக்கு ஒட்டுப்போட்டால் பாணியிலே இருக்கிற நாலு அரிசி உங்களைப் பார்த்து நகைக்காதா? என்றெல்லாம் கனிவாகப் பேசி, இனிய குரல் எழுப்பியதால்தான் மக்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் ஒட்டளித்தார்கள். கூட்டுக் கட்சியாகச் சேர்ந்ததால்தான் அவர்கள் இன்றைக்குப் பெரிய ஆளுங்கட்சியாக வந்திருக்கிறார்கள். சபைக்கு வந்தபிறகு ஒருவர் கண்ட்ரோல் ஏன் இருக்க வேண்டும் அதை அவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார். ஒருவர் வேண்டாமென்கிறார். ஒருவர் கோவாப்ரேடிஸ் முறை நாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார். அது கொள்ளையரின் கூடாரம் என்று ஒருவர் சொல்கிறார். இப்படியெல்லாம் இல்லாமல் திட்டவட்டமாக தங்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதை அவர்கள் மக்கள் மத்தியிலே சொல்லக்கூடிய நிலை வரவேண்டும். இன்று காலையிலேகூட பேப்பரில் பார்த்தோம். பல இடங்களிலே பதுக்கல் வேட்டைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே மாதிரி கொள்ளையடிப்பவர்கள், பதுக்கல் காரர்கள், உள்ள நோட் அடித்தவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் முன்பு ஆளுங்கட்சியை தான் வந்து அணுவிார்கள். இந்த மாநிலத்திலே எத்தனை பதுக்கல்காரர்கள், கள்ளப் பணம் வைத்திருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர்களும் இவர்களுடன் கூட்டிச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். தேர்தல் நிதியாகவும் தந்திருக்கலாம். ஆகவே அவர்களை யெல்லாம் பாரபட்சம் இல்லாமல் கண்டிப்பான முறையில் தண்டிக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே அவர்கள் அப்படிச் செய்வது நாட்டுக்கு நல்லமுறையில் நன்மை செய்தால் திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி சொன்னதைப்போல் 25 வருஷம் அல்ல, இந்த நாடு இருக்கும்வரை இவர்கள் இருக்கலாம். பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

கரும்புத் தோட்டம் என்ற பெயரில் பலர் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது கரும்பு உருவாக்கினார்கள் என்று சொன்னார்கள். கரும்பு உருவாக்கவில்லை. கரும்புத் தோட்டம் என்ற பெயரில் பல ஆயிரக்கணக்கான காடுகளை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். மடாதிபதிகள் பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கோயிலுக்குத் தண்ணீர் விடுவது என்று சொல்லி 100 கிராமங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கோயிலுக்கு மோர் இடுவது என்று சொல்லி ஆயிரக்கணக்கான நஞ்சை நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மாற்றியமைத்து பொதுமக்களுக்கு

1967 மார்ச் 20] [திரு. நா. துரைபாண்டியன்]

நன்மை செய்வீர்கள் என்று நம்பித்தான் ஓட்டளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் வெகு சீக்கிரத்திலேயே இவற்றை யெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கிலாந்து நாட்டிலே அமெரி என்ற மந்திரி இருந்தார். நாம் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியபோது, சுதந்திரம் கேட்டபொழுது அவர் “இல்லை” என்று பதில் சொன்னார். ‘இல்லை, இல்லை’ என்றே பதில் சொன்னார். அதனால் இங்கே அமெரி என்றால் இல்லை யென்றே அர்த்தம் வந்துவிட்டது. அதேமாதிரி இங்கேயும் ஏற்படக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் கருணாநிதி தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போக்குவரத்தை தேசியமாக்குவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே அதில் நஷ்டம் வந்தால் என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்டதற்கு பல பல மாநாடுகளை நடத்தினால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நஷ்டம் வந்தாலும் அரசாங்கம் அதை ஏற்று நடத்தும் என்று சொல்லி அந்த சக்தி என்னிடத்தில் இருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக நமது உணவமைச்சர் அவர்கள் முன்பு இங்கே சின்ன இட்லியைக் கொண்டுவந்து காண்பித்தவர்கள், இப்பொழுது பெரிய இட்லியாக நமக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கும்பொழுது அவர்களும் கனம் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் சொல்லியதுபோல் அவர்களும் ஒரு படி அல்லது 3 படி தருவோம் என்று தெளிவாக அறிக்கை விட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் வந்தாலும் அதைச் செய்தே தீருவோம் என்று அவர்கள் சொல்லியே தீர வேண்டும். கரும்புத் தோட்டம் ஏன் போடுகிறார்கள் என்றால் ... (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நடந்து முடிந்த நான்காவது பொதுத் தேர்தல் ஒரு பெரிய மாறுதலை நாட்டிலே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஒரே கட்சி ஆட்சி இந்த மாநிலத்தில் மாறியிருப்பதோடு, மற்ற பல மாநிலங்களிலும் பல்வேறு கட்சியினர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், கவர்னர் பெருமான் உரையிலே ‘மாநில அரசின் தேவைகளை மத்திய அரசு வெறுப்பு விருப்பின்றி நிறைவேற்ற வேண்டும்’ என்று வற்புறுத்தப்பட்டுள்ள அம்சம் வலேறக்கத்தக்கது. அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமானுடைய 14 பராக்கள் கொண்ட உரையில், 10 பராக்களில் விவசாயம், உணவு, விலைவாசி பிரச்சினைகளைப் பற்றி மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அந்தப் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுவதாக இருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பற்றியும், உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றியும், கூறப்பட்டிருப்பதிலே விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுவது பற்றி பழைய பரிகாரங்களேதான் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, புதிதாக எந்த பரிகாரமும் கூறப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1967 மார்ச் 20]

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, கிராம ஏழை விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தத் தக்க விதத்தில், நலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் ஆகியவற்றைச் சீர்திருத்துவதுபற்றி கவர்னருடைய உரையில் ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பல முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிற நிலையில் இதற்கு முன்பு என்ன கூறப்பட்டதோ அதே முறையில்தான் இப்போதும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உரங்கள் கொடுப்பதைப் பற்றியும், பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதைப் பற்றியும் மற்ற உதவிகளைக் கொடுப்பதைப் பற்றியும் வழக்கம்போல் கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அந்த விவசாயிகள் பலன் பெறும் வகையில் அடிப்படையான மாறுதல்களை பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை.

பொதுவாக, விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை விற்கக் கூடிய காலத்தில் குறைந்த விலைக்கு விற்று அவர்கள் விற்று முடிந்த பிறகு அதன் விலை பல மடங்கு கூடிவிடுகிற தன்மைதான். எங்கள் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளில் பெரும்பகுதியினர் பருத்தி, மிளகாய் வற்றல், மல்லி ஆகிய பொருள்களை விற்கக்கூடிய காலத்தில் சென்ற வருஷம் மிளகாய் வற்றலை 300 ரூபாய்க்குக் கொடுத்தார்கள்; அவர்கள் விற்ற பின்னர் அதன் விலை 800 ரூபாய், 900 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டது. அவர்கள் தங்கள் தேவைக்குப் பின்னர் வாங்க வேண்டிய நேரத்தில் அதன் விலை மிகவும் உயர்ந்து நிற்கிறது. பருத்தியும் அதே மாதிரிதான். ஒரு ரூவின்டாலை 140 ரூபாய்க்கு விற்று விட்டு பிறகு அவர்கள் மாட்டுக்குத் தேவையான பருத்திக் கொட்டையை 100 ரூபாய், 140 ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத காரணத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது விவசாயிகள் பெருத்த கடன் சுமைக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மற்ற ஸ்தாபனங்கள் கடன்கள் வழங்கி வந்தாலும் கூட போதாத நிலைமையில் லேவா தேவிக்காரர்களிடம் சிக்கி முன் கடன்களைக் கட்ட முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களை யெல்லாம் திரும்பச் செலுத்த முடியாத நிலைமையில் தங்களுடைய விவசாயத்தைச் செழுமையாக நடத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கொடுக்கப் படுகிற கடன்கள், சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கக் கூடிய கடன்கள் ஆகியவற்றைச் சிறிய விவசாயிகள் பெற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்று சர்க்காரிலிருந்து கிணறு வெட்டுவதற்கோ, பம்பு செட்டு வைப்பதற்கோ கொடுக்கப்படுகிற தொகை எல்லாம் சிறு விவசாயிகளுக்கு, ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக, கிணறு வெட்டுவதற்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்படுவதாக வைத்துக் கொண்டால், அந்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கு அவர்

1967 மார்ச் 20]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

களுக்கு ஏழாயிரம் ரூபாய் சொத்து மதிப்பு இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. ஏழாயிரம் ரூபாய் சொத்து மதிப்பு இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 20, 30 ஏக்கர் வரை இறந்தால் தான் அந்த மதிப்பு வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் சிறு விவசாயிகள் அந்தக் கடனைப் பெற்று நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதே போன்று சிறு விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்குத் தேவையான மற்றப்பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு உத்தரவாதமாக, குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வது வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய மக்களுக்குத் குறைந்த விலையில் நெல் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இடையில் உள்ள கொள்ளை லாபக்காரர்கள் அதிகமான லாபத்தை அடைவது தடுக்கப்படுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவுக் கொள்முதலைப் பொருத்தும், விநியோகத்தைப் பொருத்தும் முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசு கடைப்பிடித்த அதே வழி முறைகளைத்தான் இந்த அரசும் கடைப்பிடிப்பதாக அறிவிக்கிறேன். எந்த உணவுக் கொள்முதலால் காங்கிரஸ் மீது மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டு அவர்கள் ஆளும் கட்சி வரிசையிலிருந்து எதிர்க்கட்சி வரிசைக்குப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதோ அதே உணவுக் கொள்முதலைத் தொடர்ந்து செய்யும் படி இந்த அரசு உத்தரவிட்டுள்ளதை என்னால் வரவேற்க முடியவில்லை.

இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் மற்ற காங்கிரஸ் அல்லாத எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து சென்ற நவம்பர் 6-ம் தேதி, நாட்டில் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்ட காலத்தில் ஒரு கிளர்ச்சியை நடத்தினார்கள். அப்போது, ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள சிறுநிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து எந்த விதமான கொள்முதலையும் செய்யக் கூடாது என்று கொள்கை வகுத்தோம். அதற்கு மாறாக இன்று கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்யும் நிலை நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது குறைந்தபட்சம் 12 அவுன்ஸ் விநியோகிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கிளர்ச்சி நடத்தினோம். ஆகவே, பழைய முறையில் கொள்முதல் செய்வதை மாற்றி, தியாகம் செய்யக்கூடிய சிறு விவசாயிகள் மேலும் மேலும் தியாகம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படாமல் அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பெரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடத்தில் இருந்து கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பற்றி இந்த உரையில் இல்லை. அவர்கள் தர்மோபதேசத்தினால் திருந்தமாட்டார்கள். இயேசு காலத்தில் இருந்து இன்று வரை நாம் கண்ட வரலாற்று உண்மை அது. ஆகவே, பெரிய நிலச்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1967 மார்ச் 20]

சொந்தக்காரர்களிடத்தில் இருந்து கொள்முதல் செய்வதைத் தங்களுடைய உறுதியான கொள்கையாக இந்த அரசாங்கம் கடைப்பிடித்த வேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உணவு விநியோகத்திலும் பழைய அரசின் கொள்கையைப் புதிய அமைச்சரவை தொடரக் கூடாது. நகரப் பகுதி மக்களுக்கு 12 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கும் வரையில் சைக்கிள்களில் வைத்து, தலைச் சமையாகக் கொண்டு வரக்கூடிய அரிசியைத் தடுக்காமல் அனுமதிக்க வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய எங்கள் ஜில்லா கனம் அங்கத்தினர் சிவசாமி அவர்கள் கூயதுபோல் அங்கிருந்து வரும்போது விலை ரூபாய் 1.20 பைசாவாக இருந்தது இன்று இரண்டு ரூபாயாகிவிட்டது. இப்படி விலை உயர்ந்தால் எப்படிப் பிழைப்பது என்று மக்கள் கவலையோடு இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக நியாய விலையில் அரிசியை விநியோகம் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதோடு அரிசி கொள்முதல் விநியோகக் கொள்கையில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொள்கையிலிருந்து மாறுபட்ட முறையில் குறைந்த நிலக்காரர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதோடு அதிகப்படியாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் இருந்து கட்டாயக் கொள்முதல் செய்து நகரங்கள் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் போன்ற இடங்களிலுள்ள மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் வரையில் ஒரு இடத்திலிருந்து தலைச் சமையாகவோ அல்லது கைக்கினிலோ போகக் கூடிய அரிசி போன்ற உணவுப் பொருள்களைத் தடுப்பது சரியாகாது. அப்படித் தடுக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, எங்கள் நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நெசவாளர்களின் பிரச்னை ஒரு பெரிய பிரச்னை. அது பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இன்று நெசவாளர்களின் பிரச்னை பெரியதொரு பிரச்னையாக இருக்கிறது. நெசவாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி செய்துள்ள துணிகள் தேக்கம் அடைந்து விற்பனை யாகாமல் நூலின் விலையும் அதிகமாகியுள்ளதால் மாதம் பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்குத்தான் நெசவாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. அப்படிக்கிடைக்கக் கூடியதற்கும் நான் ஒன்றுக்கு 12 அணு அல்லது ஒரு ரூபாய்தான் கூலி கிடக்கிறது. அதனால் நெசவாளர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் அந்தத் தொழிலே நசிந்துப் போய்விடக் கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்கவும், உற்பத்தி செய்யப்பட்டு தேங்கி உள்ள ஜவுளிகளை சர்க்காரே வாங்கி விற்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, புதிதாக ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற ஒரு கட்சியின் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினன் நான் என்ற போதிலும் மதிப்பிற்குரிய நமது மாநில கவர்னர் அவர்களின் உரையில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்கள், மக்களின் தேவைகளை அறிந்து கடமைகளை உணர்ந்து தெரிவிக்கப்பட்டவை என்பதை அறிந்து

1967 மார்ச் 20] [திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இருபது ஆண்டுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி ஆண்டபின் பொறுப்பேற்றிருக்கும் புதியதொரு கட்சியைச் சார்ந்த அமைச்சர்களுக்குள்ள சங்கடமான நிலைமையை நான் அறிவேன். மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சர்க்கார் ஒரு இடைக்கால பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில், கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் ஒரு யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தல்கள் பிப்ரவரியில் முடிந்து மார்ச்சில் புதிய அமைச்சரவை ஏற்படுகின்றபோது அந்த நிதி ஆண்டு முடிவதற்குள் அடுத்த நிதி ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அவசர அவசரமாகத் தயாரிக்கின்ற நெருக்கடியான நிலை புதிய மந்திரிசபைக்கு ஏற்படுகிறது. பழைய கட்சியே ஆளுங்கட்சியாக வந்து பழைய நிதியமைச்சரே மீண்டும் நிதியமைச்சரானால் சிரமம் இடையாது. ஆனால் வேறு கட்சி ஆட்சிக்கு வருமானால் பழைய அரசாங்கத்தின் திட்டங்களையும் நிதி நிலைமையையும் ஆராய்ந்து புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். அதனால் தேர்தல் நடைபெறும் ஆண்டில் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் புதிய அரசாங்கத்திற்கு அவகாசம் தருகின்ற வகையில் நிபுணர்களிடம் கலந்து பேசி ஒரு புதிய முறையை வகுக்க வேண்டுமென்று நமது அமைச்சர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியும், உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வுக்குப் பொதுப்படையாக வியாபாரிகளைக் குறை கூறி வருவதே பழைய அரசாங்கத்தின் வேலையாக இருந்தது. ஆனால், மத்திய அரசாங்கத்தின் பணவிக்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள பொருளாதாரத் திட்டங்களும், நாட்டில் பரவலாக நடைபெற்று வந்த கள்ள நோட்டு உற்பத்தியும், கள்ளக் கணக்குகளும் தான் விலைவாசி உயர்வுக்கு முப்பெரும் காரணங்கள் என்பதை பழைய அரசாங்கம் உணரத் தவறிவிட்டது. கள்ளப் பணம் தயாரிப்பவர்களைக் கண்டு பிடித்து தயவு தாட்சண்யமின்றி அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று நான் கனம் அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீசார் பழைய பைல்களைத் தேடிப் பிடித்து இந்தக் குற்றத்தை யார் செய்திருந்தாலும் அவர்களைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் ஏற்றத் தயங்கக் கூடாது. இனியும் யாரும் அவ்விதக் குற்றங்களை செய்யாமலிருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பணவிக்கப் பொருளாதாரத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை மத்திய அரசுதான் கவனிக்க வேண்டும். மத்திய அரசின் தவறான பொருளாதாரத் திட்டங்களை அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்ட நமது மாநில அரசாங்கம் தயங்கக் கூடாது.

உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் அதிகாரிகள் தருகின்ற புள்ளிவிவரங்களை முழுக்க முழுக்க நம்பி விடக் கூடாது. இந்த ஆண்டு நல்ல மழை பெய்திருந்தபோதிலும் உற்பத்தி சென்ற ஆண்டின் உற்பத்தியில் 60 சதவீதம்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று விவசாயிகள் கூறுகிறார்கள். இதற்கான காரணங்களை அரசாங்கம் ஆராய வேண்டும். உணவுச் சிக்கலைத்

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1967 மார்ச் 20]

திர்க்கும் பணியை ஒரு கணமும் தள்ளிப் போட முடியாது என்பதை அரசாங்கம் முற்றும் உணர்ந்து அதைப் போக்குவதற்குரிய வகையாகிய உழவர்களுக்கு இன்றியமையாத் தேவைப் பொருள்கள் நியாய விலைகளில் கிடைத்தற்குரிய வழிவகையினை முறையாக வகுக்கும் என்று கூறியுள்ள செய்தி, “நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி, அது தணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்” என்னும் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாய்மொழிக்கேற்ப செயல் படும் நல்லரசு நமக்கமைந்துள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது, தரமான வித்துக்களைப் பெருக்குதல் மூலம், பாசன வசதிகளை விரிவு படுத்துவதாலும், உரவகைகளை உரிய காலத்தில் உரிய அளவில் வழங்குதல் போன்ற செயல்கள் இனி செவ்விய முறையில் செயல்படும் என்பதாலே தொல்லைகள் அகலும், துயர்கதை மறையும், வாழ்வாங்கு வாழும் உயர்நிலை கிடைக்கும் என்று மகிழும் நாள் நமக்கு கிடைத்துள்ளது.

“ உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோர்

உண்டி முதற்றே உணவின் பின்டம் ”

என்பது புறநானூற்றுப் பாடல். இது அரசியலாரை உண்டி கொடுக்க வேண்டுகின்றது. இதை உணர்ந்த இந்நாள் அரசு உழவுத் தொழில் சீர்படுத்தல் ஒன்றாலேயே தமிழகம் நலம் பெறும் என உணர்ந்து உரையில் முழுமையும் உழவுத் தொழில் மேம்பாட்டையே இந்நாள் தேவையெனச் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளது போற்றத்தக்க கருத்தாகும். நல்ல உரம் தகுந்த நேரத்தில் தகுந்த அளவில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஐந்தாவது பாராளில் கண்டுள்ளபடி அரசாங்கத்தின் நம்பிக்கை வீண் போகாமலிருக்க வேண்டுமானால் இதைச் செய்ய வேண்டும்.

உணவுக் கொள்கையில் அரசாங்கம் ஒரு நிலையான முடிவை எடுத்துவிடக் கூடாது. அதற்குக் காலவரையறையும் வைக்கக் கூடாது. உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்கேற்ப அவ்வப்போது கொள்கையை மாற்ற அரசாங்கம் தயங்கக் கூடாது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்குச் செய்யக்கூடிய நன்மைகள் பல இருக்கின்றன. கடந்த காலத்தில் கூட்டுறவு என்ற போர்வையில் பொதுப் பணத்தைக் கொள்ளையடித்தவர்களையும், உரம் என்கிற பெயரில் வெறும் மண்ணை விவசாயிகளுக்கு எற்றவர்களையும் அதற்கு உடந்தையாக இருந்த கூட்டுறவாளர்களையும் கோர்ட்டில் நிறுத்தினால் கூட்டுறவு இயக்கம் இனி வெற்றி பெறும். கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஆராய ஒரு குழுவை நியமிக்கப் போவதாக கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. கடந்த காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கம் ஆளும் கட்சியின் வளர்ச்சிக்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பல ஊழல்கள் மறைக்கப் பட்டு பொது மக்களின் பணமும் அரசாங்கத்தின் பணமும் வீணாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1967 மார்ச் 20]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

உணவு விஷயத்தில் மத்திய சர்க்காரின் பிடியில் மாநிலங்கள் சிக்கிக்கொண்டிருப்பது நம்முடைய கூட்டாட்சி முறையில் ஒரு பெரிய துரதிருஷ்டமாகும். மத்திய சர்க்காரிலிருப்பவர்கள் திறமையை மதிப்பதில்லை, பிரத்தியட்ச நிலையை உணர்வது மில்லை. மாநில அரசாங்கங்களுக்கு உணவுத் துறையில் இன்னும் அதிகமாக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் மதிப்பிற்குரிய எஸ். கே. பர்டீஷம், சஞ்சீவி ரெட்டியாரும் பேசியிருப்பது பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. காலம் கடந்த ஞானோதயம். அந்த ஞானோதயம் காலம் கடந்தாவது ஏற்பட்டது நன்மைக்கே. மத்திய அரசாங்கத்திடம் நம் அரசாங்கம் இதற்காக வாதாட வேண்டும்.

மத்திய—மாநில அரசாங்க உறவுகள் பற்றி நான் இந்த நேரத்தில் சிறிது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் இன்றைக்கு மாநில அரசாங்கங்களை பஞ்சாயத்துக்கள் அல்லது முனிசிபாலிட்டிகளின் நிலைமைக்குத் தாழ்த்தியுள்ளது. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

நாட்டின் பொருளாதாரச் சீர்குலைவு இருபதாண்டுகளில் ஏற்பட்டதாகும். ஒரு சில நாட்களில் இதைப் புதிய அரசாங்கம் சீராக்கிவிட முடியாது. அதுவும் மத்திய அரசாங்கம் தன் தவறுகளை உணர்ந்து பரிகாரம் தேடினால் பரிகாரம் சீர்படாது. தமிழ்நாட்டில் புதிய அரசாங்கத்திடமிருந்து பல நன்மைகளை மக்கள் எதிர்ப்பார்க்கிறார்கள். அவற்றை உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும் படிப்படியாக இந்த அரசாங்கம் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நூல் விலையேற்றத்தைப் பற்றி எனக்கு முன் உரையாற்றிய நண்பர் சொன்னதுபோல் அதையும் கவனித்து அவன செய்ய வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் தமிழ் மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையான சென்னைக்குத் தமிழ்நாடு என்று அரசியல் சட்டப்பூர்வமாகப் பெயர் வைப்பதுபற்றி தம் உரையில் கூறியிருப்பார்களானால் அவரது உரை இன்னும் சிறப்பானதாக அமைந்திருக்கும். வணக்கம்.

* திரு. ரா. ரெத்தின தேவர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 17-ம் தேதி அன்று மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பேசியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி, குறிப்பாக முதுகுளத்தூர் தொகுதி விவசாயத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள மக்கள் வாழும் பகுதி. இது அமைச்சர்களுக்கும் நன்கு தெரியும். அந்தப் பகுதி மக்கள், எங்கள் தலைவர் முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களின் காலத்தில் இருந்து 19 ஆண்டுகளாக எதிர்ப்பிலே ஓட்டளித்த மக்கள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். சென்ற காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எந்த விதமான நல்ல காரியமும் முதுகுளத்தூர் தொகுதியில் செய்யவில்லை என்பதும் தெரியும். காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது சென்ற 1957-ம் ஆண்டிலே, காங்கிரஸ்காரர்களால் பயங்கரமான கலவரம் ஒன்று அந்தப்

[திரு. ரா. ரெத்தின தேவர்] [1967 மார்ச் 20]

பகுதியில் துண்டிப்பட்டு, பல பொய்யான வழக்குகளைப் போட்டு அந்தப் பகுதியிலுள்ள அரிசன மாவர் மக்கள் சிறைகளில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அரிசன நல அமைச்சருக்கும், முதல் அமைச்சருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இப்போது உள்ள அமைச்சர்கள் இரு சாரர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கலவரத்தைக் கிளப்பிய காங்கிரஸ்காரர்கள், செக்யூரிட்டி மெசீரில் என்று சொல்லி, ரோடு போடப் போகிறோம் என்று சொல்லி பணத்தை ஒதுக்கியும் எந்தவிதமான நல்ல காரியமும் செய்யவில்லை. அந்தத் தொகையை காங்கிரஸ்காரர்களே காண்ட்ராக்ட் எடுத்து தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. எங்கள் பகுதியில் நல்ல சாலைகளைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் இரண்டு ஆறுகள் ஓடுகின்றன. முனிவர் போல் உள்ள, நாராயண காவேரி சிருதமான் கால்வாய் சுமார் 500 கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வசதி அளிக்கக்கூடிய ஆறுகளைக் கடந்த காலத்தில் எங்கள் பகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் அதற்கெல்லாம் செவி சாய்க்கவில்லை. அந்த ஆறுகள் 500 கண்மாய்களுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கும் நிலையில் இருப்பதால் அதைச் சீர்ப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதுகுளத்தூர் பகுதியில் எந்தவிதமான சாலையும், மற்றபடி சிறு குளங்கள், குடி தண்ணீர் வசதிகூட இல்லாத காரணத்தினால் அது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அதை நல்ல முறையில் இந்த அரசினர் கவனித்து அவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி அந்தப் பகுதியிலே ஒரு ஆண்டு விவசாயம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குக் காணக்கூடிய பூமிகளாக இருப்பதால், அவைகளுக்கு நல்ல முறையில் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். சில குளங்கள் தூர் எடுக்காமல் மோசமாக இருக்கிறது. அவைகளைத் தூர் எடுக்க வேண்டும். கிணறுகள் வெட்டுவதிலும் விவசாயிகள் பாதி வெட்டி, பாதி வெட்டாமல் அறைகுறையாக இருந்த அதைச் செய்ய முடியாமல் இருப்பதால், கடன்கள் கொடுக்க நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

பி.ப.
12-30

* திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இரு தினங்களுக்கு முன்னால் கவர்னர் ஆற்றிய உரையின்மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு இன்று சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய வணக்கம்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில், இந்த நாட்டில், முக்கியமாகத் தமிழகத்தில் இன்று மக்கள் முன்னால் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையாகிய உணவுப் பிரச்சனையில் விவசாயத்திற்குத்தான் முக்கியமாக முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்

1967 மார்ச் 26] [திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

பார்க்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் விவசாயத்திற்கு நல்ல பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதும், நீர்ப்பாசன வசதிகளை விருத்திப் படுத்துவதும், அதிகமாக இதிலே கொண்டுசரப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்று முக்கியமாக விவசாயத் திற்கு உரம், பொறுக்கு விதைகள், நீர்ப்பாசனம் ஆகியவைகள் மட்டும் என்று எடுத்துக் கொண்டால்—விவசாயத்தைப் பெருக்கு வதற்கு அவை ஒரு முக்கிய காரணம்தான்—அது மட்டும் போதாது. விவசாயத்திலே அதிகப்படியான உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டு மென்றால், இன்றைக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயி கையில் நிலம் இருக்க வேண்டும். அந்தப் பிரதான அம்சம் இதிலே விடப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனது கருத்து. தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாய பெருங்குடி மக்கள் கையகம் உழுவதற்கு நிலமின்றித் தவிக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தரிசு நிலமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற அந்த நோக்கத்திலே தரிசு நிலங்களாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை உடனடியாக இன்றைய அரசு நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது என்பது உற்பத்திப் பெருக்குக்கு முக்கியமான அம்சமாக இருக்கும் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரியாக இன்று நாட்டில் முக்கியமான உணவுப் பிரச்சனையில் இன்றைக்குக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் உண்டாகிறது. கொள்முதல் செய்யும் நேரத்தில், எனக்கு முன்னால் பேசிய பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, நீண்டகாலமாகக் கூறி வந்திருக்கிறபடி, சிறு நிலச்சுவான்தார்களை, விவசாயிகளைத் தொற் தரவு செய்யாது 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கட்டாயக் கொள்முதல் இல்லாமல், இஷ்ட பூர்வக் கொள்முதல் என்று வைத்து, அதற்கு மேல் அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில் கட்டாயக் கொள்முதல் அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் அட்சி இருந்தபோது தேர்தல் காலத்தில் செய்திருந்தது என்ன? தேர்தல் காலத்தை முன்னிட்டு கொள்முதல் கைவிடப் பட்டிருந்தது என்பதை அறிவோம். இன்று அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு, மக்களுக்கு இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு முக்கிய காரணம் அந்தக் காங்கிரஸ் அட்சிதான். ஏனென்றால், தேர்தலில் எப்படியாவது ஓட்டு வாங்கவேண்டுமென்று கொள்முதல் செய்வதிலே, அப்போதுதான் அறுவடை செய்யக் கூடிய காலம், அப்போது கொள்முதல் செய்தால்தான் வருங் காலத்தில் அரிசி வினியோகம் செய்யமுடியும், அப்படி இருந்தும் கொள்முதலை ஒத்தி வைத்து, மக்களைப் பற்றி அக்கறை இல்லாமல், மக்கள் எக்கேடு கெட்டாலும் பரவாயில்லை என்று கொள்முதலை நிறுத்திவிட்டார்கள். இன்று என்ன கூறுகிறார்கள் என்றால், தேர்தல் முடிந்து யுதிய அட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறபோது 20 ஆண்டு களில் செய்ய • முடியாத காரியங்களையெல்லாம் சாதாரணக் காரியத்தைக்கூட செய்யத் தவறியவர்கள், 20 நாட்கள்கூட ஆகும் முன்னர் “எங்கே மூன்று படி அரிசி?” என்று கேட்கிறார்கள்

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1967 மார்ச் 20]

என்பதைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. உண்மையாக இன்றைக்கு மூன்று படி அரிசி கேட்கிறவர்களை ஏன் தேர்வுக்கு முன்னால் கொள்முதலையே நிறுத்தினார்கள் என்று கேட்கலாம். எவர் கேட்டாலும் கேட்கட்டும். இப்போது நம் முன்னால் இருக்கக் கூடிய கடமைகளைத் தவிர்க்க முடியாது. இப்போது 5 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கிறவர்களிடம் கட்டாயக் கொள்முதல் செய்தாக வேண்டும். அது தவிர்க்க முடியாதது என்ற நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே கொள்முதல் செய்யக் கூடிய காலத்தில், 20 ஆண்டுக்காலமாக இருந்த பெரும் நிலச்சுவான் தார்கள் உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டி வந்த நோத்தில் வேண்டிய வர்களுக்குப் பிரித்துப் பட்டா மாறுதல் செய்து கொண்டவர்கள், பழத்தோட்டம், மேய்ச்சல் தரை, சர்க்கரை ஆலைக்கு என்று எழுதி வைத்து பல முறைகளில் நிலத்தைப் பங்கிட்டு செய்துகொண்டிருக்கிறவர்கள், நிலம் தங்களுடைய கையில் இருந்தாலும் விளைந்த உணவுத் தானியத்தை தாராளமாக மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யும் எண்ணம் இல்லாமல் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இப்போது நமக்குத் தாராளமாக விநியோகிப்பர் என்ற நம்பிக்கையில்லை. அப்படியென்றால் கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்துதான் தமிழக மக்களுக்கு உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்று சொன்னால், இன்றைய நிலப்பிரபுக்களை மட்டும் நம்பியில்லாமல், கொள்முதலுக்குச் செல்லும் அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பியில்லாமல், ஆங்காங்கு கமிட்டி அமைத்து, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள், மற்றும் பொது ஜனக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அதிகாரிகள் கொள்முதலுக்குச் செல்லும்போது அவர்களுக்குத் துணையாக இந்தக் கமிட்டியினரும் சென்று உதவக் கூடிய முறையில் ஒரு பொது ஜனக் கண்காணிப்புக் கமிட்டியாக அமைத்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால்தான் பதுக்கல் பொருள்களை வெளியில் கொண்டுவர முடியும். பதுக்கல் பேர்வழிகள் தப்பிக்க முடியாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். அந்தத் திசையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில் முக்கியமாக இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக, கைத்தறி தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையானது. தமிழகத்தில் 6 லட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். சூறிப்பாக மதுரை நகரத்தில் 1½ லட்சம் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். மோட்டாரகத் துணி ஏழைஎளிய மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்கும் துணி. மோட்டாரக 20ம் நெம்பர் நூல் ஒரு ராத்தலுக்கு 25 ரூபாய் விருந்து 30 ரூபாய் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது, அதாவது ரூபாய் 5 அதிகமாயிருக்கிறது. இம்மாதிரி நூல் விலை ஏறிவிட்டதன் காரணமாக அவர்களுடைய தறி சரியாக ஓடாமலும், அதனால் வேலையில்லாமல் பலவிதமான சிரமங்களுக்கு ஆளாகி, கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் தொழிலே நசிந்து போகும்படியான நிலைமையில் பல் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிக்

1967 மார்ச் 20] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

கொண்டிருக்கிற மக்களுக்குச் சென்ற கால அரசு ஒரு காரியம் செய்தது. இப்படித் துன்பப்படக்கூடிய கைத்தறித் தொழிலாளர் மக்களுக்கு 7,000 விசைத் தறிகளைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணத்தை முன்வைத்திருந்தது. இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய தி.மு.க. அரசு, மக்கள் ஆதரவு பெற்ற அரசு, இப்படித் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்ட காலத்தில், அவர்களுடைய நன்மைக்காக கைத்தறித் துணி நெசவுத் தொழில் பாதிக்கப் படாத வகையில், கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கைத்தறித் தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவைத் திரட்டிய கட்சி இன்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறது, அவர்கள் எதிர்கால வாழ்வு நலம் பெற, அவர்கள் எதிர்ப்பார்க்கின்ற கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யும் நமது அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, விசைத் தறிகள் 7,000 தறிகள் இந்த நாட்டில் புகுவதுபற்றி கவர்னர் பேருமான் உரையில் எந்த விதமான விஷயத்தையும் குறிப்பிடவில்லை. விசைத் தறி பற்றி நமது அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சென்ற கால அரசு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு முன்னால், தமிழக மக்களுக்கு முன்னால் பலவிதத் திட்டங்கள் வைத்திருந்தார்கள். சமுதாய நலத் திட்டம், பிளாக் டெவலப் மெண்டு திட்டம், மாதர்கள் சங்கம் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வைத்திருந்தார்கள். மாதர் சங்கங்கள் தமிழகத்தில் எப்படி வேலை செய்கின்றன என்று பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு சாமான்ய மக்களுக்கு அந்தத் திட்டங்கள் பயன்படுகின்றன என்று பார்த்தால், அதிகமாகச் சுற்றுலா செல்லுவதற்குத்தான் பயன்படுகின்றன. கார்களை வைத்துக்கொண்டு கடவுள் பக்தி இருக்கக் கூடியவர்கள், ஆலயங்களுக்குச் செல்வதற்கும் மேலும் விசேஷ இடங்களுக்குச் சென்று பார்வையிடுவதற்கும் பயன்படுகிறதே தவிர, அவைகளினால் மக்களுடைய பொருளாதார வாழ்வு வளம் பெற ஏதாவது வழி உண்டா என்றால், இல்லையென்றுதான் கூற வேண்டும். பெண்களுக்குத் தகுந்தமாதிரி ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலும் ஏதாவது ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு பெரும்பாலான தாய்மார்களும், சகோதரிகளும் துன்ப நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கூலி விவசாயிகளும் சரி, நகரத்தில் வாழக்கூடிய ஒரு சில படித்த மத்திய குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி, ஏழை எளிய மக்கள் வேலையின்றி, கூலியின்றி, செய்வது அறியாது தவிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பதால், வருங்காலத்தில் அமல்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களை மாவட்டங்களிலும் சரி, நகரங்களிலும் சரி, அவரவர்களுக்குத் தனியாகத் தொழில் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் உத்தரவாதம் ஏற்படுவதற்கு நல்லதோர் திட்டமாக வருத்து அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஏற்கனவே செயல்படாதிருந்த, மக்களுக்கு பயன் அளிக்க முடியாமல் இருந்த திட்டங்களை மாற்றி அமைத்து எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல தொழில் வாய்ப்பு இருக்கக்கூடிய முறையில், நமது அரசு செயல்பட வேண்டும் என்று நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1967 மார்ச் 20]

அடுத்தபடியாக, ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடிய நண்பர்கள், இன்னும் 6 மாத அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேர்தல் காலத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள், நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தியா விடுதலை பெற்ற பொழுது நேருஜி அவர்கள் இந்த நாட்டில் தாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் கள்ள மார்க்கெட்காரர்களைத் தூக்கிலிடுவோம் என்று கூறினார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக கள்ளமார்க்கெட்காரர்களை எங்கேயாவது நாட்டில் கழுவில் ஏற்றினார்களா என்றால், இல்லை. அவர்கள் 20 ஆண்டு காலமாக மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் பல பல நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த நிலையில், 3 படி அரிசி கொடுப்போம் என்று சொன்னதை 20 நாட்களில் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள் என்பது பெரிதும் வருந்தத்தக்க விஷயம். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள் மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மக்கள் தெரிந்துதான் அவர்களை எதிர்க்கட்சியினராக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இனிமேல் எதிர்காலத்திலாவது நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : பெருவணக்கத்திற்குரிய தமிழக சட்ட மன்ற துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய தமிழக கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையை ஆதரிக்கும் முகத்தான் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் பேருமான் உரையில் விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, எரு, உரம் இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் தீவிர கவனம் செலுத்தப்படும் என்று கூறப்பட்டிருப்பதுபற்றி நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். நாட்டிலே இருக்கிற உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றால் சிறுநிலக்கிழார்கள், ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய ஒரு சில திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். அம்மாதிரி திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இதிலே மிகவும் முக்கியமானது தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் மணம் கமழ வேண்டுமென்பது. ஆகாசவாணி என்ற வார்த்தை மாற்றப்பட்டு வாறெலி என்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆனால், கவர்னர் அவர்கள் உரையில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் காணவில்லை. தனியாக, தமிழ் நாடு என்ற பெயர் ஆங்கிலத்தில் 'மெட்ராஸ் ஸ்டேட்' என்றுதான் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருப்பது ஆங்கில இலக்கணப் பிழை என்பது அனைவரும் நன்றாக அறிந்த உண்மை. இருந்தபோதிலும், தமிழ் நாடு தமிழகம் என்ற பெயரில்லை. தமிழ் மொழி மட்டுமல்ல, வேறு எந்த மொழியில்

1967 மார்ச் 20] [திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

இருந்தாலும், தமிழகம், தமிழ் நாடு என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி விரிவாகக் கூட கவர்னர் அவர்களின் உரையில் ஒரு வார்த்தையும் இல்லை என்பதை மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமங்களிலே கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெரும்பாலாக வடிக் கிருர்கள். “தேங்கிக் கிடக்கின்ற கைத்தறித் துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு, கதருக்கு இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன சலுகைகள் அளித்திருக்கிறதோ, அந்த சலுகை களெல்லாம் கைத்தறித் துணி களுக்கும் வழங்கப்பட்டு, கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் கண்ணீர் துடைக்கப்படும் என்று இந்தப் பேருரையில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்” என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற கடலோர பாகங்களில், நீர் வளத்தைப் பயன்படுத்தி, கடல் நீரில் இருக்கிற மீன்களை உணவுக்காக விஞ்ஞான ரீதியில் பதன்படுத்தி, அதற்கான ஆராய்ச்சிக் கூடங் களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். கடல் உட்பாகத்தில் இருக்கிற தாவர வர்க்கங்களை பயன்படுத்தி புரத சத்துக்கள் நிறைய இருக்கிற உணவுகளைத் தயாரித்து, இன்றைக்கு இருக்கிற உணவுப் பற்றாக் குறையைப் போக்க வேண்டும். அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராம மக்களுக்குள்ள பிரச்சனைகள் தீர்க்கப் பட வேண்டும். கிராம மக்கள் முன்னேற்றுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கிற பனை மரங்கள், தேன்னை மரங்கள், ஈச்ச மரங்கள் இவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இவைகளிலிருந்து மது இறக்காவிட்டாலும், உணவு வகைக்காக மதுவை இறக்கி, அவைகளிலிருந்து ஈஸ்டி உணவு சத்துப் பொருள்களை எடுத்து, மக்களுக்குத் தேவையான உணவு சத்துக்களைத் தயாரிப்பதற்கு அரசாங்க சாலைகளை (லெபொரடரீஸ்) அமைக்க வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிற பலவகையான மரங்களை இம்மாதிரி சத்துள்ள உணவைத் தயாரிப்பதற்கு உப யோகிப்பதன் காரணமாக, கிராம மக்களுடைய பொருளாதாரம் அபிவிருத்தி அடைகிறது. அதுமட்டுமல்ல. கிராமங்களில் இத்தியாதி மரங்களை அதிகம் வைத்துப் பயிரிடுவதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாகவும் அமையும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழகத்தைச் சார்ந்த புதுவை தமிழக மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. தமிழ் பேசுகிற மக்கள், அங்கே சத்தந்திரமாக வாழ விரும்புகிறார்கள். அங்குள்ள தமிழ் மக்களின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அதை அண்டைய மாநில மாகிய தமிழகத்தோடு சேர்ப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் கவர்னர் அவர்கள் மூலம் நமது அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய ஆட்சியானது அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, புதுவையிலே இருக்கிற தமிழர்கள், தனியாக இருக்கிற தமிழர்களை

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

[1967 மார்ச் 20]

தமிழர்களோடு சேர்த்து, பரந்த தமிழகமாக ஆக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, தேசிய கீதம் என்கிற நாட்டுப்பாடல் இருக்கிறது. அது எல்லா நேரங்களிலும், எல்லாக் காலங்களிலும், உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. தேசிய கீதம் என்பதை மாற்றி, நாட்டுப் பாடல் அல்லது நாட்டு வாழ்த்து என்று அமைத்து, ஜன கண மன என்பதை தமிழில் பாமா மக்களும் புரிந்துக்கொள்ளும் வகையில், தூய தமிழில் ஆக்கி, சேவை செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டு, இவைகளை யெல்லாம் செய்தால் தமிழ் மக்கள் இந்த கவர்னர் பேருரையை சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன் மாரி போன்று நினைத்து, ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தியதில், நடந்து முடிந்த தேர்தலைப் பற்றி மிகவும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நடந்து முடிந்த தேர்தல் அமைதியாக நடந்தது பாராட்டுதலுக்குரியது தான். இருந்தாலும், நம்முடைய பண்பையும் இந்தச் சபையின் பெருமையையும் வெளிப்படுத்துவதற்காகத்தான் அந்த வார்த்தைகள் பயன்படுகிறது என்று பணிவோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தேர்தலிலே, அனைவரையும் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக கடந்த காலத்திலே ஆளும் கட்சியாக இருந்தவர்களைப் பாராட்டாமல் விட்டு விட்டு இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், தேர்தல் காலத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக மற்ற கட்சிகள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஓட்டுகள் சிதராமல் இருக்கவேண்டும் என்று ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் செய்த செயலை அவர்கள் பாராட்டியிருக்க வேண்டும், அதற்குப் பதிலாக, ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக இருப்பவர்களை கழுதை மேல் செல்வதைப் போலப் பொம்மைபோட்டு, தலைவர்களை இழிவு படுத்தி, சுவரொட்டிகளை வெளியிட்டார்கள். அதிலிருந்தே அவர்கள் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை என்பது வெளியாயிற்று. மற்ற கட்சிகளை இழிவாக நினைக்கிறவர்கள் என்பதை இன்றைக்கும் சுவர்களில் ஒட்டப்பட்டிருக்கும் சுவரொட்டிகள் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கின்றன. மேலும், அன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருந்த கட்சியின் பெரும் தலைவர் என்று மதிக்கப் படுகிறவர், இந்தத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று விட்டால், பிறகு 25 வருஷங்களுக்கு அதை அசைக்க முடியாது என்று கூறினார்கள். அம்மாதிரி ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். அடுத்து, அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால், சைனாவில் நடப்பதைப் போல், கலகம் நடக்கும் என்றும் கூறினார்கள். இவைகளெல்லாம், இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் அணியில் உள்ளவர்களுடைய எண்ணங்களைத் தூண்ட, அவர்களுடைய அணியில் இருப்பவர்

1967 மார்ச் 20]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

களுக்கு ஊக்கமளிக்க தேர்தலில் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளாக இருக்க வேண்டும். எப்படி இருந்தபோதிலும், இவை யெல்லாம் ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தவை அல்ல, ஆழ்ந்த அனுபவத்தின் மீது சொல்லப் பட்டவை அல்ல. இதன் காரணமாக பல இடங்களில் பல விதமான குழப்பங்கள் உண்டாக்க முயற்சிகள் நடந்தன. ஆனால், எதிர்க் கட்சிகள் வோட்டுக்கள் தெராமல் இருக்க வேண்டும், வோட்டுக்கு இருக்கும் சக்தியை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, மிக்க அடக்கத்துடன், பொறுமையுடன், சகிப்புத் தன்மையுடன், குழப்பங்களைச் சமாளித்தார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். முன்னால் எப்படி நடந்து இருந்த போதிலும், தேர்தலின் போது என்னென்ன நடந்திருந்த போதிலும், மாநிலத்தின் நன்மையைக் கருதி, புதிய அமைச்சரவையின் தலைவரான முதல் அமைச்சர் காங்கிரஸ் அணியில் பழைய மந்திரிகளையும் கண்டு பேசினார்கள். அதனால், அவர்களுடைய பண்பும், நாகரிகமும், மாநிலத்தின் வருங்கால கௌரவத்தை உயர்த்த இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு உணர்கிறோம். இந்த உண்மையை இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் உணர வேண்டும். வருங்காலத்தில் நல்ல பணிகளில் அவர்கள் ஈடுபட முயற்சிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஜனநாயகத்திலும், சோஷலிசத்திலும் நம்பிக்கைகொண்டு செயல்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினை பற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கின்ற எல்லாவித பிரச்சினைகளிலும், முதல் பிரச்சினை, அவசரப் பிரச்சினை, உணவுப் பிரச்சினையே என்பதை இந்த அமைச்சரவை உணர்ந்திருக்கிறது என்பதுதான் கவர்னர் வாயிலாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைப் பாராட்டுகிறோம். உணவுப் பிரச்சினை மிகச் சிக்கலான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை பலருடைய பேச்சிலிருந்தும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ இல்லையோ, சில இடங்களில் சட்ட பூர்வமான ரேஷனும், சில இடங்களில் குடும்பக் கார்டுகளும் இன்னும் சில இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகளும், இப்படி இரண்டு மூன்று விதமான முறைகளைப் பார்த்து, ஜனங்களால் எதையும் புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த வகையில் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இதைச் சீர்திருத்த வேண்டும். உணவு என்று சொல்லும்போது, எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான வயிறும், ஒரே மாதிரியான பசியும் தான் இருக்கிறது. பணம் இல்லாதவனுக்கும், பணம் இருப்பவனுக்கும் ஒரே மாதிரித்தான். ஆகவே, உணவுப் பங்கிட்டு முறையில் ஒரே மாதிரியான அமைப்புத்தான் இருக்க வேண்டும். அது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிற உண்மை. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையிலே, அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய விளைச்சலை யெல்லாம் ஒரேயடியாக சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு விநியோகம் செய்ய வேண்டும். ஆனால், அதற்கான நிர்வாக அமைப்போ ஏற்பாடுகளோ தயாராக இல்லாததால் அதைப் பின்னால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதி, அந்நிய இராச்சிய

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1987 மார்ச் 20]

சியங்களுக்கு, கேரளா போன்ற அண்டை ராச்சியங்களுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் போகாமல் தடுக்க, கடுமையான உத்தரவுகளைப் போட்டு இருந்தாலும், அந்த நிலையை மாற்றி, அந்த எல்லைகளிலும் ரேஷன் கொண்டுவந்து விட்டாலும் நலமாக இருக்கும். சில நகரங்களில் மட்டும் ரேஷனை வைத்து விட்டு, எல்லைகளை விட்டு விட்டால், வியாபாரிகளும், தரகர்களும் இஷ்டம் போல நடக்க உதவியாகப் போய்விடுகிறது. ஆகவே, தானியங்கள் அடுத்த இராச்சியங்களுக்குப் போகாமல் தடுக்க, எல்லையிலிருந்து 3, 4 அல்லது 5 மைல் தூரம் வரை சட்ட பூர்வமான ரேஷன் வைத்து விட்டால், தானியங்களும் போகாது, உணவுப் பொருள்களின் விலையும் குறைவதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகும். அந்த வகையில் பரீட்சித்துப் பார்த்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கும் முறை விலை ஏறுவதற்கும் கூட காரணமாக இருக்கிறதா என்பதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா போகக் கூடாது என்று மட்டும் சொன்னால், அதனால் கள்ளத்தனமாக இடைத்தரகர்கள் கொண்டு போகவும், வியாபாரிகளுக்கு கெட்ட பெயர் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கிறது. அதோடு விலையும் கூடிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே, தடைகளை நீக்கிவிடுகிறது என்பது சரிதான், அப்படிச் செய்தால் லாப கரமாக இருக்குமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இருந்தாலும், இன்றைக்கிருக்கும் நிலையில் நாம் பரிசீலனை காணவேண்டுமென்றால், தடைகளை நீக்க வேண்டும் என்று அதிகமானவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்தத் தடைகளை நீக்குவது என்று சொன்னால், அதுவே ஆபத்தாக முடியக் கூடாது என்பதற்காக, வெளி ராஜ்யங்களுக்குப் போகின்ற எல்லைகளைப் பத்திரப்படுத்தி, எல்லைக்குள்ளே நாலேந்து மைல்களுக்குள் ரேஷன் முறையை வைத்துவிட்டால், இன்னும் சற்று அதிகப் பாதுகாப்பு இருக்கும். உணவைப் பொறுத்த வரையில் விநியோக முறையில் இந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவது நல்லது. விநியோக முறை மட்டும் போதாது. கொள்முதலைப் பற்றியும் தீர்மானிக்க வேண்டும். கொள்முதல் முறை மிகவும் சிரமமானதாக, மிகவும் பாடு உள்ளதாக, சங்கடங்கள் உள்ளதாக, அதிகருட்சியை உண்டு பண்ணுவதாக இருக்காமல், எளிய வழியில் கொள்முதல் செய்ய வசதிகளை உண்டாக்க வேண்டும். உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தேவையான தானியத்தை வைத்துவிட்டு, பாக்கியிருப்பதை எடுப்பது என்ற நிலையை உண்டாக்குவது தென்பது மிகவும் யோசித்துச் செய்ய வேண்டிய வேலையாகும். இம்மாதிரி பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. உணவுக் கொள்முதல், விநியோகம் இரண்டையும் செய்து விட்டு, உணவு உற்பத்தியை மறந்துவிடக் கூடாது. அதிலே பல திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. என்னடைய யோசனையையும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சிவாஜிமா என்ற பெயரில் அயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. முப்பது, நாற்பது ஏராளங்களாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தும், அந்த நிலத்தின் பேரில் உரிமை இல்லாததால், அரசாங்கம் காடுக்கும் உதவிகள் அவர்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. அதனால்

பிற
பகல்
1-00

1967 மார்ச் 20]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அந்த நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கே அதற்குரிய பட்டா கொடுத்துவிட வேண்டும். அது தவிர, மேட்டூர் அணை இருக்கிறது. அந்த அணை கட்டிப் பல வருஷங்கள் ஆகின்றன. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் நிலம் மராமத்து இலாக்காவின் கணக்கிலே இருக்கும் நிலம். அங்கே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்குத் தண்ட வரி போடுகிறார்கள். இதில் அவர்களுக்கு உரிமை இல்லாமல் இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலங்களைப் பொறுத்தும் வகை செய்ய வேண்டும். அதே போன்று இரயில்வேக்குச் சொந்தமான நிலங்களும் காட்டிலாக்காவிற் குச் சொந்தமான நிலங்களும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். அந்த நிலங்களை எடுத்து, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அளித்தால் இன்னும் அதிகமாக அந்த நிலங்களை எடுத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இதுபோன்று பல பிரச்சினைகளை நுணுக்கமாகக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கிருக்கும் நிர்வாக அமைப்பை எடுத்துக் கொண்டால், திட்டம் போடும்போது, கிராம முன்சிப், கிராம கணக்குப் பிள்ளை ஆசியவர்கள் தரும் புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு திட்டம் போடுகிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எப் போதும் சரியாக இருப்பதில்லை. ஆகவே, அதை மட்டும் நம்பிக் கொண்டு காரியங்கள் செய்யாமல், வேறு இயந்திரங்களை உண்டாக்கி சரியான முறையிலே கணக்கெடுப்பதற்கான வழிவகையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நெசவுத் தொழிலாளர்கள், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள், இதர தொழிலாளர்கள், வீட்டு மனைப் பிரச்னை, போலீஸ் நிர்வாகம், ரூப. தண்ணீர், பிரச்னை ஆகியவையும் கவர்னர் உரையில் இருந்திருந்தால் அது இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அரசியலில் உள்ள ஒரு கட்சி, நாளைக்கு அட்சிக்கு வரப்போகிறோம் என்கிற கட்சி தனக்கென்று ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் ஒரு கொள்கை வைத்திருக்கக்கூடும். அந்தக் கொள்கைகள் கவர்னர் உரையில் வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி வரும்படியாகச் செய்கிருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும். அது மகிம்ச்சியளிக்கத்தக்கதாக இருந்திருக்கும். கவர்னர் உரையில் பல விஷயங்கள் சேர்க்கப்படாமலிருந்தாலும், காரியங்கள் செய்யாமலிருக்கப் போவதில்லை. காரியங்கள் செய்யும் போது, சிறு சிறு விஷயமாக இருந்தாலும், அவையும் முக்கியம் தான். சிறிய விஷயங்கள் தான் அதிகத் தொல்லை உண்டுபண்ணக் கூடும்.

நிர்வாக இயந்திரங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இன்றைக் கிருக்கும் நிர்வாக இயந்திரம் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் இருந்த இயந்திரமாகும். அது மிகவும் பழுதாய்விட்டது; மோசமாய் விட்டது. சுதந்திரம் வந்ததற்குப் பிறகு, மாற்றியமைப்பதற்கான சரியானதைக் காங்கிரஸ் அட்சி செய்யவில்லை. அதை நாட்டுப் பற்றின்ன இயந்திரமாக, நாட்டு மக்களுடைய இயந்திரமாக மாற்றியமைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் உரையில் முக்கியமான இன்னும் சில அம்சங்கள் சேர்ந்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1967 மார்ச் 20]

திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அன்னாருடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

பிற
பகல்
1-00

* திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இரண்டு நாட்களாக கவர்னர் பெருமானின் உரை மீது விவாதம் நடக்கிறது. இந்த விவாதத்தைப் பார்க்கும்போது, ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்கள், தாங்கள் ஏதோ எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்களைப் போல் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பதை மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு எதிர்க் கட்சியிலே இருந்தபோது, காங்கிரஸ் கட்சிக் கொள்கையை எதிர்த்து அவர்கள் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியாக வந்தவுடனே, அவர்கள் செய்யும் சாதனையையும், அவர்கள் தீட்டிய திட்டங்களையும் சொல்லி எங்களுக்கும் மக்களுக்கும் விளக்கம் செய்தால் அது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமானின் உரையிலே சில புரட்சிகரமான மாறுதல்களை நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், அதைப் பார்க்கும்போது, முன்பு காங்கிரஸ் தீட்டிய திட்டங்களே அந்த உரையில் திரும்ப வந்திருக்கின்றன. அதிலே அவர்களும் நம்பிக்கை கொண்டு, அந்தத் திட்டங்களையே மறுபடியும் அந்த உரையில் சேர்த்திருப்பதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் பெருமானின் உரையில் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கும்போது, பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கும், வறண்ட பகுதிகளுக்கும் அவர்கள் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். உதாரணமாக, என்னைத் தேர்த்தெடுத்த புதுக்கோட்டை தொகுதியில் இம்மாதிரியான நீர்ப்பாசன வசதிகள் அவசியமாக இருக்கின்றன. இதை அரசாங்கம் அவசியமாகச் செய்து கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

புதுக்கோட்டை முன்பு சமஸ்தானமாக இருந்தபோது, அப்பொழுது இருந்த திவான் அப்பொழுது ஆண்டுகொண்டிருந்த அன்னிய அரசாங்கத்திடம், புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்குக் காவிரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவருவது பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினார். அப்பொழுது இருந்தது அன்னிய அரசாங்கமானதால், பேச்சு வார்த்தைகளின் முடிவில் கையை விரித்துவிட்டார்கள். ஆனால், இப்பொழுது உள்ள அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்

1967 மார்ச் 20] [திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டைமான்]

கொள்வது இதுதான். எப்படியாவது கூலிரித் தண்ணீரையோ அல்லது அமராவதிக் நால்வாயையோ புதுக்கோட்டைக்குக் கொண்டுவந்து, புதுக்கோட்டை விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கை வளம்பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்து, அது இந்திய யூனியனோடு இணைந்த சமயத்தில், புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லா தலைநகரமாக ஆக்கவேண்டும் என்று எங்களுக்கு ஒரு அவா இருந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால், பல சூழ்நிலைகள், சந்தர்ப்பங்கள் காரணமாக அதை எங்களுக்கு முடிக்க முடியவில்லை. இப்பொழுது அரசாங்கம் அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டையில் அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு வசதியான கட்டடங்கள், மருத்துவ மனைகள், கல்லூரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். மற்ற ஜில்லாக்களைப் போல், புதுக்கோட்டையும் ஜில்லாத் தலைநகரமாக ஆக்கப்படுவதற்குத் தகுதியான இடம் என்பதை நான் இங்கே வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்த, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பேருமான் அவர்களுடைய உரையில் பிற்பட்ட மக்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் காட்டப்படவில்லை. அவர்களுக்கு முன்பு இருந்த சலுகையும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அந்தப் பிற்பட்ட மக்களுக்கு முன்பு கொடுத்து வந்த சலுகைகளை விடாது, மேலும் தொடர்ந்து கொடுப்பதோடு, இன்னும் அதிக சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

முன்பு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நில வரியை அடியோடு ரத்து செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி வந்தது. ஆனால், தேர்தலுக்குப் பிறகு அரசாங்கம் மாறியதால் இப்பொழுது வந்திருக்கும் அரசாங்கம் “அதைப் படிப்படியாக நாங்கள் செய்வோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். படிப்படியாக, தாமதமாகச் செய்தால் விவசாயிகளிடையே பல குழப்பங்கள் ஏற்படக்கூடும்; அதனால் விளைச்சலும் குறைவுபடும். ஆகவே, இதை நன்றாக அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அப்பொழுது சொன்னது போல, ஒரே சமயத்தில், ஒரே கட்டத்தில் இந்த நில வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆலடி அருண்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கின்ற உரையின்படி நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசவும், இந்த மேலான அவைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளவும் நான் ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1967 மார்ச் 20]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதனை ஆதரிக்கின்ற பிற எதிர்க்கட்சிகளும்—கடந்த இருபதாண்டுகளாக, 'நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் விவிலாசியேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துங்கள், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குங்கள், தொழிலாளியின் துயரத்தைத் துடையுங்கள், பாட்டாளியின் பசியை நீக்குங்கள், உழவர் பெருங்குடி மக்களுடைய நிலையை உயர்த்துங்கள்' என்று அப்போது இருந்த ஆளும் கட்சியைப் பார்த்துக் கண்ணீர் வடித்துக் கூறினோம், கரங்குப்பிக் கேட்டோம். சிரமங்களை ஏற்றுச் சொன்னோம். எங்கரில் சிலரை நரபலி காணிக்கையாகக் கொடுத்துக் கேட்டோம். அப்பொழுதெல்லாம் ஆளும் கட்சியினர் ஆணவமாகப் பதிலளித்தனர். அலட்சியமாகப் பேசினர். இறுமாந்து எங்கள் வேண்டுகோளை எள்ளி நகையாடினர். ஆனால், இன்றைய தினமோ, ஏமாற்றத்தின் காரணமாக, எதிர்பாராத தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சியினர், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து இருபது தினங்களுக்குள் 'எங்கே உங்களுடைய திட்டங்கள்? எங்கே உங்களுடைய தேர்தல் கால வாக்குறுதிகள்? எங்கே உங்களுடைய மூன்றுபடி அரிசி?' என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். இதற்காக நான் ஆச்சரியப்படவில்லை.

இப்போது எதிர்வரிசையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படி தங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் செய்யாததை—செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாததை—நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்களே என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகிய நாங்கள் அச்சப்படவில்லை. ஆனால், அவர்கள் ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த சமயத்தில், நாட்டில் ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி இல்லையே என்று மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். எதிர்க்கட்சி என்றால் இப்படி இருக்க வேண்டும்—இன்னின்ன முறையில் பேச வேண்டும்—இன்னின்ன முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று இலக்கணத்தை வகுத்துக் கொடுத்தார்கள். இதை மனதிற்கொண்டுதானோ, என்னவோ இந்த நாட்டு மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினரையே எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்த்தி, எதிர்க்கட்சியின் நல்லிலக்கணத்தைக் கடைப்பிடிக்குமாறு செய்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியின் நல்லிலக்கணத்தைத் தாங்கள் கடைப்பிடித்துக் காட்டும் சந்தர்ப்பம் பெற்றுள்ள காங்கிரஸ் கட்சியினரின் பேச்சு அவர்கள் கூறிய இலக்கணத்தை ஒட்டியதாக அமையவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் கடந்த காலத்தில் தாங்கள் செய்த தவறுகள் என்ன? அதனால் ஏற்பட்ட விபரீத விளைவுகள் என்ன? என்ற உண்மைகளை உணர்த்தி, நாடும், நல்லோரும் நலம்பெற மாற்று யோசனைகள், மாமருந்தன்ன திட்டங்களை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்கொண்டு வந்தார்கள் என்றால், எதிர்க்கட்சியினர் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதற்கு நல்லிலக்கணமாக அமையும். ஆனால் எதிர்க்கட்சியினர் பழையபடியே தங்கள் நிலைகளை மறந்து, 'எங்கே மூன்று படி அரிசி' என்று முந்தாணியை விரிக்கின்ற பாவனையில் பேசிக் கொண்டிருந்தால் எதிரில்தான் இருக்கிறார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சியாக விளங்கவில்லை என்று மக்கள் எண்ணுவார்கள்.

1967 மார்ச் 20]

[திரு. ஆலடி அருணா]

கவர்னர் அவர்களது உரையில், மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்கிற காலம் வந்துவிட்டது என்று கூறியிருக்கிறார். இது தமிழக வரலாற்றின் புதிய பொன்னேட்டில் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நிகழ்ச்சியாகும். மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் தருகின்ற காலம் வந்துவிட்டால், அதன் மூலமாக, ஜனநாயகத்தின் உதவியால் சோஷலிச சமுதாயத்தை நிச்சயமாக நாம் ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நம் நாட்டில் சோஷலிசத்தை நன்முறையில் உருவாக்க வேண்டுமென்றால், அதிகாரங்கள் ஒரே இடத்தில் குவியாமல் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள்கூட பாராளுமன்றத்தைப் போல நல்ல முறையில் அதன் அதிகாரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை ஜார்ஜ் பெர்னாண்டோ அவர்கள்,

“ A democratic State cannot be a social democratic State unless it has in every centre of the population a local governing body as thoroughly democratic in its constitution as the Central Parliament. ”

என்று கூறியுள்ளார்.

உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கே இப்படி என்றால், மாநில ஆட்சிக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்? இப்படி மாநில ஆட்சிக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றிப் பல உத்தமர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் திறம்பட வெளியிட்டுள்ளார்கள். இந்தக் கருத்தைத் நம் முடைய அண்டை மாநிலமான கேரளத்தின் முதன்மந்திரி திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள். இதே கருத்தை மாநிலத்தின் முதல்வரும் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது மதிப்பிற்குரிய பாராளுமன்றத்தின் தலைவராக பொறுப்பு ஏற்றிருக்கும் திரு. சஞ்சீவ ரெட்டி அவர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள். இந்த கருத்து தமிழகத்தில்தான் முதன்முதலில் பிறந்து இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை உருவாக்கித் தந்த கவர்னர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெர்டினாண்டு லாஸ்லி குறிப்பிட்டுள்ளதைப்போன்று கவர்னர், அவர்கள் நல்ல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, இந்த மாநிலம் வெல்பேர் ஸ்டேட்டாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளது என்கிற அளவுக்குப் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கும், ஏனைய தொழிலாளர்களுக்கும் நல்வாழ்வு தரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இந்த அரசு உறுதியாக மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இது குறிப்பிடுகிறது.

அடுத்து, என்னுடைய மாவட்டத்தில் சுமார் 75 ஆயிரம் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றி திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஓர் உறுப்பினரும் இந்த மன்றத்தில் நன்றாக விளக்கினார்கள். இதுவரை இந்தத் தொழிலாளர்கள் முதலாளித்துவத்தின் கொடுமைக்கும், சட்டவிரோதமான செயலுக்கும், சுரண்டலுக்கும்

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1967 மார்ச் 20]

பலியாகி, வாயில்லாப் பூச்சிகளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக, இந்த மன்றத்தில் ஒரு கம்பெனியின் சட்ட விரோதப் போக்கு களைப்பற்றித் தெளிவாக எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

தென் மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் முக்கூடலில் ஒரு பெரிய பீடிக் கம்பெனி உள்ளது. அதனை பீடிச் சக்கரவர்த்தி என்று கூட அழைக்கிறார்கள். த. பி. சொக்கலால் ராம்சேட் பீடி பாக்டரி என்பது அதன் பெயர். இந்தக் கம்பெனியில் ஏறத்தாழ 30 ஆயிரம் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆயிரம் பீடிக்கு ஒரு ரூபாய் 37 பைசாதான் சுற்றுக் கூலி என்று பெறுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயம் 150 பீடிகள் எக்ஸ்ட்ராவாக போடு பண்டல் என்று வைத்தால் ஒரு ரூபாய் 37 காசுக்கு 1,150 பீடிகள் சுற்றித் தர வேண்டும் என்கிறார்கள். அரசாங்கம் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு 1957-ல் குறைந்தபட்சக் கூலி ஆயிரத்திற்கு ஒரு ரூபாய் 37 காசு கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்தது. இந்தக் கூலியை அந்தக் கம்பெனி 1962 வரைக்கும் கொடுக்காமல் ஏமாற்றி வந்தது. 1962 தேர்தலுக்குப் பிறகுதான் அரசாங்கம் நிர்ணயித்துள்ள கூலியைக் கொடுக்க முன்வந்தது. அப்போதும் 1,150 பீடி கொடுத்தால்தான் அதாவது ஆயிரம் பீடிக்கு 150 பீடி அதிகமாகக் கொடுத்தால்தான் ஒரு ரூபாய் 37 காசு கொடுக்கிறார்கள். ஆயிரத்திற்கு 150 பீடிகள் அதிகமாக வாங்குவதன்மூலம் இந்தக் கம்பெனி மாதம் ஒன்றுக்கு 70 ஆயிரம் ரூபாய் கூலி மோசடி செய்து வருகிறது. அந்தக் கம்பெனி மாதம் 70 ஆயிரம் ரூபாய் கூலி மோசடி செய்கிறது என்றால், வருடத்திற்கு 8 லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய், 1957-லிருந்து இதுவரை அந்தக் கம்பெனி எவ்வளவு கூலி மோசடி செய்து வருகிறது என்பதை இந்த மாமன்றமே கணிக்கட்டும். இதை இந்த அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த கம்பெனியின் தயாரிப்பு கிளைகள்தான் தேர்தல் காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பின்பலமாக இருந்தது. பணம் கொடுத்ததோடு, காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் காரியாலயங்களாகப் பயன்படுத்தி வந்தது. இந்தக் கம்பெனியில் ஏற்கெனவே பல தொழில் தகராறுகள் இருந்து வந்தன. அவை நீண்ட நெடுநாட்களாகத் தீர்க்கப்படாமல் ஏழைத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கையைக் கசக்கிப் பிழிந்து கொண்டு இருக்கிறது. இவைகளைப்பற்றி நான் சம்பந்தப்பட்ட பல அதிகாரிகளை நேரில் சந்தித்துப் பேசியுள்ளேன். நான் சென்னை வந்து, திரு. அன்பழகன் அவர்களை உடன் அழைத்துக் கொண்டு, அப்போதிருந்த தொழில் மந்திரி திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்களிடம் நேரில் கூறி தக்க பரிகாரம் வேண்டுமென கேட்டுள்ளேன். அதன் பின்னரும் நானும், சில பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களும் நெல்லை மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு முன்பு கம்பெனியின் போக்கை எதிர்த்து அடையாள உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். இத்தனை நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னரும் சட்ட விரோதச் செயல்கள் தடுக்கப்படுமா? அக்கிரமம் நின்றதா?

இப்படி பீடித் தொழிலாளர்களது கூலியை மோசடி செய்து வருகிறவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து, பீடித் தொழிலாளர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு இப்போது ஆட்சிப்

1967 மார்ச் 20]

[திரு. ஆலடி அருணா]

பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. நம்முடைய ஆட்சியில் பீடித் தொழிலாளர் பிரச்சினைக்கு நியாயம் கிடைக்குமென்று நெல்லை மாவட்ட மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, பீடித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஆக இருக்கும் நல்லதோர் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும், போடு பண்டல் கமிஷன் முறையை ஒழித்துக்கட்டவும் இந்த அரசுக்கு இந்த மாமன்றம் துணைபுரியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து, விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நல்ல விதைகளைக் கொடுப்பதற்கும், நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொடுப்பதற்கும் கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் பதிய முறைகளைக் கையாள்வது ஒரு முறை—இருக்கிற பாசன வசதிகளைச் சீர்செய்து ஒழுங்குபடுத்திக் காப்பாற்றுவது மற்றொரு முறை.

இன்றைய தினம் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கக்கூடிய குளங்கள் ஒழுங்காக மராமத்துச் செய்யப்பட்டால், பல மடங்கு விளைவைப் பெருக்க முடியும். இன்றைக்கு அங்குள்ள குளங்கள் சரியான முறையில் மராமத்து செய்யப்படாத காரணத்தினால், மழைகாலத்தில் வெள்ளம் வந்தாலும் அந்தக் குளங்களில் நிரம்பும் நீர் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. சாகுபடி காலத்தில் தண்ணீர் இல்லாது சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக ஆலங்குளம் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், மேல்பாபாவுர் குளம், கீழ்ப்பாபாவுர் குளம், நாகல் குளம், ஆண்டி குளம், மேலமருதப்ப குளம், கீழ்ப்பட்டமுடையார் குளம், கிவலார் குளம், பல்லார் குறிச்சி குளம் ஆகிய குளங்கள் வெட்டப்பட்ட அந்த நாளில் இருந்து இன்றையதினம் வரை மராமத்து செய்யப்படாமல் கிடக்கின்றன என்பதாக அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குளங்களை மராமத்து செய்து கொடுத்து, அந்தப் பகுதியில் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வழி செய்துத் தரப்பட வேண்டும் என்பதாக இந்த அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் தேர்தலுக்குச் சில தினங்களுக்கு முன்னால் என்னுடைய தொகுதிக்கு அடுத்துள்ள தொகுதியில் அப்போதிருந்த அமைச்சரவை இராமநதி திட்டத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தால் பெத்தடையார்பட்டி, திப்பனம் பட்டி, ஆவுடையானூர் ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள குளங்களுக்குத் தண்ணீர் வரத்து தடைபட இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை எங்கள் பகுதி பாதிக்கப்படாத வகையில் திருத்தி ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்பதாக இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1967 மார்ச் 20]

மூன்றாவது திட்டத்தின் கீழ் ஆலங்குளம் கால்வாய்த் திட்டம் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியான முறையில் வெட்டப் பட்டாத காரணத்தினால் குளத்திற்கு வர வேண்டிய தண்ணீர் இன்றையதினம் ஊருக்குள் போய்ச் சூழ்ந்துகொள்கிறது. அதை நல்ல முறையில் தடுப்புச் சுவர் எழுப்பி குளத்திற்குத் தண்ணீர் வரும்படியாக மராமத்து செய்துதர வேண்டும் என்பதை அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அப்போதுதான் ஆலங்குள வட்டார விவசாயிகள் பெரிதும் பயன் அடைவார்கள்.

கவர்னரது உரையில்—விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் தேவை என்பது சுட்டிக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களது உரை, சுட்டாட்சியை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியதன் நியாயங்களை வலியுறுத்தியும், மாநிலங்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. கடந்த காலத்தில் மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு உரம் வழங்குவதில் நடந்துகொண்ட தவறினைக் குறிப்பிடுகிறது. மத்திய அரசின் துணையின்றி மாநில அரசாங்கங்கள் விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்துவது கடினமான செயல் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. மூடி மறைக்கப்பட்ட மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தோல்வியை நாட்டிற்கு உணர்த்தியிருக்கிறது. எனவே கவர்னரது உரை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தாக்கீது, காங்கிரஸ் அல்லாத பிற மாநிலங்களுக்கு வாய்காட்டி, தமிழக மக்களுக்குப் பதிய வாழ் வளிக்கும் தலைவரவரின் கிறவுகோல் என்று விளக்கி விடைபெறு கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: மதிப்பிற்குரிய சபைத்தலைவர் அவர்களே, இன்று மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களது உரையின் மீது பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1962-ஆம் ஆண்டிலே நின்றதைக்கு அன்றம் சுட்சியில் இருப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இங்கே இருந்தபோது கவர்னர் உரை நிகழ்த்த வருகையில்—கவர்னர் பதவி என்பது நாட்டுக்குத் தேவை இல்லை என பகிஷ் காரம் செய்தவர்கள் 'ஆட்டுக்குத் தாடி, நாட்டுக்குக் கவர்னர்' எனக் கூறியவர்கள் இன்றைக்கு கவர்னர் அவர்களது உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை முன் மொழிந்தார்கள். இப்படி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தான் உண்மையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் கவர்னருக்கு நன்றி மொழிந்தமையைக் குறித்து என் பாராட்டுதலையும், சுட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் தம் உரையில் "இத்தேர்தலில் மக்கள் அளித்துள்ள பெருவாரியான வாக்குகள் தங்கள் வாக்குரிமையைச் செலுத்து வதில் அவர்களுக்குள்ள பேரார்வத்தைக் காட்டுவதுடன், நமது நாட்டில் குடியாட்சி வேரூன்றிவிட்டது என்பதையும், தங்கள் வருங்கால வாழ்வைத் தாங்களே வசுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை மக்கள் முற்றிலும் உணர்ந்துள்ளார்கள் என்பதையும்

1967 மார்ச் 20] [திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

புலப்படுத்துகின்றன. புதியதொரு அரசாங்கத்தை அமைதியான முறையில் ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்த்தியிருப்பதும், நமது மாநிலத் தின் ஆட்சிப்பொறுப்பு, ஓர் அரசியல் கட்சியிடமிருந்து வேறோர் அரசியல் கட்சிக்கு இணக்கமாக மாற்றப்பட்டிருப்பது, நமது மக்கள் அரசியல் துறையில் எந்த அளவிற்கு முதிர்ச்சி பெற்றுள்ளனர் என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைவன வாகும்” என்று கூறியுள்ளார்கள். இதற்கு முன் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், கடந்த பத்தொன்பது ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை, மக்களுக்கு நல்லதொரு முறையில் உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை என்று கூறிவந்த நிலைமாரி ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஓர்வகையில் ஒப்புக்கொண்டமைக்கு என் கட்சியின் சார்பிலும், என் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் “நாடு முழுவதற்கும் ஏற்றதொரு பொருளாதாரக் கொள்கையை நெறிமுறைப்படுத்தும் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது; எனவே மாநில அரசாங்கம் தனித்த முறையில் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளால் விலைவாசிகள் ஏற்றச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணும் வகைகள் பெருமளவில் முன்னேற்றம் காணமுடியாத ஒரு நிலை இருப்பதை இவ்வரசாங்கம் உணர்ந்துள்ளது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இடம் மாறிய காரணத்தினாலோ, என்னவோ உண்மையை ஒப்புக்கொண்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பிரச்சினையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தேர்தலுக்கு முன்பு மக்கள் மத்தியில் பேசிய நேரத்தில், தாங்கள் பதவிக்கு வந்தால் ரூபாய்க்கு 5 படி அரிசி கொடுப்போம் என்று சொல்லி, பிறகு 4 படியாகக் குறைத்து, அடுத்து 3 படியாகக் குறைத்து பேசியிருக்கிறார்கள். கடைசியில் 12—2—1967 அன்று தஞ்சையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய மராமத்து இலாகா அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் “நாங்கள் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே அவசரச் சட்டம் போட்டு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசியாவது கொடுப்போம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. மு. கருணாநிதி: தஞ்சையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் 12-ஆம் தேதி பேசும்போது “மூன்று படி என்பது எங்கள் லட்சியம். அந்த லட்சியத்தை அடைய முடியாவிட்டாலும் ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசியாவது கிடைக்க வழிசெய்வோம்” என்று கூறினேனே தவிர, அவசரச்சட்டம் போட்டுக் கொடுப்போம் என்று பேசவில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, அண்மையில் மலேயாவில் இருந்து வெளிவருகிற தமிழ்

[திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை] [1967 மார்ச் 20]

முரசு என்ற பத்திரிகையில் தஞ்சையில் கனம் மராமத்து இலாக்கா அமைச்சர் பேசிய பேச்சு வெளியாகியிருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருப்பதை நான், தாங்கள் அனுமதித்தால், படித்துக்காட்டுகிறேன்.

(பத்திரிகையை படிப்பதற்கு எடுத்தார்)

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : பத்திரிகையை சபையில் படிக்கக் கூடாது, அதில் வந்துள்ள செய்தியைத்தான் தொகுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்பது சபையின் விதி என்று நினைக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : பத்திரிகையை சபையில் படிக்கக்கூடாது என்பதுதான் விதி. அதில் வந்துள்ள செய்தியின் சுருக்கத்தைத் தொகுத்து மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் தம் பேச்சைத் தொடர்ந்து பேசும்போது குறிப்பிடலாம். The hon. Member should not read from the newspaper but extracts from it could be read.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : பேப்பரிலே வந்திருக்கிறது அண்மையிலே. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர், அறந்தாங்கித் தொகுதி உறுப்பினர், எனது உறவினர், திரு. துரையாசன் அவர்கள் பேசியபொழுது மூன்று படி கொடுப்போம் அதற்காக முயற்சிகள் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அடுத்து, திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை என எண்ணுகிறேன், அவர்கள் பேசும் பொழுது இன்றைய தினம் ரூபாய் டிவேல்யுயேஷன் ஆன காரணத்தினாலே, கொடுக்கக்கூடிய ஒரு படி அரிசியை மூன்று படியாகக் கருத வேண்டுமென்று கூறினார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பிட்ட நேரம் முடிந்து விட்டபடியால், இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கிற அங்கத்தினர் திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள், மறுமுறை (27-3-1967) கவர்னர் பேருரையின்மீது விவாதம் நடைபெறுகின்றபோது, உரையாற்றுவார்கள்.

இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்தன. மீண்டும் நாளை காலை 9-00 மணியளவில் பேரவையின் கூட்டம் நடைபெறும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.